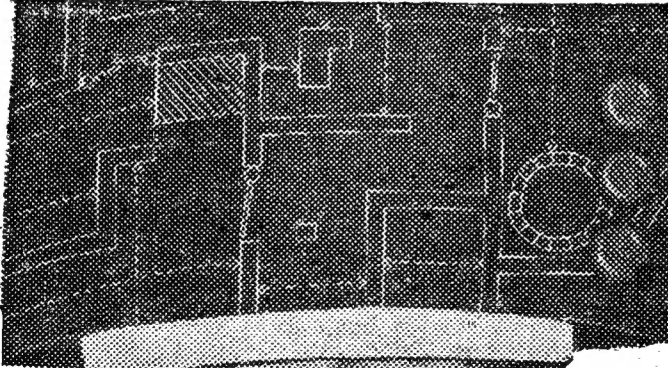

రామ్కో సూత్రం:

పైకప్పు అనగానే పదుయినా ఒకటి, అయితే..

రామ్కో పైకప్పు అలాకాదు అన్ని అస్పెస్టాస్ సిమెంటు రేకులు చూడలకు ఒక్కలాగే వుంటాయి అయితే ప్రసిద్ధ నిర్మాణ శిల్పులు, నిర్మాతలు రామ్కో అస్పెస్టాస్ సిమెంటు రేకులనే ఎన్నుకుంటున్నారు. అవి ప్రత్యేకంగా వుంటున్నవి ఎందుకంటే వీరంతా శక్తిని, మన్నికనూ కలిగి.... అగ్నికి, అరుగుదలకు తట్టుకునే గుణంకల వాటినే అడుగుతున్నారు క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే— వాతావరణ భరిస్తే అతీతంగా, తక్కువ పోషణ బిరుదుతో, శాశ్వత భద్రతకోసం వీరు చూస్తున్నారు రామ్కో ఇలాంటి వాటిని అన్నిటిని ఇవ్వగలుగుతోంది. కఠిన ప్రమాణాలకు ప్రాధాన్యత నివ్వటం, అధునాతన యంత్రాలతో తయారు కావటం రామ్కో ఉత్తమ

పనితనాన్ని దృవ పరుస్తున్నాయి పైకప్పు ఏదయినా ఒక్కటి అయితే ప్రసిద్ధ నిర్మాణ శిల్పులకు నిర్మాతలకు అలాంటిది కానిదేదో తెలుసు రామ్కో!

సదరన్ అస్పెస్టాస్

సిమెంట్ లిమిటెడ్

739, అణ్ణాసాలై మద్రాసు-600 002

అఫీసులు బెంగళూరు • విజయవాడ

• హైదరాబాదు • కొచ్చిన్ • పూనె

స్టాక్ రీటైలర్స్ అగ్లో-ఇండియా (తమిళనాడు)

కడూరు (కర్ణాటక).

ACIL SAC 12 ATE 79

Ramco

అస్పెస్టాస్ సిమెంటు రేకులు
మరియు తదితరములు

వ్యవస్థాపకులు :
 దేశోద్ధారక కాశీనాయని
 నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
 స్థాపితం : 1908
 శివలెంక శంభుప్రసాద్
 సంపాదకుడు
 [1938-1972]
 తుక్రవారం : 17-8-'79
 నిర్దేశి వామ సం. శ్రావణ అ. దశమి
 సంపుటము 72 : సంవిక 49
 సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ
 *
 పోస్టలో విడాది చందా రు. 41-80
 ఆరు మాసాల చందా రు. 20-80
 విడి ప్రతి వెల 75 పైసలు
 ఆంధ్ర సచిత్రక కార్యాలయము
 గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయము కుమిలిక

కథ అడ్డం లేదండి	11
ముష్టి ఘట్ట	34
శివ	41
సావర్ లెడి	46

సిరియల్ కథలు :
 రాగరేఖలు ... 6
 వళిని ... 16

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :
 లోకంపోకడ-4, సామాన్యని సజుగుడు-5,
 ధర్మసం-10, బొమ్మల మహాభారతం-22,
 వివిధ-24, "దామ" రైలుమార్గం-38,
 సామెల కథలు-87, ప్రశ్నావళి-40,
 హైదరాబాద్ నోట్‌బుక్-45, సామాజిని
 రైర్-49, వారసం, ఉత్తరాం-50

సా మా న్ను ని స ణు గు డు

పార్టీ ఫిరాయింపుదార్ల స్వేచ్ఛ !

28 మాసాలుగా పున్న జనతా ప్రభుత్వం విచిత్రమైన పరిస్థితులలో పోయి, జనతా (యస్) కాంగ్రెస్ (యస్) ల “ మిశ్రమ ప్రభుత్వం ” లిం తండుల న్యాయంగా కేంద్రంలో సాంకేతిక ప్రాతి పదిక మీద గడ్డె నలంకరించడం దేశాన్ని ప్రేక్షా మాత్రంగా చేసి- అ యో సు య స్థితిలో పెట్టిన రాజకీయ సంక్షోభం - పార్టీల మార్పిడి సంరంధం- తాత్కాలి కంగా సద్దుమణిగయి-తన జీవితాశయంగా, ఏకోన్ముఖ తీవ్రతర రాజకీయ పూహరచన నైపుణ్యతనలా ప్రదర్శించి నె గ్గి న శ్రీ చరణ్ సింగ్- రాష్ట్రపతి భవన్ లో ప్రమాణ స్వీకారం చేయడంతో మొట్టా మొదటి సారి కేంద్రంలో ప్రతిపక్షంకన్నా- తక్కువ సంఖ్య బలం గల ఒక “పాత నాయకుల సరికొత్త పార్టీ” అధికారంలోకి వచ్చింది.

6 వ ప్రధాని....?

మాడు దశాబ్దాలుగా మంత్రులగానే పుంటూ పున్న- సురే ప్రధాన మంత్రి

వదనీ వ్యామోహ వరదైన రాజకీయ దురంధుడు శ్రీ జగజ్జీవనరామ్ యివ్వడు తొలిసారి ప్రతిపక్ష నాయకుడైనాడు - ఆయన చ ర ణ్ సింగ్ గవర్నమెంట్ ను “అవదర్శు” ప్రభుత్వంగానే గుర్తిస్తున్నాడు- అనలు ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేస్తానంటున్నాడు. రాష్ట్రపతి ఆగస్టు మాడోవారంలోగ “చరణ్ సింగ్ చవాన్” ల మిశ్రమ ప్రభుత్వాన్ని లోక్ సభ విశ్వాసాన్ని పొందవలసిందని ఆదేశించారు. కాని యీ లోగనే లోక్ సభ సమావేశం కావాలని యివ్వడు మొరార్జీగారు పూర్తిగా అత్రు సహ్యసం చేయడంతో నికైక ప్రత్యర్థిగా- విలిచిన- చూజీ రక్షణ మంత్రి ‘డిమాండ్’ చేస్తున్నాడు- అంచేత మరో డ్రామాకి తెర లేవనున్న తరుణమే యదన్నమాట !

ఇదంతా యీ విధంగా జరగటానికి, జనతా నైపుణ్యం, కాంగ్రెసు చాక చక్రం, “చరణ్ రాజ్ కారయణ్” శక్తి సంపద యివ్వే అలా వుంచి- ఆలోచిస్తే అసలేన

కేంద్రంలో మిశ్రమ ప్రభుత్వం
దారదేశపు బదన ప్రధానిగా జులై 28వ
రాష్ట్రపతిభవన్ లో ప్రమాణం చేస్తున్న
శ్రీ చ ర ణ్ సింగ్

వేరొక కారణ మున్నది ! అదే ఏం. పీ.ల
“పార్టీల మార్పిడి”-

ఈ పార్టీల మార్పిడికి అనలు యేటు వంటి నియమం వియతీ లేవు- అఖరికి కొత్త పార్టీగా ఒక గ్రూపు పార్లమెంటులో గుర్తింపు పొందడాని క్కూడా అనలు కాల వ్యవధి నియమం కూడా లేదు-

వోట్లకోసం ప్రజల ముందుకు వెళ్లేటవ్వడు- వో ప్రజాశక్తితో, వో పార్టీ సిద్ధాంతపు జెండాతో వెళ్లి నింబడి ఆపార్టీ కార్యక్రమాల కోసం వారి ఆమోద ముద్ర వేయించుకున్న వ్యక్తి - అసెంబ్లీలోనో పార్లమెంటులోనో ప్రవేశిస్తూనే పార్టీ ఫిరాయిస్తున్నాడు- ఈ విధంగా ఫిరాయింపడానికి ప్రజల పన్నుతి అక్కరలేదు- సభాపతి ఆమోదం అక్కరలేదు- రుసుము-వ్యతం-లెక్కా జమా యివేసే అవసరం లేదు- ఇలా చేయడం “వల కాదన్న” సామాన్యుని గోడు విసే నాధుడు లేడు. ఏ నియంతృత్వ శక్తులైతే దేశాన్ని ప్రశాస్యవ్య మార్గం నుంచి దారి మళ్లిస్తున్నాయో, అంటూ విరంతా ఏకమైతారో- అలా ఏకం కాగ- ఆ భయంతోనే- ప్రజలు చిత్తుగా ఆ ‘శక్తుల్ని’ వోడించారో అదంతా యివాళ అంతా మర్చిపోయారు. కాంగ్రెసు నుంచి చీలిపోయిన రెండు వర్గాల మద్దతుతోనే యివాళ ప్రభుత్వంయేర్పాటుకు అవకాశంయేర్పడ్డది.

పాతకథ

జనతా గవర్నమెంటు అధికారంలోకి వస్తూనే పార్టీల మార్పిడి నిరోధానికి ఒక “బిల్లు” ఒక “సర్దుతి”- లేదా, యేదో ఒక నియమం యేర్పాటు చేస్తానంటూ- డి. పి. నుంచి సాధారణ యం. పీ. దాకా అందరూ హామీ యిచ్చి నమ్ములికారు- కాని అప్పుడు ప్రవాహం జోరు కాంగ్రెస్ నుంచి జనతా లోకి వుంది- కనుక యిట్లాంటి ప్రయత్నం ఏమీ కొనసాగలేదు- నిజంగా కోర్కులో గెల్చినా గెల్చకపోయినా రామోబెరెల్లిలో “శ్రీ రక్షనారామణ్”

(48 వ పేజీ చూడండి)

రాగరత్నాంబు

సీరియల్
మాదవపెద్ది పుణ్యశివప్రసాద

రైలు కదలబోతోంది. అంతలో ఒక ముసాయిదా పెట్టెలోకి ఎక్కోనో చూసి, ఎక్కడో అవస్థ పడడం చూసాడు అరుణ్! వెంటనే ఆయనకి చేయూత నిచ్చి పెట్టెలోకి ఎక్కించాడు. ఆ వెనకే ఒక నలభై ఏళ్ళ స్త్రీ కూడా ఎక్కింది! ఆమె కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా అరుణ్ వైపు చూస్తూ ముసలాయన్ని సీటు మీద కూర్చోబెట్టింది.

సాగాను నర్దుకుని తనూ కూచుంది. రైలు కదిలింది.

“రైల్ అరుణ్! పెళ్ళిలో కలుద్దాం! మీ శిల్పిని అడిగానని చెప్పి కృష్ణగారికి సమస్కారములని చెప్పి...” ఇంగ్లీషులో అంటున్నాడు అనిరత్.

రైలు వేగం అందుకుంది! చెయ్యూరైడు అనిరుత్!

సీటులో కూచుని వున్న ఆ స్త్రీ వరద్యా

(గత సంవిక తరువాయి)

నంగా కిటికీ వైపు చూస్తోంది అనిరుత్ మాటల్ని కొన్ని అవిడ చెవిలో పడ్డట్టువ్వాను. మొహంలో రంగులు మారాయి

ఒక్క క్షణమే అది. మళ్ళీ మామూలు స్థితి కొచ్చేసింది!

ఆ ముసలాయనకు కళ్ళు సరిగా కనబడ నట్టువ్వాను. ఆ స్త్రీ కిటికీ తడుము కుంటున్నాడు.

బహుశా ఆయన ఆమె తండ్రిమో!

ఆమె వంక పరిశీలనగా చూశాడు అరుణ్. ముఖం మీద బొట్టులేదు. జాబ్బు అక్కడక్కడా వెరిసింది.

దిన్నో బాధలు వశివడి, నిండిపోయి, కాంతి విహీనంగా వున్నట్టువ్వాను ఆమె కళ్ళు. మనిషి కూడా ఒకప్పుడు చాలా అందంగా వుండి వుండేదేమోనని పిస్తోంది. ఆ

సౌందర్యవాహులు ఇంకా పూర్తిగా సజలేదు. అతడు అమెనట్లా చూస్తుంటే— శుష్కించి పోయిన పెదవులతో జీవంలేని నవ్వు నవ్వుతూ,

“నీమిటి బాబూ చూస్తున్నావు?”

అంది, తెలుగులో!

చటుక్కున చూపు మరల్చుకున్నాడు అరుణ్. ఆమె అంటే ఎందుకో జాలి కలి గింది అరుణ్కి!

“ఏం... ఏం... లేదండీ... ఏక్కడో మిమ్మల్ని చూసినట్లు వుంటేను! వారు... మీ నాన్నగారా?” తడబడతూ తెలుగులోనే అన్నాడు నిదో అనాలని!

“అవును” అంది.

“పాద్రాబాద్ వెళున్నారా?” అనడిగడు మళ్ళీ.

“అవును” అంది.

ఇంకేం మాట్లాడాలో తోచలేదు. మౌనంగా వుండి పోయాడు. సీటు వెనక్కి చేరబడి కూర్చుని ఆలోచనలో పడ్డాడు అరుణ్. కృష్ణ ఎందుకు రమ్మని వుంటాడు? బాగాశా ఇంక పెళ్ళి మహూర్తం సంగతి చర్చించడానికేమో? అయితే ఉత్తరమే రాసి వుండచ్చే, టెలిగ్రాం ఎందుకు? శిల్పితో తన కలయిక దివ్యదేవ్యుడా అనిపిస్తోంది! అనిపిస్తున్న కొద్దీ అది దూరమౌతున్నట్లుంది!

‘శిల్పి’ పేరు వుప్పురిస్తేనే తనువుపులక రిస్తోంది! శిల్పిని చూస్తాననే ఉత్సాహం దిక్కుచుంది అరుణ్లో!

తను పెళ్ళియ్యాక కూడా శిల్పిని కృష్ణ దగ్గరే ఉండనివ్వాలి! తనుదగ్గరే వుంచు కోవడమో లేక తామే అతడి దగ్గర వుండడమోచెయ్యాలి. విజంగా కృష్ణ శిల్పి కోసం తన జీవితాన్నే ధారపోశాడు! అటు వంటి మహానీయుడికి పేన చెయ్యడం కంటే

జరిగినకథ 12 శిల్పికి బెంగులూరు లోని కెనరా బాంక్లో ఉద్యోగం రాగా, కృష్ణ అక్కడ చేర్పించబానికి వెళ్తుంటే రైలు కోసం వరుగెడుతున్న చిత్రను చూచి అతని మనస్సు గతంలోకి వరుగెడు తుంది. తల్లి ప్రసవ వేదనతో మరణించగా, తన తండ్రి అయిన వెంకట్రావును చిత్ర ద్వేషించటం కృష్ణ కు చిత్రంగా తోస్తుంది. అనివాహితు డైన తనతో శిల్పి ఉంటున్న కారణంగా ఆమెకు వివాహం జరిగదేమోనని బాధపడ్డాడు కృష్ణ. అరుణ్తో అర్చనకి పెళ్ళి నిశ్చయమయింది దని శిల్పికి చెప్తుంది వెదేహ. అర్చనని పెళ్ళి చేసుకోవటం అరుణ్కి గాని, అరుణ్ని పెళ్ళి చేసుకోవటం అర్చనకి కాని యిష్టముండదు. అరుణ్, శిల్పి ఒకరి నొకరు ప్రేమించుకుంటారు. చిత్రని పెళ్ళి చేసుకుంటానని ఆమె తండ్రి వెంకట్రావుతో కృష్ణ చెప్పగా, ముహూర్తం పెట్టిస్తాడు. శిల్పి పూర్వ వృత్తాంతం గురించి అరుణ్తో చెప్తూ వుంటాడు కృష్ణ. తను ప్రయాణించే రైలులో దొరికిన పాపను తీసుకొని తన ఇంటికి చేరుకుంటాడు కృష్ణ. ఆ పాప మూలముగా కృష్ణ, చిత్రల మధ్య మనస్ఫూర్తుల చెలరేగుతాయి. కొవ్వార్లకు చిత్ర మరొకరిని పెళ్ళి చేసుకోంటుంది. శిల్పి పెళ్ళి అరుణ్తో నిశ్చయ మవుతుంది. ఆ పెళ్ళి పనుల తొందరలో కృష్ణకి ‘అక్సిడెంట్’ జరుగుతుంది. ఆ యాక్సిడెంట్లో కృష్ణకి ఒక కాటా, చెయ్యి పోగా, శిల్పి పెళ్ళి వాయిదా వడుతుంది. అర్చన పెళ్ళి అనిరత్ నే జరిగిపోతుంది.

ఇంకేం కావాలి? చూడండి సాగుతున్నాయి అలాడి అలోవలలు అంతలో... దో స్పేషన్లో రైలాగింది. ఆమె చేతిలో మరచెంబుతో వాదావిడిగా రైలు దిగుతోంది! అరుణ్ అది చూచి, తను ఆమె చేతిలోని చెంబు అందుకుంటూ,

“అమ్మా మీరు నాన్నగారి దగ్గి రుండండి. నేను తినుకు వస్తాను మంచి నీళ్ళు. ఇంకేమైనా కావాలా మీకు?” అడిగాడు.

“చాలా ధాక్కుండి... నీమీ అక్కరలేదు మంచినీళ్ళు చాలు. చాలా ధావంగా వుంది” అంది. ఆమె గొంతు తడారి పోయినట్లు వుంది! చెంబు చిండా నీళ్ళు వట్టుకుని గబ గబా వచ్చి ఏక్కాడు పెట్టెలోకి!

అలాడు అడుగు పెట్టగానే రైలు కదిలింది. చెంబు అందుకుంటూ మరోసారి కృతజ్ఞతలు చెప్పకుండామే నీళ్ళు గ్లాసులోకి పోసుకుని, వెంటవెంటనే మూడు గ్లాసుల నీళ్ళు తాగింది!

“నాన్నా మీకు మంచినీళ్ళు కావాలా?” అనడిగింది ముసలాయ్యాన్ని.

“కాలియా... ” అన్నాడాయన. ఇచ్చిందామె. తాగి తిరిగి గ్లాసుందిన్నూ,

“అమ్మా నీళ్ళు నువ్వు తెచ్చావా రైలు దిగి? కడులుతున్న రైల్వోకి ఏక్కడగానీ, రైల్వోంచి దిగడంగానీ చెయ్యద్దు తల్లీ... ఈ ముసలి వయసులో నేనింకేదీ తట్టుకోలేను తల్లీ” అన్నాడాయన. ఆయన కళ్ళలోంచి నీళ్ళు జలజలా రాలాయి!

తండ్రి వక్కనే కూసుంటూ “లేదు నాన్నా, నేను దిగలేదు. ఇండాక మిమ్మల్ని రైల్వోకి విక్కించిన అబ్బాయి తెచ్చిచ్చాడు” అందామె.

“చాలా మంచి వాడులాగా వున్నాడు. పాపం” అన్నాడాయన సమాధానంగా.

కాసేపటికి ఆయన అరుణ్ని మాటర్వోకి దింపాడు.

“మమ్మో చ్చెంద్రబాదేవా బాబూ వెళ్లేది?”

“అవునండీ...”

“నీ ఉద్యోగం అక్కడ?”

“అవునండీ... ఇప్పుడే బొంబాయినించి బ్రూక్స్‌పర్చెంది... ఇక్కడికి!”

“అయితే చ్చెంద్రబాదేలో మీ వాళ్ళెవరన్నా ఉన్నారు. అంతా కొత్తా?”

ఏమని చెప్పాలా అని ఒక్కక్కణం ఆలోచించాడు అరుణ్.

“అర ఉన్నారండీ!” అన్నాడు ఆయన వదలడని.

“ఏవరు? మీ అత్తవారున్నారా?”

నవ్వచ్చింది ఆయన ప్రశ్నకి.

“వాకింకా పెళ్లి కాలేనండీ!”

“అయితే మీ అమ్మా నాన్నా ఉన్నారా?”

తండ్రినేనే ప్రశ్నలకి ఆమె క్షమించ మున్నట్లు చూసింది.

ఇంక చెప్పక తప్పేటట్లు లేదు - ఆమె కున్నాడు అరుణ్.

“నాకు పెళ్లి పెటేల్ అయిందండీ... వాళ్ళున్నారు అక్కడ!” అన్నాడు.

అట్లా అంటుంటే తన గొంతు తనకే కొత్తగా మధురంగా అనిపించింది.

“నాకు అమ్మా - నాన్నా చిన్నప్పడే పోయారండీ!” తెలుగులో మాట్లాడడానికి కాస్త తడులుకోవాల్సి వస్తోంది అరుణ్‌కి. దిందుకో మరి... బహుశా ఆయన ప్రశ్నలకేమో.

“అయ్యో పాపం” అన్నాడాయన జాలి పడుతూ.

“మరి ఏవరన్నా పేరేపాతులున్నారా అక్కడ?”

“అర అట్లా చెప్ప!” అని కొంచెం సేపాగి,

“ఏక్కడ బాబూ వాళ్ళుండేది? మాది చ్చెంద్రబాదేలే, అందుకే అడుగుతున్నాను.” అడిగాడాయన మళ్ళీ.

“హిమయత్ నగర్‌లో...”

“హిమయత్ నగర్‌లో ఏక్కడ?” చెప్పాడు అరుణ్.

“అసలు వాళ్ళది ఏవారు?”

"ఏమోకండి. వాళ్ళు తాళా విలనులని చూడడాదేలే వున్నారు."

"అయిన... అదే... ఆ పిల్లలందరినీ చూస్తూ వుంటాడు?"

"ఆ అమ్మాయికి తండ్రి లేడండీ... పేదలందరి దగ్గర వుంటోంది. ఆయన కాలేజీలో లెక్చరర్ గా వుంటున్నాడు."

కృష్ణుని తలుచుకోగానే అరణ్ కళ్ళు చెమర్చాయి!

"అయిన పేరు బాబూ?"

"మరళి కృష్ణ గారండీ."

"ఏ కాలేజీలో పనిచేస్తున్నారన్నావు?"

చెప్పాడు. మొహం చిట్టించడాడయిన. కనుబొమలు ముడుచుకున్నాయి. సాలోచనగా చూశాడు.

"అయిన పెళ్ళి చేసుకోలేదు కదూ? పి. మరళి కృష్ణ...?"

"అవునండీ... మీ కాయన తెలిసా?"

అరణ్ మాటలు వినిపించుకోకుండా-

"ఆ పిల్ల అయనకి దొరికిన పిల్ల కదూ?" నిశితంగా దూస్తూ అడిగాడాయనే మళ్ళీ.

"అవును. కృష్ణ గారు మీకు తెలిసా?"

అయిన ముఖంలో నిషేధ భావాలు అలముకున్నాయి! ఆయన కూతురి ముఖం కళావిహీనమై వుంది! అలాదు-పది ఏమి ప్లాలు ఏమీ మాట్లాడలేక పోయాడాయన.

తరువాత నెమ్మదిగా అన్నాడు, "తెలిపి మేమిటి బాబూ, అతడు మేము జారవిడుచు కున్న రత్నం..." తనలో తను అనుకున్నట్లుగా అన్న ఈ మాటలు వింటంటే అరణ్ కి అశ్రుధారగా వుంది!

"అయితే... ఆ పిల్లకి పెళ్ళి కూడా చేస్తున్నాడన్న మాట కృష్ణ? నింత ధమ్యడు!" అన్నాడు మళ్ళీ.

అరణ్ అయన్ని, ఆయన కూతుర్ని చూర్చి చూర్చి గాస్తూ వుండిపోయాడు.

ఆమె పెదవులు వణుకుతున్నాయి! వచ్చే ఏడుపుని అపుకుంటోందామె!

"మళ్ళీ ఆ మూలను గురించి అంతా తెలిసే చేసుకుంటున్నారన్న మాట! దింత మంచిదాదోయ్. చిన్నవాడిని, పిక్కుపాటి ఈ జ్ఞానం చూ కానాడు లేకపోయింది! ఇప్పుడు కునీ నీం లాభం..."

"వాన్నా..." వారింపుగా అందామె.

పెద్దగా మాట్లాడడానికి వీలేకుండా

రాగరేఖలు

ఆమె గొంతు జీరబోయింది!

కన్నీళ్ళు ముగ్గులపై జారాయి!

నీం ప్రశ్నించలేదు- అరణ్. మోస్తుండి పోయాడు మౌనంగా.

"చెప్పి- అమ్మా- ఇప్పుడనింటి నా గుండెల్లో ముడుచున్నది. బడలానలాన్ని చల్లార్చుకోనీ... చేతులెన్నడో కాలి పోయాయి... ఆకులిగి ఇన్నడన్నా పెట్టుకోనీ...! దానివల్ల ప్రయోజనం లేదు... కానీ, కానీ, కాస్త గుండె బరువన్నా తీర్చుకుందాం తల్లీ..."

"జీవితమంతా గడిచిపోయినా- చివరి రోజుల్లో మనం చేసేక్కి తిరిగి చూసుకుంటే, మనకు మిగిలేది...మనంనివ్వడన్నా చేసిన మంచి పని అంటూ వుంటే అదే..."

~~~~~

ఎప్పుటిలాగే

వినాయక చవితి సంచిక

31-8-'79

హాస్య సంచికగా

వెలువడుతుంది సం.

~~~~~

అదొక్కటే మనకు మనశ్శాంతి నిచ్చేది. మనం ఏం చేశాం? మనం మంచి పని చెయ్యక పోగా...ఆ మంచి పని చేస్తున్నవాడికి జీవితం చేయాతనన్నా ఎవ్వరేక పోయాం... అది, మన దురదృష్టం. కేవలం దురదృష్టమే... దాని ఫలితంగా మనమేం అనుభవించాం? దుఃఖమేగా? ఈ చివరి దశలో వాకు నీ గురించి చింత మాత్రం మిగిలింది...వా తరవాత నీ సంగతి తెమిటన్న అశాంతి మాత్రం మిగిలింది. అంతే!"

అయిన కారే కన్నీటిని తుడుచుకోసు గూడా లేదు.

రెండు చేతుల్తోనూ ముఖం దాచుకుని కూచుండామె! వాళ్ళిద్దర్నీ అట్లా చూస్తుంటే ఏదో అలోచన-అనుమానం వచ్చాయి అరణ్ కి!

చాలాసేపు అట్లా గడిచింది. "మమ్మల్ని

చూస్తుంటే నీకాశ్చర్యంగా వుంది కదూ?" నవ్వాడాయన చిత్రంగా!

"కృష్ణ నీకు చెప్పాడో లేదో అతడికి ఆ పిల్ల దొరకక ముందు పెరి నిశ్చయమైంది. ముహూర్తాలుకూడా పెట్టుకున్నాడు..." "ఆ..కృష్ణ గారు పోయారండీ! అన్నీ చెప్పారు-" అన్నాడు అరణ్

"ఆ నిశ్చయమై తప్పిపోయిన సంబంధం మాదే-ఆ పిల్ల, అదే ఆ అమ్మాయి ఇదిగో మా అమ్మాయే చిత్ర..."

తన అ-మానం నిజమైంది అనుకున్నాడు అరణ్

"అట్లాగ-?" అన్నాడు పైకి.

"నిండుకు తప్పిపోయిందో కూడా నీకు తెలిసే వుంటుంది. ఇదిగో మా చిత్రే... దంతాంకు పోయి, లేనిపోనివి పూహించుకుని మూర్ఖంగా కాదంది. బంగారం లాంటి సంబంధం చేరిపోయింది. ఆ అజ్ఞానంలో మేము తెలిసుకోలేక పోయాం. నేనుకూడా దానికే నంత పాదాను. దానిమాట కాదనలేక పోయాను. తత్ఫలితంగా దేవుడు లాంటి కృష్ణుని దూరం చేసుకున్నాం... ఏంతో నపాయం చేసిన అతడి మేలుని మర్చి పోయాం. అతడి మనసుని శాధ పెట్టాం. అతడు మా కారణంగానే బ్రహ్మచారిగా వుండిపోయాడు.

చిత్రను నివరీతంగా ప్రేమించాడతడు. అందుకే వేరే స్త్రీని పెళ్ళాడలేకపోయాడు, అతడి నవ్వుని జీవిస్తూనే మేమే మోడలాగా చేశాం.

కాస్త ఇంగిత జ్ఞానం వుండి వుంటే, కాస్త యావా అలోచించగలిగి వుంటే మా జీవితాలే వేరుగా వుండేవేమి?

మన కడుపున పుట్టిన బిడ్డని ప్రేమించి నట్లు పరాయి బిడ్డని ఎందుకు ప్రేమించ గూడదు? ఈ ఒక్క అలోచన వుండి వుంటే దింత పోయిగా వుండే వాళ్ళం? కృష్ణ లాంటి వాళ్ళ మాటకీ, కోటికీ ఒక్కట్లా వుంటారు. అట్లాంటి కత్తముడికి జీవిత సహచరిగా వుండి వుంటే మా చిత్ర జీవితమే ధవళమయ్యేది..."

"విజయం కృష్ణ గారెంతో వున్నటు" అన్నాడు అరణ్.

"దానికి ఆ యోగ్యతే లేకపోయింది నంతానికిపోయి వేరే సంబంధం చేసుకుంది ముకుందరావుకి అనుమానం జచ్చి పెళ్ళ

నది మొదలు చి తని పీడించుకు తిన్నాడు.
“క్రష్టో నీకు సంబంధంవుందన్నా”డట!
“మీరు సినిమాకు తిరిగి రుట గదా
షికార్ కెళ్ళారట గదా నువ్వు పని తురాలి
వని ఎట్లా నమ్మమంటావు.” అనేవాడట!

“నువ్వు నాకు అక్కరలేదు పో ...
ఆ కృష్ణ దగ్గరికే పో.” అంటూ రకరకా
లుగా ధింప సాగడట. శారీరకంగా
హింసించేవాడు, కొట్టేవాడట మంటలతో
చిత్రవధ చేసేవాడు. విన్నదైనా చిత్ర
హైదరాబాద్ వచ్చినా కృష్ణ కోసమే
వచ్చిందనే వాడట!

అందుకని హైదరాబాద్ రావడం మాను
కుంది. అన్నీ సహస్త్తనే, అక్కడే వుంది.

సంసార సఖిమంటూ విరిగిన విరిగడు.
చాకిరీతో, తిట్లతో, దెబ్బలతో గడిచి
పోయింది రోజులు!

పిల్లలున్నా దాని జీవితం బావుండేదేమో?
కానీ ఆ రాత కూడా లేకపోయింది దాని
బతుక్కో!

కష్టాలు, కన్నీళ్లే... కరడు గట్టి
పోయింది-

ఒకక్క సారి ఏడురు తిరిగేది-దెబ్బలు
తినేది. వెళ్ళి పొమ్మని తరిమినా-నా దగ్గరికి
వచ్చేది కాదు, తనే కుమిలి పోయేది. ఇంకో
విషాదకరమైన సంగతి నెవ్వనా? మా
అమ్మాయికి, తనతో ఏ విషయంలోనో నా,
విన్నదైనా పోటీకి వస్తే గిట్టదు మొద
ట్టంచీ ఆడంతే. తనతో పోటీకి తమ్ముడో,
చెల్లెల్ తో వస్తున్నారని తెలిసి అశాంతి సాలయ
మాకు దూరంగా వాళ్ళ తాతగారి దగ్గరికి
పోరిపోయింది-

ఆ తరువాత కృష్ణ ఆ పాపని. అదే
నువ్వు చేసుకోబోయే ఆ పిల్లని, ఇంటా,
వుంచుకుని, తన ప్రేమని వంచి ఇస్తాడని,
అతడి పేరుకి తనతో పోటీకి ఆ పిల్ల
వస్తుందని, అది ఏ రకంగానైనా సరే,
అందుకే... అందుకే... కృష్ణని వెళ్ళి చేసు
కోకుండా కృష్ణకి దూరమయింది.

చివరికేమియిందో తెలుసా?

ఆమె భర్త అసల ప్రేమనే ఇవ్వలేదని
చిత్రకి! భార్యగా స్థానం కూడా ఇవ్వలేదు
పైగా, నీవల్లా వాకు నువ్వే లేదంటూ
నువ్వు గొడవలిసి అంటూ, తన మేనగోడలైన
తెచ్చి ఇంటా పెట్టుకుని, ఆ తరువాత
కొన్నాళ్ళకి ఆ పిల్ల మెడలో వున్నా కట్టే

శాడట!

చిత్రమేమిటో తెలుసా? ఆ పిల్లని...
ఆ పరిస్థితిని... ఆ చిత్ర హింసని...
మౌనంగా భరించింది చిత్ర! ఎక్కడికీ
పోరిపోలేదు అదీ జీవితమండే...”

విషాదంగా నవ్వాడు ఆరువ.

చిత్ర వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడుస్తోంది.

“ఆ విధంగా జీవితంతో రాజీపడి
కాలం గడుపుతున్నా, అట్లా కూడా గడవ
నివ్వలేదు విధి! మొన్ననే మూడనెలల
కిందట మా అల్లుడు పోయాడు.. ఇప్పుడు
ఇంక అక్కడేం వుంటుంది? అందుకని
దీన్ని నాతో తీసుకుపోతున్నాను. నేనున్న
వాళ్ళా దీనికి ఫరాలేదు. ఆ తరువాత
ఏట్లాగ అన్నదే తీరని ప్రశ్న...”

అవేదనగ అన్నాడారు.

అరుణ్ కి ఏం మాట్లాడాలో, వాళ్ళని
ఏట్లా ఓర్చాలో, తోచలేదు. మౌనం
గానే వుండిపోయాడు.

* * *

కాచిగూడ స్టేషన్ వచ్చిపోయింది. తన
సామాను సర్దుకుని దిగడానికి రైజి అయ్యాడు
అరుణ్. వాళ్ళకి సామాన్లు కట్టడంలో
నవాయం చేశాడు. బెడ్డింగూ అని చూట్టి
పెట్టాడు.

“అరీ అన్నా బాబూ, అడగడమే
మర్చిపోయాను మీ పెళ్ళాప్రక్క? హైదరా
బాద్ లోనేనా? మేము తప్పకుండా వచ్చి ఆ
పంక్షన్ లో పాల్గొంటాం”

“ఇంకా ముహూర్తాలు నిర్ణయించే
లేదండీ! దానికోసమే ఇప్పుడు నేను వెళ్తు
న్నాను. మీరు తప్పకుండా రావాలి మా
పెళ్ళికి. కృష్ణగారు కూడా చాలా సంతో
షిస్తారు, మిమ్మల్ని చూసి!”

“అమ్మాయి పేరు బాబూ?”

“శిల్పమందరి.”

“ఏంత చక్కని పేరు.”

ఆ తరువాత తటనలాయన్నా అన్నాడు
అరుణ్! “మీకో విషయం నేను చెప్ప
లేదండీ...”

“ఏమిటది?” ఇద్దరూ కుతూహలంగా
చూశారు.

“మొన్ననుభవం... అంటే ఒక ఆరేడు
నెలల క్రిందట... కృష్ణగారికి ఆక్సిడెంట్
జరిగింది. ఆ ఆక్సిడెంట్ లో ఒక కాల-
ఒక చెయ్యి పోయాయి. అంటే... డాక్టర్లు
తీసేశారు. చాలా పెద్ద ప్రమాదం
తప్పింది...”

“అరీ” నోరు తెరిచి వుండిపోయా
దాయన!

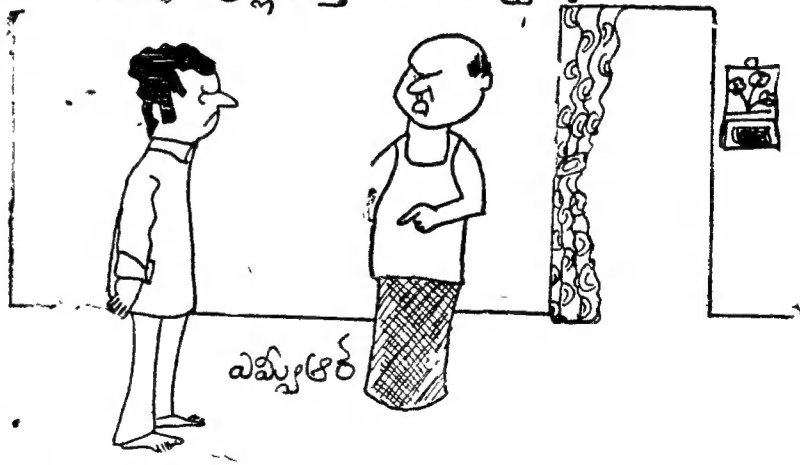
“కృష్ణ” అంటూ కూలబడిపోయింది
చిత్ర!

“దానివలననే... మొదట పెట్టుకున్న
మా పెళ్ళి ముహూర్తం వాయిదావెయ్యల్సి
వచ్చింది.” అంటున్న అరుణ్ మాటలు
ఇద్దరూ వినిపించుకోలేదు!

స్టేషన్ వచ్చింది. రైలాగింది.

(ఇంకా వుంది)

కిరేయ్య! మొన్న పండక్కి మీ మావగారు
పెట్టిన బట్టలు కుట్టించుకో! రేపు
పండక్కి బ్రట్లదాస్తే మనం పెట్టుకో!!

మూడు ప్రశ్నలు

ఒక నందేవా గ్రమ్మనికి మరణతత్వాన్ని గురించి, ముక్తిని గురించి తెలుసుకోవాలని, తన సందేహాలు తీర్చుకోవాలని సంకల్పం కలిగింది. అతడు ఆత్మతత్వాన్ని తెలుసుకున్న ఒక మహావీరుని వద్దకుపోయి మూడు ప్రశ్నలు అడిగాడు. మొదట "స్వామీ! మృత్యువు చాలా పరితాపాన్ని కలిగించేదనీ, దుస్సుహృద్దేవదనీ అంటారు. అది నిజమేనా?" అని ప్రశ్నించాడు.

అయిన "నిజమే! మృత్యువు పరితాపకరంగానూ, దుస్సుహంగానూ కనిపిస్తుంది. వీరిత చెడ్డవాడైనా సరే, వాడు మరణించినట్లు తెలిస్తే పరితాపం కలిగక మానదు. కాని ప్రతి దానికి, ఉత్పత్తి స్థితియూ సహజాలనే నంగతి తెలిస్తే పరితాపం నశిస్తుంది. ఇది ప్రాణులకూ, కూడా సామాన్య ధర్మమే. ఒక నిర్మాణం కొంత కాలం నిలిచి, తర్వాత క్షీణించి నశిస్తుంది. వృక్షం అంకురించి, ఆకులు పెద్దవై,

ధర్మ పథం

కొవ్వొత్తకు రాలిపోతాయి. పుష్ప, ఫలాల నంగతి అంతే. మానవులకూనూ, పుట్టుక, వృద్ధి, విలాసహాసమో, మరణం కూడా సహజమే! సహజమైన వాటిని గురించి పరితపించడంవల్ల ప్రయోజనం లేదు. ఆ నంగతి తెలుసుకుని సుత్యువును గురించి భయపడక ధైర్యంతోనే ఉండాలి. ఇట్టి భ్రాంతి అంతా మనకు అవిద్యవల్లనే ఏర్పడుతుంది. దానికి మనం లొంగి పోకూడదు." అన్నాడు. వెంటనే అతడు "అవిద్య అంటే ఏమిటి?" అని ప్రశ్నించాడు. అయిన ఇలా సమాధానం చెప్పాడు.

"అవిద్య అంటే ఆత్మను విస్మరించడం. దేహమే ఆత్మ అని భ్రాంతి పడడం. ఆత్మను తెలుసుకునేటందుకు ఉపయోగించే

విద్యయే విద్య. ఇతరములనుగూర్చి తెలియజేసే విద్య వాస్తవానికి విద్య అ కావు. అజ్ఞానం వల్లనే ఆత్మను తెలుసుకోలేకుండా ఉన్నాం. అజ్ఞాన రూపమైన అవిద్య నశిస్తే ఆత్మతత్వాన్ని సులభంగానే తెలుసుకోవచ్చును. ఆ అజ్ఞానం నశించడానికే నింతో శ్రమపడి, విజ్ఞులు ఆత్మతత్వాన్ని తెలుసుకుని కృతార్థులవుతారు. దానివల్లనే ముక్తి లభిస్తుంది."

తర్వాత "ముక్తి అంటే ఏమిటి?" అనే ప్రశ్నవచ్చింది. అయిన ఇలా చెప్పాడు- "ముక్తి అనేది కన్ములకు కనబడే సదార్థమేమీ కాదు. అవిద్యావాశమే ముక్తి. అవిద్యను సోగొట్టుకొని, ఆత్మతత్వాన్ని గ్రహించి, లౌకిక విషయాలతో సంబంధం విడిచి, నిర్విఘ్నమై ఉండే మహావీరులు కొందరు లేకపోలేదు. అట్టివారినే 'జీవన్ముక్తులు' అని అంటారు. అవిద్యానాశంవల్ల అది కరతలామలకంవలె చాలా సులభమవుతుంది.

- బులుసు వేంకట రమణయ్య

ఒకవేళ సారిడాన్ కూడా మీ తలనొప్పిని తగ్గించకపోతే డాక్టర్ని సంప్రదించండి.

ఒక సారిడాన్ త్వరితంగా తలనొప్పిని దూరం చేస్తుంది. మిమ్మల్ని హాయిగా తాజాగా ఉంచుతుంది. అయితే, ఒక్కొక్కప్పుడు తలనొప్పి ఎంత తీవ్రంగా, అసాధ్యంగా ఉంటుందంటే,

Saridon

సారిడాన్
(టేబ్లెట్స్) 'రోడ్' అమోఘమైనది, సురక్షితమైనది ఒకటి వేసుకోంటే చాలు

సారిడాన్ కూడా బోర్డుద లేనంతగా ఉంటుంది. అలాంటప్పుడు డాక్టర్ని సంప్రదించండి. మీకు ఎలాంటి మందు సరిపడుతుందో డాక్టర్ని నిర్ణయించనివ్వండి.

నెంకి అయిదు రూపాయల చొప్పున అయిదు సంవత్సరాలు రికరింగ్ డిపాజిట్లో పొదుపు చేసిన సొమ్ము, వడ్డీతో కలిపి మూడు వందల అరవై రూపాయలు చేతికి వచ్చింది.

అరవై రూపాయలు పెట్టి పిల్లలిద్దరికీ స్కూల్ డ్రస్సు కట్టించాను. ఇంకా మూడు వందల మిగిలింది.

ఆవసరమైన ఖర్చులేవీ తయారుగా లేకపోవటం వల్ల ఈ మూడు వందలు ఏం చెయ్యాలి? - అన్న నమస్య విదురైంది నాకు.

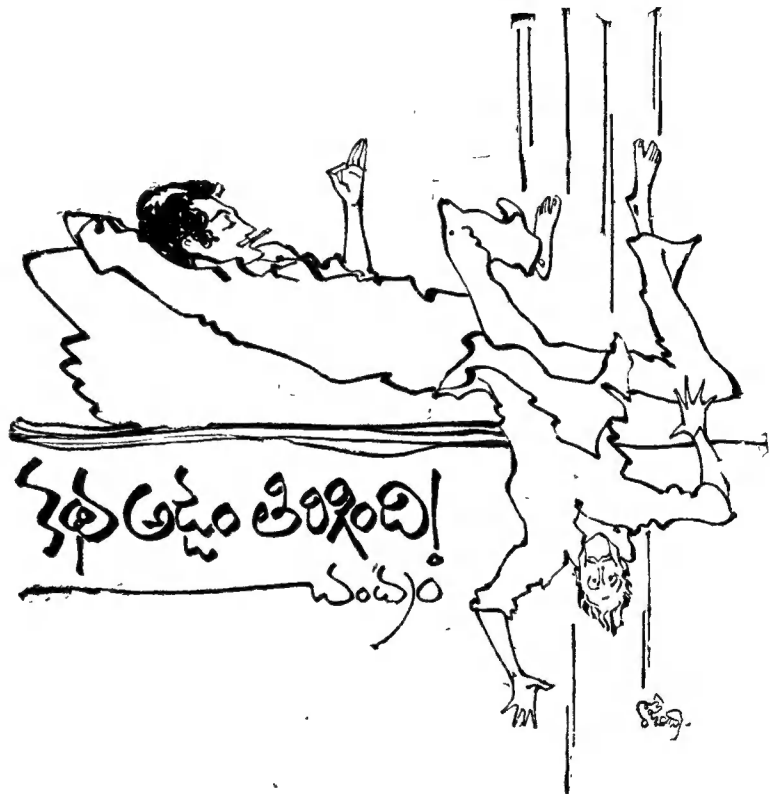
డబ్బు సంపాదించటం కష్టంగాని, ఖర్చు పెట్టటం తేలికే. మూడు వందల రూపాయలను మూడు నిమిషాల్లో ఖర్చు పెట్టేయ్యవచ్చు. దాని గురించి అంతగా ఆలోచించాల్సిన అవసరం లేదు. కానీ, అయిదు సంవత్సరాలు - అంటే అరవై నెలలు ఏంతో జాగ్రత్తగా పొదుపు చేసి మిగుల్చుకున్న ఈ డబ్బును జల్పగా ఖర్చు చేసి, చేతులు కడిగేసుకోవటం నా కిష్టం లేదు ఒక మంచి పని, నాలుగు కాలం పాటు గుర్తుండేది చేసి, ఈ డబ్బుకు శాశ్వత కీర్తిని నమకూర్చాలని నా ఉద్దేశ్యం.

కరణేషు మంత్రీ అన్నారు భార్యని. కాబట్టి శ్రీమతి గారిని సలహా అడిగాను.

'నాకో పట్టు చీర కొనిపెట్టండి!' అని అవిడ అనేసి పుంటే అంతటితో పరి! కానీ, పొదుపు విషయంలో నన్ను మించిన చెయ్యి అవిడదీ. "కంగారుపడి దుబారా చెయ్యకండి. నెమ్మదిగా ఆలోచించి ఏదో ఒకటి చేద్దాం" అంది.

నాలుగైదు రోజులు గడిచిపోయినయ్యే. ఈలోగా ఒకసారి, ఏదైనా వస్తువు చేయించి మా అవిడ ఒంటిమీద పెడితే బావుంటుందన్న ఆలోచన వచ్చింది నాకు. కానీ, కాసు బంగారం అయిదు వందల పైన అమ్ముతున్న ఈ రోజుల్లో మూడు వందలతో వస్తువేం చేయించగలను? ఆ ఆలోచనకు స్వప్న చెప్పి, మళ్ళీ మళ్ళీ ఆలోచించి, ఏదో సంతృప్తి కరంగా లేక పోవటం వల్ల చివరికి నేషనల్ డెవలప్ మెంట్ బాండ్లు కొనడమే సరైన ప్రేక్షా మైన పని అని నిర్ణయించుకున్నాను. ఆ మాటే మా అవిడతో అన్నాను.

"వడ్డీ వింతిస్తారు?" అడిగింది దావిడ.

"అయిదేళ్లు అట్టే పెట్టుకుని ఏడాదికి పదమూడు శాతం చొప్పున వడ్డీ యిస్తారు. ఈలోగా అడిగితే యివ్వరు."

"పద మూడు శాతం అంటే ఏంతో ముంది?"

"వంద రూపాయలు యివ్వడు వేస్తే, అయిదేళ్లు తరవాత వడ్డీతో కలిపి నూలు అరవై అయిదు రూపాయ అవుతుంది. మూడు వందలు వేస్తే మూడు నూలు అరవై అయిదులు - నాలుగు వందల తొంభై అయిదు రూపాయలు వస్తుంది."

"దాని కన్న ముక్కల సుబ్బారావు కిస్తే మెరుక్కాదా!"

"ఏ ముక్కల సుబ్బారావు?"

"అతనే నండీ - మన ఏదురింటి వంచలో పుంటున్న సుబ్బారావు!"

మా యింటి కెదురుగా వున్నది మూడు పోర్ట్ల డానా యిల్లు. రెండు పోర్ట్లు అద్దెకిచ్చి, మూడో పోర్ట్ ను పుంటున్నది యింటి వాళ్లు. పక్కన వున్న కాస్త ఖాళీ జాగాలో చిన్న వంచ దింపి, రేకు కప్పించారు. పొతికేళ్ల కుర్రాడు సుబ్బారావు భార్య నమేతంగా ఆ వంచలో పుంటూ నెలకు పదిహేను రూపాయలు అద్దె చెల్లిస్తున్నాడు.

సుబ్బారావు వృత్తి బట్టల వ్యాపారం. పది పదిహేను రోజుల కొకసారి రాజమండ్రి వెళ్లి చవక రకాల కట్టేసిన్ - జాకెట్ ముక్కలు, చొక్కా ముక్కలు మొదలైనవి కొని తెచ్చుకొని, ఊళ్లమ్మలు తిరిగి అమ్ము కుంటాడు. అతను అమ్మేవన్నీ ముక్కలే కనుక అతని వ్యవహార నామం ముక్కల సుబ్బారా వైశామింది. అతని వ్యాపారానికి పెద్ద పెట్టు డి అవసరం లేదు. అవసరమైన కొద్ది మొత్తం కూడా అతని సొంత డబ్బు కాదు. వడ్డీకి అప్పు తీసుకొని, వాముదాల పద్దతిలో తీరుస్తుంటాడు.

జాతీయ అభివృద్ధి బాండ్లను కొనడం కన్న ముక్కల సుబ్బారావుకి అప్పు యివ్వటం వడ్డీ మాకు రాబోయే అధిక లాభాన్ని గూర్చి సోదాహరణంగా వివరించి చెప్పింది శ్రీమతి.

వంద రూపాయలు అప్పు యివ్వడం కంటే - వడ్డీ కింద పదిహేను రూపాయలు ముందే మినహాయించుకొని, మిగిలిన వినబై అయిదు రూపాయలు సుబ్బారావు కివ్వాలి. రోజుకు రెండు రూపాయల చొప్పున యాభై రోజుల్లో వంద రూపాయలు తీర్చేస్తాడు సుబ్బారావు.

ఈ పద్దతి నిజానికి లాభపాటిగానే కనిపించింది నాకు.

నలాంటి
సక్రియమైన
పంత్రించినట్లే
వరుసపడుతుంది

హ్యూలెట్ మిక్చర్

75 సం.ల
అఖిండు ఖ్యాతి!
రోజూపుష్కలెష్వం

మలబద్ధకమును
ఖండింబ. సాఫీబరేచకము
కలిగించు. లాక్సుటిన్
ప్రప్రథమంగా మకెయ్. కలెక్టివ్
ప్రఖ్యతిగలబాధకం సంప్రద్య. ఉడువైన
అనుభవాల యెకగము
150 గ్రా. ముద్దకలక్ష్మీన్ హె-50
పాక్షిక అవసం!

పి.సి.పి.అండ్.కో
పెరిదేమి-523273 ప్రకాశం జిల్లా
మంబరగముల స్టేషన్. పరంతు మెడికల్ ప్రెస్
4-4-293, వాటిల్, బొంబాయి, పూనా, మద్రాసు.

కథ అడ్డం తిరిగింది!

“ఈ వివరాలన్నీ నీ కెలా తెలుసు?”
అడిగను అనుమానంగా.
“మన యింటావిడ నాందారమ్మ
చాలా కాలంగా అతని కిక్కిందిగా. ఆవిడే
చెప్పింది.”
“రాత్రు కోతలు లేకపోతే అతను
తప్పకుండా తిరిగి యిస్తాడన్న నమ్మకం
ఏముంది?”
“నాందారమ్మ మొగుడికి తెలికుండా
చాటుగా యిస్తోంది. మూడో మనిషికి
తెలికుండా తిరిగి యిచ్చేస్తున్నాడతను.
సైసా పెట్టుబడి లేకుండా అన్నదేసి
వ్యాపారం చేసుకొన్నాడు. ఆ మాత్రం
నిజాయితీ లేకపోతే ఏలా గడుస్తుంది?”
“నరేఅయితే. రేపుఆదివారం కదాపొద్దున్నే
కనవడ మను. న్యాయంగా మాట్లాడతాను.”
రెండో రోజు ఆదివారం.
తెల్ల వారక ముందే వచ్చి కూర్చున్నాడు
ముక్కల సుబ్బారావు. నమస్కారం పెట్టి,
తనను తాను వెరిచయం చేసుకొని, వడ్డీ
రేటు, మిగిలిన షరతులూ వివరంగా
చెప్పాడు. నేను అడక్క ముందే నా అను
మానం గ్రహించినట్టు, తన నిజాయితీ
గురించి సోదాహరణంగా వివరించి చెప్పాడు.
ఒకసారి మాట తప్పితే రెండోసారి ఏముఖం
పెట్టుకొని అడుగతాను సార్? అన్నాడ.
ఒకరికి ఏగ్గాడితే రెండోవారు దగ్గరికి చేర
నివ్వరు సార్ అన్నాడు. నీతి తప్పిన వాడికి
నిలువ నీడ దొరకదు సార్! అన్నాడు. అయి
దేళ్ల నుంచి మీ యింటిముండుంటున్నాను.
నాలుగేళ్ల నుంచి నాందారమ్మగారి దగ్గర
అన్న తీసుకుంటున్నాను. ఏవ్వుడూ మాట
తేడా రాలేదు సార్! కావాలంటే ఆవిణ్ణా
అడగండి సార్! అని గూడా అన్నాడు
అతని వాలకం, మాట తీరూ చూసిన
తర్వాత అతని మీద పూర్తి నమ్మకం
కుదిరింది నాకు. అయినా, ఏందుకైనా
షుంచిదని మరోసారి హెచ్చరించాను—
“ఏలా తీసుకెళ్తున్నావో అలాగే తిరిగి
యిచ్చెయ్యాలి. మాట తేడా రాకూడదు.
మరో మనిషికి తెలియకూడదు. అలా జరిగి
తేనే నీకూ నాకూ కూడా మర్యాదగా
వుంటుంది” అన్నాను.
“తప్పకుండా సార్! మీరే చూస్తారుగా.

అ ప్ప ల బి ం చు ను

రూ. 20,000 లు అంతకు మించి, వరకమైన వడ్డీ మరియు సులభ
నాయదారపై భవనములు, భూములు, షాపులు, పారిశ్రామిక యూనిట్లు, మిల్లులు,
ధీయేటర్లు, ప్రయివేటు లిమిటెడ్, పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీలు, ఓనర్షిప్
బ్యాంకుల హామీలపై లబించును. వ్రాయండి లేదా నేరుగా సంప్రదించండి.

SUPREME CORPORATION (Bankers)
15, 'EVEREST' 7th Floor, Near Famous Cine Laboratory,
Tardeo Road, BOMBAY-400034, Phone : 385126.

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!
స్థీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోడ్ 75 సంవత్సరములకు పైగా
మృణాళివనమునకు
లోడ్ టూనిక్ను
వాడిన స్త్రీలు ఎందరో!

ఉచిత ట్రైల్స్ పలహాను
ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విధానమునకు
ఈ టూనిక్ను పూర్తిచేసి మీ జాబితా పంపండి.

పేరు: _____
చిరునామా: _____
PIN: _____

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేటు) లిమిటెడ్
ఏంజిల్స్, శివారామ జనతల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ విజయవాడ - వింధరావర్ - 1

దబ్బు మీకు వున్నట్లో పెట్టి అప్పజెబుతాను. పోలీసుల తీసుకోతాను. తీరుస్తాను" అని, జేబులోంచి చిన్న పద్దుం వున్నకం తీసి నా కిస్తూ "ఇదుంచండి సీర్! ఏ రోజు దా రోజు యిందులో జమ రాస్తూ వుండచ్చు" అన్నాడు.

అప్పు తేవటం, యివ్వటం రెండూ అలవాటు లేని నాకు ఈ సార్వాలీ, చిన్న కొత్తగానూ, వింతగానూ వున్నాయి.

మూడు వందలకు మూడు వదిహేతులు వలె అయిదు మినహాయింపుకొని, రెండు వందల యాభై అయిదు రూపాయలు అతని కిచ్చాను.

"మీరు నాకు మూడు వందలు యిచ్చి నట్టు, లెక్క సార్! ఇవ్వక నుంచి రోజూ సాయంత్రం మూడు రెళ్ళు ఆరు రూపాయలు యిస్తూ వుంటాను. యాభై రోజులో మీ అన్న తీరికతుంది!" అని చెప్పి శంభు తీసుకు సోయాడు ముక్కుల సుబ్బారావు.

"ఆ వలె అయిదు యలా యివ్వండి. ఒక డబ్బాలో వేస్తాను. ప్రతి రోజూ అత విచ్చిన డబ్బు యిచ్చినట్టు ఆ డబ్బాలోనే దాస్తే బావుంటుంది" అంది శ్రీమతి.

ఆ ప్రతిపాదన నాకూ నచ్చింది.

నిదో మనకార్యం చేసినట్టునిపించింది. కాన, అలవ్యంగానే అయినా మంచి వనే జరిగిందని సంతృప్తి పడ్డాను.

ఆ సాయంత్రం ఆరు రూపాయలు తెచ్చి యిచ్చాడు సుబ్బారావు.

పద్దుల పుస్తకంలో జమ రాసుకున్నాను.

రెండో రోజు కూడా యిచ్చాడు. వది రోజులు క్రమం తప్పకుండా యిచ్చాడు. పదికండో నాడు యివ్వలేదు. అడిగితే— యివ్వక బేరానికి వెళలేదు. రెండురోజులది కలిపి మరుసటి రోజు యిచ్చేస్తా నన్నాడు. కాని, ఆ మరుసటి రోజూ యివ్వలేదు. అదేమటంటే— యివ్వక అమ్మకు సాగ లేదు అన్నాడు.

ఇదేమటంటే— "ఇదింతే లెండి. వ్యాపార మన్న తర్వాత అన్ని రోజులూ ఒక్కలా వుండకూడదు! నాంచారమ్మగారి కుక్కా ఒక్కొక్కసారి యిలాగే జరిగేది. ఒకటి రెండు రోజులు మధ్యలో యివ్వక పోయినా, అమ్మకు బాగా జరిగినప్పుడు లాలంటి బకాయాలు తీర్చేస్తుంటాడు.

అంత మాత్రానికే కంగారు పడిపోతే ఏలా?" అంది శ్రీమతి. నిజమే కాబోలు నమ కున్నాను.

తరవాత వారం రోజులు గడిచి పోయి నయే. సుబ్బారావు ఒక్క పైసా జమకట్టు లేదు. మనిషి కూడా కనిపించటం మానేశాడు. తెల్లవారక ముందే మూట దిక్కు కొని పోయేవాడు. రాత్రి తాగ పొద్దు పోయిన తర్వాత తిరిగి వచ్చేవాడు.

నాకు అనుమానం వట్టుకుంది. పై కైలే అనలేదు గని మా అవిడకీ అనుమానం కలిగినట్టుంది. ఒకనాడు సుబ్బారావు పెళ్ళాన్ని పిలిచి అడిగింది. ఆ విషయాలు తనకేం తెలీనని నిర్భయమాటంగా చెప్పేసింది ఆ అమ్మాయి. "అయితే మీ ఆయన రాగానే, దింత రాత్రినా సరే ఒక సారి వచ్చి కవిసంచమని చెప్ప" అంది. ఆ అమ్మాయి 'అలాగే' అంది కాని, సుబ్బారావు మాత్రం ఆ రోజు గాని, ఆ మరుసటి రోజు గాని వచ్చి కవిసంచ లేదు.

రోజులు గడస్తున్నకొద్దీ నాకు కంగారు దిక్కుని కాసాగింది. మా అవిడ పరిస్థితి యింఁచు మింఁచు అలాగే వుంది. ఇదంతా తనవల్లే జరిగిందన్న పూహతో అవిడ బాద పడుతున్నట్టు వేమ గిహించాను. అయితే యిప్పుడు చెయ్య గలిగిం దే ముంది? నయనో భయనో డబ్బులు నమూలు చెయ్యాలి.

మా శ్రీమతి సోద్యంలతో ఒకనాడు

తెల్లవారు జామునే లేచి, దారి కాపి, సుబ్బారావును వెతుకున్నాను.

"ఏమయ్యా! ఇదేనా ను ర్యా డ?" అన్నాను.

"బేరాలు సరిగా లేవండి."

"ఒక రోజు, రెండు రోజులు. పోనీ వారం రోజులు. అప్పటికీ మాటాడవు, ఇంకెంత కాలం అగమంటావు?"

"ఏం చెయ్యమంటారండి? అవసరమే జేరాలు ఆస్తులు లేవు. పొద్దు గడవటమే కష్టంగా వుంది."

అలాని నమాధానం నాకు వచ్చలేదు. నా దగ్గర అన్న తీసుకోని, నా ముందు అంత నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడటం నాకు కోపాన్ని తెప్పించింది. అతను కొంచెం అణకువగా నమాధానం చెప్పి వుంటే నాకు కోపం రాక పోను.

"అయితే ఏ మంటావు?" అన్నాను తావ్ కలుపుగ వే.

"నే నేమంటాను?"

"ఏమీ అనకపోతే సరిపోతుందా?"

"ఏమన మంటారో చెప్పండి సోని!"

మా సంభాషణ పక్కదారి పడుతున్నట్టునిపించింది నాకు. ఇలాంటి విషయాల్లో బొత్తిగా అమధనం లేనివాణ్ణి.

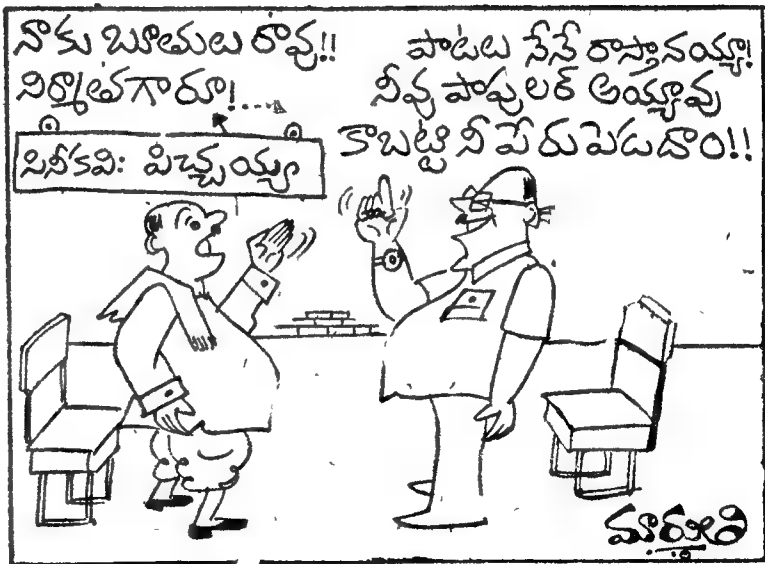
"అన్న తీర్చమంటున్నానయ్యా!"

"తీరుస్తానెండి."

"ఏమవుడు?"

"డబ్బులున్నప్పుడు."

"ఏవ్వడుంటాయి డబ్బులు?"

"బేరాలున్నప్పుడు."
 "బేరాలెప్పుడంటా ?"
 "సీజన్లో."
 "సీజన్లేవేదా ?"
 "బేరాలున్నప్పుడు."

ఒళ్లు చుండిపోయింది నాకు. ఇంక
 ఏగిపోనుకోలేక పోయాను
 "నీ వద్దతేం బావుండలేదు"
 "మీ వద్దతి అంతకన్న బాగోలేదు."

అక్కర్లేపోయాను అప్పు తీసుకున్న
 వాడు ముచ్చట వాడి ముందు వినయంగా
 వుండాలి, వుంటాడనీ నా ఉద్దేశ్యం.
 ఇప్పుడది జరిగిపోలేదు నెడ్డ బాధగా
 వుంది నాకు.

"అప్పు తీసుకున్నప్పుడు కాపే మర్యాద
 యిచ్చేటప్పుడు గూడా వుండాలి!"
 "మర్యాద కెప్పుడూ లోటు లేదండి.
 కానీ, మీరే నా కోప్పినట్లు మాట్లాడు
 తున్నారు!"

"నేనా ?"
 "అవును. మీరే! అప్పు యిచ్చినంత
 మాట్లాడ మీరు యివ్వం వచ్చినట్లు."

కథ అడ్డం తిరిగింది!

మాట్లాడ నంటే యివతల వాళ్లు
 వదలండి మా కూ మా నా భి మా నా
 బన్నాయి. వదల రోడ్డు మీద విజెట్టి
 అడుగుతూ మర్యాద గురించి మాట్లాడు
 తున్నారు మీరు!"

కథ అడ్డం తిరిగింది! ఇంకేమన
 గలను ?

"దబ్బు తీసుకున్నప్పుడు ఏం చెప్పావు ?
 ఇప్పుడేం చేస్తున్నావు ? మాటన్న తర్వాత
 విలబ్బి కోవాలయ్యా! మానవజన్మ విత్తిన
 త్యాగ కాస్త తీ విజాయితీ వుండాలి!"
 బాధ కోపం యిలా మాట్లాడించినా
 వస్తు

"నీతి, విజాయితీ వుండబట్టే యంత
 నేవు మీ ముందు విలబ్బి సమాధానం
 చెబుతున్నా నండి అప్పు మాటకీ కట్టుబడి
 వుండాలనే యింకా మీకు అప్పు తీరుస్తా
 నంటున్నా లేకపోతే ఏనాడో మీకు నేనేమీ
 యివ్వనక్కర్లేదు అనేపి వుండును!"
 గతుక్కున్నావ్వును.

"మీరు నాకేమీ యివ్వలేదంటే ఏం
 చెయ్యగలరు మీరు ?" నిలేసి అడిగింది
 విజా! ఏం చెయ్యగలను? అతనికి
 వేరు అన్నయ్యచిన్నట్లుగా సాక్షాదరాలేవీ
 లేవు. ఇప్పుడే కాదు. అప్పుతీసుకున్న మరు
 డ్దానంలోనే అతని మాట అనివున్నా నేనేమీ
 చెయ్యగలిగేవాణ్ణి కాను

మళ్ళీ చోరతి/లే అంత మాట్లాడినాల్సి
 వస్తుందన్న భయంతో "నరే, నీ చేతిలో
 వున్నప్పుడే యివ్వు" అనేసి వెళ్ళి తిరిగి
 వచ్చేశాను.

అటు తర్వాత నిర్భయంగా తిరగిపోయాడు
 నుబ్బరావు. తరచు నాకు అరచనలు వస్తూనే
 వున్నాడు అయినా గట్టిగా అడగ లేక
 పోతున్నాను నేను.

'మీకు నేనేమీ యివ్వక్కర్లేదు!' అని
 అతనితో అనిపించుకుంటే - అంతటితో నా
 బాకీ చెల్లి. అనంగతి గిహించిన రాడినై
 ఆ సమాధం జరక్కుండా బా గత్తు
 వదలతూ ఏ నాటికైనా యివ్వకపోతాడా
 అప్పు అశాభావంతో - నెలక, సంచిత్యరాలు
 ఎదురు చూస్తున్నాను-.

క్యాన్సరు విముక్తి

ఏ పేరం అపల్వణ లా. ఎయిసు, 45 సం. ౭౭ కు గర్భకరు క్యాన్సర్
 పడినట్లు క్యాన్సరు విభాగం నెల యింక 20 నిర్ల కరంటు చికిత్స జరిపిరి.
 దివివలన న కు సమాధిం నుభాను వీరులేరు. (తొలి కడుపులో ఒక జల్లం
 మోతాది అంత గడ్డ శంభు. దాని ప్రంతాన నోళ్ళ అధికంగా శంభు నడుమ
 నాపి కూడ శంభు. న చికిత్స విమిత్తం చిక్కడల్లో శంభు. యం. బహు
 రవుగారి దగ్గరికి వెళ్ళి మూడు మాసముల దికా వంటి బీజిక న పుర్తిగా
 రోగ్యవంతంలాల్లెను న కడుపులోని గడ్డ వలంగా వలమలలో పుర్తిగా
 కరిగి పోయినది. వెనా ప్రస్తుతము 7 గల పిల్లలతో, ఇర్రలో హాయిగా కాలం
 గడపుచున్నది. ఈ విధానంకలవైన రోగము నుంచి ఎయిల్లెడ వదిలిన
 డ. యం. బహురావు గారు నన్ను రక్షించినందుకు వెనాతో బులానడి ఉన్నది.
 క్యాన్సరునివ్వబాలచే వరక్షించుకున్నది నరు పుర్తి నయిన్నట్లు చెప్పెను.

అహల్యాబాయి W/O జయరాం, అంటే నెం. 10-3-3/74, మెడిసిన్ వుం పెద్దరచ దు-28

అక్బర్ గారి ఆదేశం-డా. యం. బాబురావు, క్యాన్సర్ ఇన్ స్పెషిలిటీ, అంటే నెం. 1-1-271/3,
 చిక్కడల్లో, పెద్దరచ దు-20

కలి చేయి స్థలములు

1. హైదరాబాద్

2. మద్రాసు - 'మోటల్ మదరా,

ఉస్మాన్ రోడ్, టి. వెగర్, మద్రాసు-17

3. కర్ణాటకలో - మెన్ హిల్స్, గవలెపురం,

రైల్వే స్టేషన్ దగ్గర, కర్ణాటకలో.

4. బెంగళూరు - మోటల్ లండన్

యం. కి. రోడ్, బెంగళూరు-1

64735

445164

3055r

30266

53271

రోజులు

(తొలి గురువరము, తొలి కలహము)

(వేల కలహము అదివరము)

(వేల నివహము)

ఉ 7 సం. నుండి. 7 సం.

(వేల మంగళము)

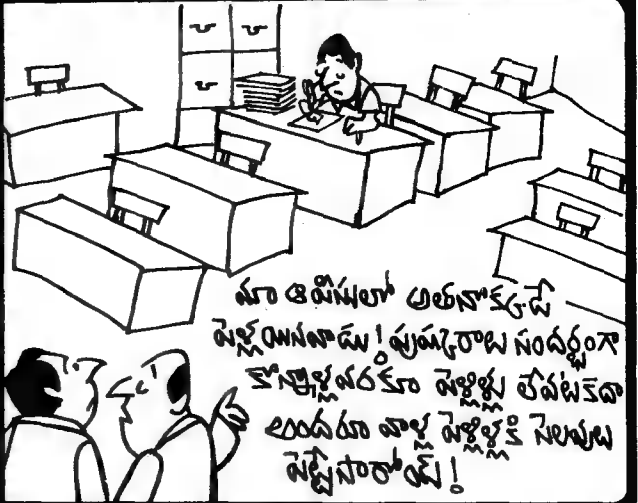
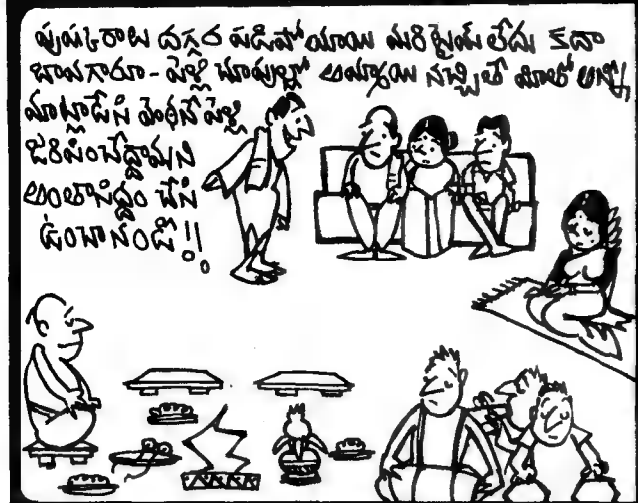
ఉ 6 సం. ౭ సం. 6 సం.

పుష్కరాలకు యెలక

కృమరి రాగతిపందరి

పెళ్లిళ్ళకు సద్భి

సూర్యుడు పశ్చిమాదిని చేరకముందే జనులు చల్లగాలి దొరికే చోటికి వాహ్యశిగా బయలుదేరుతున్నారు.

నళిని పవిత్ర పావనీలతో బయటికి వచ్చింది. రెండు జడలు వేసింది. పాడుగ్గో పీరుదులమీద పూయల లాగు తున్నాయి. చాకెల్ కలర్ బుట్ట చేతుల బొగ్గే, అదే రంగు సోమా, సాటన్ పీరతో శరీరవ్యాయ మరీ కొట్టుకొచ్చినట్లు కనిపించింది. పాడుగాటి మెడలో లావుపాటి వూసలదండ వేసింది. అదేరంగు చెవులకు స్టెట్స్ పెట్టింది. మాదింగ్ గజాలు - నళిని చెయ్యి పట్టుకుని,

“అంటే నీవు చాలా అందంగా వున్నావు” అన్నాడు పవిత్ర.

“థాంక్యూ డార్లింగ్” అంది నళిని.

“అంటే పెద్దయితే మీలాగ నేను అందంగా వుంటాను” అని పావని అంది.

“నీవు ఇంకా అందంగావుంటావు” అంది

“ఒకరినొకరు పొగడుకుంటూ యిక్కడే వున్నారా?” అంది రాజకుమారి.

“మేము పార్క్కి వెళ్తున్నాం. మమ్మీ మీరెక్కడికి వెళ్తారు?” పప్పి అడిగింది.

“అసినర్స్ మెస్యూరో పార్టీ వుంది... నళిని! త్వరగా తిరిగి వచ్చేయండి...”

“మేము రావచ్చా” పిల్లలు అరిచారు

“నయ్” అంది.

“అంటే వస్తుందా?”

“అంటే పిల్లకాయగా! వస్తుంది...”

“ప్యారగా వెర్లాం - అంటే” అంటూ చెయ్యి పట్టుకొని లాక్కుపోసాగారు. రోడ్డుమీదకు వచ్చారు...

“అరే వున్నకాల అంగడి తెరచివుందేం” అంటూ కదిలింది నళిని.

“మమ్మీకి తెలుసు అతను వున్నకం తీసుకుంటే దేకి పావలా. నీకు ఎన్నికాలతో తీసుకో” అన్నాడు పవిత్ర

స్టార్ డస్ట్ - షేమినా తీసుకొని యాల్టై పై నలు యిచ్చింది. ■ పావులు చూసుకుంటూ ముందుకు నడిచారు. రిట్యా బాకిస్ దగ్గరకి వచ్చారు. తిరిగ్గా చాలాలోకి పోతున్నారు జనం. ఎంగురంగుల పోస్టర్లు, ఆకర్షిస్తూ లోపలికి నమ్మంటున్నాయి.

“అంటే మనం మూసికి యెందుకు పోకాడదు?” అన్నాడు.

“నాకు చాలా ఇష్టం.” పావని అంగుకుంది.

పెద్దదానికే టెంప్ టేషన్ గా వుంది. పిల్లలకి వుండదా? అనుకుని తలూపించి. ఎంతోషం పట్టలేక పిల్లలు అరిచారు దారిన పోయేవాళ్ళు వాళ్ళనే చూస్తున్నారు. ఎదిరూపాయలు తీసి పవిత్రకి ఇచ్చింది. పెద్దమొగాడిలా పరుగున వెళ్ళాడు బుకింగ్ చగ్గరకి. టికెట్లు పట్టుకొని చిల్లర జేబులో చేసుకొన్నాడు. ఇటు, ఇటు అంటూ పావని చెయ్యి పట్టుకొని పరుగుతీస్తూ ముందుకు

నళిని చిట్టరెడ్డి సత్యకుమారి

(గత సంవత్సరం తరువాయి)

లాగింది. ఒక మూలకి వెళ్ళి అక్కడ కూర్చున్నారు పిల్లలకి ఏదో అడ్వెంచర్ చేసినట్లు ఉత్సాహంగా వున్నారు.

“డాడి పర్మిషన్ తీసుకోనందుకు, మమ్మీకైవా చెప్పలేదే” అంది పావని.

ఏదో పోకిరిపని చేసినట్లు నవ్వుకున్నారు.

ఎవ్వరి గడుల్లో వారు పడుకున్నాక, నళిని ఒక్కతే ఆ గదిలో వడుకోలేక మెల్లగా దిగి వచ్చి, పిల్లలం మధ్యన చేరేది. పిల్లలు నాదగ్గర వడుకో అంటే నాదగ్గర అంటే అనేవారు. చివరికి ముగ్గురూ ఒక మంచంమీద చేరేవారు.

“అంటే నీకు భయమా?” పవిత్ర అంటే,

“నేను మీలాగా కాన్వెంటులో చదవలేదు.

మింటరీ రూల్స్లో పెరుగలేదు.”

“అందుకేనా నీవు ఇంగ్లీష్ ఫ్లయింట్ గా చాట్లాడలేవు” అన్నాడు పవిత్ర

“అవునురా బాబు. ఇంట్లో బయట తెలుగే చివరికి కాలేజీలో లెక్చరర్స్ తెలుగులోనే తిట్టుతారు మరి మీలాగ రమ్మంటే యేలా వస్తుంది?”

“అంటే నీవు గ్రాడ్యుయేట్ని కదా!” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది పావని.

“ఆ గాలినాన గ్రాడ్యుయేటు. అయినా తెలుగులో మాట్లాడడం నాకు అనందంగానే వుంటుందికాని, మీరు తెలుగులో మాట్లాడితే నచ్చింద్రు, పోయింద్రు అని, తెలుగువాళ్ళు మిమ్మల్ని చచ్చినా చేసుకోరు” అంది

పవిత్ర అలోచనలో పడ్డాడు. పావని లేచి కూర్చుంటూ “మురళి నన్ను చేసుకుంటాడు గ్రాండ్ మా చెప్పింది” అంది కళ్ళు విప్పిరించి

జరిగిన కథ - 4 :

తమ కాలేజీ చదువు ముగించుకుని బయటపడ్డారు వానని, నళినిలు తరువాత వానలోక పివాళ్ళవూరు వెళ్తుంది నళిని. అక్కడి ఆహ్లాదకరమైన గ్రామీణ వాతావరణానికి పరవశించిపోతుంది. కొన్నాళ్ళకు ఆ వాతావరణం విసుగు పుట్టగా, బావ మోహన్తో కలిసి వానని, నళినిలు రేపాక్షి రెల్వే అక్కడి నుండరమైన శిల్పములను, వాటి చరిత్రను తెలుసుకుంటారు. అక్కడినుండి పైద్రాబాద్ లోని తన వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్తుండగా, రైల్వేస్టేషన్లో పరిచయమైన కెప్టెన్ అజయ్, తనని ప్రేమిస్తున్నానని చెప్పగా ఆశ్చర్యపోతుంది. రళిని.

“నేను అంటిని చేసుకుంటా” అంటూ చెయ్యి పై న వేసి కరచుకున్నాడు పవిత్ర.

“ఒరే ఒరే నేను అమ్మను అవుతానురా” అంది పవక నవ్వుతూ. అలా మాట్లాడుకుంటూ నిద్రపోయారు...

తెల్లవారి ఆరుగంటలకల్లా పిల్లల్ని లేపటానికి వచ్చింది రాజకుమారి. ఒకరిమీద ఒకరు పడుకున్న తిరు చూసి, భర్తను పిలిచింది మెల్లగా పిల్లలు లేపటానికి మొండి చేస్తున్నారేమోనని చేతికర పట్టుకొచ్చారు, రావుగారు.

వాళ్ళని చూసి నొసటిమీద కొట్టుకుంటూ వెళ్ళారు.

“మీ చెల్లెల్ని యం. ఏ. చదివించాడే” అన్నాడు అవ్వడు...

* * *

పున్నట్టుండి నళిని “బాబు మీ నాన్న అంటే నాకు భయం. ఏమంటారో పిక్కరీకి వచ్చామని” అంది.

“డాడి స్వీట్ డాడి. మంచి డాడి. ఏన్నేమనిరు.” పవిత్ర అన్నాడు.

“డార్లింగ్ డాడ్” అంది పావని.

“మీ మమ్మీ ఇష్టమా? డాడి ఇష్టమా?” అని అడిగింది నళిని.

పవిత్ర పెద్దవాడు కదా ఇద్దరూ ఇష్టమే అన్నాడు. పావని ఆలోచించి “నాకు డాడి అంటేనే ఎక్కువ ఇష్టం” అంది. “డాడికి కూడా పావని అంటేనే ఇష్టం ఎవ్వడూ కిన్ చేస్తారు” అన్నాడు పవిత్ర. పప్పి ముఖం గర్వంతో వెలిగి పోయింది.

“పవిత్రా అది చిన్నదని ముద్దుచేస్తారు యి ఆర్ ఎ మాన్” అంటూ వాడి బుగ్గ ముద్దు పెట్టుకుంది

అంతలోకి సినిమా మొదలుపెట్టారు. పిల్లలు ముందుకు సంగి ఇష్టంగా చూస్తున్నారు. పాటలు, డాన్సులు అయ్యాయి జమీందారు దుమ్మార్లు. ■ ఎస్టేట్లో పని చేసే అందమైన అమ్మాయిని తెప్పించి రేవ్ చేస్తుంటాడు హీరోయిన్ను రేవ్ చేయబోతాడు.

“అంటే! అంటే! అతను యెందుకు హీరోయిన్ని లాగుతున్నాడు?” అని పావని అడిగింది.

రేవ్ చేస్తున్నాడని యేలా చెప్పటం. చెప్పినా అర్థంకాదు. అందుకని “ఆ అమ్మాయి సొమ్ములు తీసుకుంటున్నాడు... చూడు తర్వాత చెప్పతాను” అని మెల్లగా చెప్పింది

ఓ. బలమైన చెయ్యి ముందుకు వచ్చి నళిని బుగ్గల్ని గట్టిగాపట్టి ప్రక్కకి తిప్పింది. భయంతో కప్పు విప్పిరించి చూసింది. ఆ చీకట్లో అజయ్ కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. బుగ్గలు వణిపట్టటంతో పెదాలు విచ్చుకున్నాయి అలా విచ్చుకున్న పెదాల్ని గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకున్నారు. పూపిరి పీల్చుకోవటం మరచిపోయింది జమీందారుకి, హీరోకి స్టంట్లు జరుగుతోంది పిల్లలు సినిమాలో నిసుగ్గుమై పోయారు దగ్గర్లో అట్టే జనం లేరు చుంబనంలో కచ్చ, కోపం, అనందం మిళితమైనాయి పూపిరి పీల్చుకోవటంకోసం,

చెయ్యవట్టి అజయ్ ముఖాన్ని దూరంచేసింది. నళిని హృదయం ఉద్వేగంతో వేగంగా కొట్టుకుంటుంటే గుండెలమీద చెయ్యి పెట్టుకుంది. తన పెదాలు ఇంకా అక్కడే పున్నాయా అనుకున్నట్లు మెల్లిగా తుడుచుకుంది. అక్కడే వుంటే ఇంకేం చేస్తాడోని భయంతో తేవబోయింది. భుజంమీద చెయ్యివేసి గట్టిగాపట్టి అడుముతూ "మూగపిల్ల మాట్లాడుతుంటే ఆనందం పట్టలేకపోయాను. యు...నాటి గర్ల్" చెంపమీదుగా వంగి మందస్వరాన అన్నాడు.

మంత్రం వేసినట్లుండేపోయింది. "హార్ట్ మున్నా!" అంటూ పవిత్రని పలుకరించాడు.

"హయ్! అజయ్ అంకుల్" అన్నాడు ముక్తకంఠంతో.

"మమ్మీ, దాడి రాలేదా? ఈవిడ ఎవరు?" అని ఇంగ్లీషులో అడిగాడు.

"మీల్ మై ఆంటి నళిని, బి. ఏ." అంటూ అజయ్ కి పరిచయం చేశాడు

"గ్లాడ్ టు మీల్ యు" అంటూ తమాషగా

కళ్ళు కదిలించాడు అజయ్. అజయ్ వెంబడి పిల్లలు బయటికి వెళ్ళారు. పావ్ కాన్స్ కొనిచ్చాడు నాళ్ళు డ్రింక్స్ తాగుతుండగా గోల్డ్ స్టాట్ తీసుకొని వచ్చాడు. నళిని చూడనట్లు పూరుకుంది మెల్లిమెల్లగా అతనిమీద కోపం రాసాగింది ఆ చొర్రస్వం, ఆ చనువుకే నళ్ళు మండింది.

అంతా అతని ఇష్టమే ప్రేమించటం. పక్కనీటులో కూర్చుని చెయ్యి అందుకొని చేతిలో వుంచి "తీసుకోకపోతే ఎలా తాగించాలో తెలుసు" అన్నాడు చిరునవ్వుతో.

నీనిమా అయిపోయేటప్పటికి మరి రెండుసార్లు ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. "దార్లింగ్ ఇ లవ్ యు" అన్నాడు.

ఆ రాత్రి నళిని కళ్ళు మూసుకుని, మగవాడి అదరాలు, అంత మన్నితంగా మెత్తగా వుంటాయా! అని అనుకుంది.

* * *
కొన్ని అపారాధాలు గడిచాయి. వానవి విషయాలు వున్నా లేకపోయినా ఉత్తరాలు వ్రాస్తూనేవుంది. "తొందరలో పెళ్ళి చేయాలని

అమ్మ పెట్టుబట్టినట్లు, కావలసిన సరంజామా అంతా సమకూర్చుతుంది. చెప్పకోటానికైనా అమ్మాయి కనీసం యం. ఏ. అయితే బాగుంటుంది అని నాన్నగారు అంటున్నారు.

"చెప్పకోటానికైతే, పెళ్ళి చేశాకనే ఎదివించుకోండి." అని ఖచ్చితంగా తేల్చేసింది. నీ అభిప్రాయమేంటి? చదువుదామా? పెళ్ళి చేసుకుందామా?" అని వ్రాసిన పుత్రరాన్ని ముద్దు పెట్టుకుంది నళిని.

తన ప్రణయగాధని ఏ రోజు వారూ ఆ రోజు వ్రాసి పోస్టు చేస్తూనేవుంది నళిని. "పవిత్ర పానీలతో నేను ఎక్కడికిపోయినా పిలిచినట్లు ఆ సమయంలో అక్కడ వుంటాడు అజయ్. జలాజీకల్ పార్క్ కి వెళ్ళాం. అక్కడా హాజరైనాడు. మనం చూసినప్పటికంటే ఇప్పటికి ఎంతో మారిపోయింది. నీతో, అజయ్ తో కలిసి మళ్ళీ మళ్ళీ ఆ ప్రదేశమంతా తిరగాలనివుంది నాకు. మనం అరవై ఐదులోకదూ చూశాం. అప్పుడే బిగినింగ్ స్టేజీలో వుంది. ఏవో కొన్ని పక్షులు, జంతువులు మాత్రం వున్నాయి. ఇవ్వడు ఏన్నో!

దెప్పకోడగినది 'తైయన్ సహరి పార్క్' ప్రాంతానికి జంతువుల పార్క్ అనగా అప్పటి జంతువులు పున్నాయనుకుంటున్నావా? కాదు. అది ఎలా వుండేదో, ఎంత పెద్దదో, డైవోసార్స్ జాతి జంతువులు తైన్ సైజ్, సైబర్ గ్లైడ్తో చేసిన మోడల్స్ వది ఎకరాల చిత్తడి నేలలో ఏర్పాటు చేశారు. 50 ఎడుగుల పొడవు, 20 ఎడుగుల వెడల్పు బల్లి ఆకారంలో ఎంతో పెద్దది. మరొకటి ఏనుగు శరీరంలా పెద్ద తలతో తోక పెద్దగా నేలకంటుతూ వుంటుంది. అది మోసోజోక్ ఎరాలో వుండేది. (120) మాట ఇరవై మిలియన్స్ సంవత్సరాల వెనుక వాటి ఫోసిల్స్ శిలారూపమై పోయిన జంతువులు - అదిలాబాద్ జిల్లా యామినె పర్శిలో దొరికాయట.

బల్లిలా వుంటుంది - టైరాన్ సారన్ దాని పొట్టుక్రింద నిలబడివుంటే (దాని ముందు చేతులు పొట్టిని పైకెత్తుకొని వుంటుంది.) అజయ్ పొట్లో తీశాడు. అప్పుడు బావ తీసిన పొట్లోలు సహారా? లేక బై బై అన్నారా?

పిల్లల కొరకు రైలు వుంది. పిల్లలకంటే పెద్దవాళ్ళు చిన్నతనం గుర్తుకు తెచ్చుకుంటున్నట్లు ఎంజాయ్ చేస్తారు. చిల్డ్రన్ కార్పొరేట్ దగ్గర వుంది 'స్పాన్ స్పేషల్' దానిపేరు. చింక జాతి మరో పక్షి ఒంటరిగా పంజరంలో కర్మశాంకం అరుస్తువుంటుంది సారెన్స్ రెన్స్ హవుస్ దగ్గర. పిల్లల పార్క్లో ఏనుగు, ఒంటె వున్నాయి. వాటిమీద సావనీ, పవిత్ర స్వారి చేశారు. 'అంకుల్ పొట్లో, పొట్లో అని కేక చేశారు.'

"నీవు తోడుగా వుంటే నాకు స్వారి చేయాలని వుంది. తక్కినవి మనం చూసినవే. కాని రాక్షసి లాంటి రాజేలును చూడలేదు మనం. రంగు రంగుల పక్షులు, జాతి ప్రకారం వాటికి సహజ పరిస్థితుల్లో, వాటి నివాసం ఏర్పాటుచేశారు. వాననీ! ఆ వనస్థి, జంతువుల్ని చూస్తుంటే మనస్సు ఎంతో ఆనందం, ఇంకా ఇంకా చూడాలనిపిస్తుంది. ప్రకృతికి అది అలంకారాలు. అందుకే 'ఈ జంతువులు, పక్షులు మనకు లేకుంటే, రంగులులేని ఈ జీవితంలో పుల్కాపాం లేకుండావుండేది.' అని నైహుగారవ్వాడు."

న శి ని

"వాననీ! ఈ మిలటరీవాడు బావగారిలా నమ్మడైనవాడు కాదు. నట్టి పోకరి. వా స్వర్ణ కోసం తపిస్తున్నట్లు వుంటాడు. ఆ రోజు సినీమా హాలులో జరిగిన తర్వాత ఒంటరిగా ఎప్పుడు దొరకలేదు. పచ్చికబయలులో కూర్చున్నాము. చేతిలో రేఖలు చూస్తున్నట్లుగా చెయ్యి అందు కున్నాడు. పిల్లలు అజయ్ చెప్పేది వింటానికి పై నబడ్డారు. చేతిని తుడుస్తున్నట్లు, రేఖలు పరీక్షిస్తున్నట్లు గట్టిగా అడిమేవాడు. నేను నవ్వును దాచుకునేదాన్ని. "పెళ్ళి లొండరలో అవుతుందన్నాడు. నీకో ప్రాణ స్నేహితురాలు వుందన్నాడు." పిప్పిపిల్లలు నిజం-నిజం అంకుల్ అని అరిచారు. వాళ్ళు అలా అరుస్తున్నప్పుడు చేతిని గలుక్కున పెదానికి తాకిచ్చుకున్నాడు. చేతిని వదిలించుకోలేకపోయాను. "పిల్లలు ఇద్దరు లేక ముగ్గురు" అన్నాడు. గొప్ప, ఈ కాంలో అంతేగా పెద్దగా నవ్వాను.

"నీ నవ్వు నా హృదయంలో గిరిగింతలు పెట్టుతుందన్నాడు" మెల్లిగా. పిల్లలకి తెలియ కుండా ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుకోలేం. వాళ్ళకి హిందీ, మరాఠీకూడ వచ్చు. నన్ను చూస్తాడు. అతని ప్రశంసపు మాట 'ఇచ్చిబాన్' అంటాడు. అంటే "ఫన్స్ వుందన్న మాట. జపాను భాషలో..." అని వ్రాస్తుంటే ఒకసారి వర్లిక్ గర్జనలో "ఇచ్చిబాన్, ఇచ్చిబాన్" అంటున్నాడు. కళ్ళ కొంటెగి, అదోమాదిరి ఎరుపు కనుపించగా, కళ్ళ క్రిందకి వచ్చుకుంది. అప్పుడు ని తెలిసి రాలేదు. తనకి - లోనెక్ జాకెట్, పైట తొంగి వుంది. గుండె ఆగిపోయింది. కోపంతో పెదాలు బిగించి, తెచ్చుమని అజయ్ తొడమీద ఒకటి చరచింది. ఓ చెట్టును కొట్టివట్టుండింది. అది జ్ఞాపకం వచ్చింది ననినికి. పుత్రరం సొమ్మ బాక్స్లో వేయనువచ్చింది. చెట్టుక్రింద అజయ్ నిరీక్షిస్తున్నాడు.

* * *

యామినె వాణిలావుంది. అది దంపతు రైస్ యామి, యముని కాలంలో ఎప్పుడూ పగలే

కాని రాత్రి లేదట. యముడు చనిపోయాడు. యామి ఎప్పుడు ఈ దినమేనా భర్త చనిపోయిందని, ఏడుస్తూ వుండేదిట. దేవతలు ఎంత చెప్పిన ఆమె మరచిపోలేకపోయింది. అప్పుడు దేవతలు రాత్రిని కల్పించారు. ఆ రాత్రి తర్వాత యామి భర్తను మరచిపోయింది.

దుఃఖితులకు రాత్రి ఔషధమనంటిది. చనిపోయినవారికోసం దుఃఖిస్తువుంటే అత్తీయలు ఎంత కాలం జీవించగలరు? మరునాడే వరం దేవుడిచ్చిన వరం.

దక్షిణపు వాకిళ్ళు తెరుచుకున్నట్లు నక్షత్రాలు సాయమని పట్టుణంలోకి చూస్తున్నట్లు తళుక్కు మంటున్నాయి.

యముడ శ్యామలాదేవితో ఏకటి తెరలమీద గగనయానం చేస్తున్నాడు. ఆ ధర్మజాని వెనుక వచ్చిన నలుగురు వ్యక్తులు భూమి పైకి దిగుతున్నారు తలగుడ్డ భుజాలమీదుగా తెల్లని దుప్పట్లు కప్పకుని, క్రరలు చేతపట్టుకుని రైతుల్లా పున్న ఇద్దరు వచ్చి బయట రోగి ముందు నిలుచున్నారు. వెంకట్రాపు పులిక్కిపడి మేల్కొన్నాడు. తను కలకన్నాడు. అది కలకాదు. స్వప్నంగా చూశాడు. బ్రాంతి కాదు. నుదుటి మీద స్వేదాన్ని తుడుచుకోలేకపోయాడు. పెదాలు తడారిపోయాయి. హృదయం బరుపు, శరీరం తేలిగ్గా వున్నాయి. ఆ అనుభూతి చెప్పలేనిది. తలతిప్పి చూశాడు. అరుగుమీద పడుకున్న భార్యను 'శకుంతలమ్మా' అని పిలిచాడు. అంత నిద్రలో వున్నా ఒక్క పిలుపుకే పలికింది. లేచింది. తలవైపునున్న నీళ్ళచెయిల్లోనుంచి గ్లాసులోకి నీళ్ళు వంపి, నిద్ర కళ్ళలో జ్వాలితగా దిగి భర్తకు అందించింది. గ్లాసు గడగడమని త్రాగేశాడు. మరో గ్లాసు వంచింది. సీతినోటికి అనించుకొని తాగాడు. వెళ్ళిపోతున్న భార్యను పిలిచి మంచమీద కూర్చోమన్నాడు. నిద్రలో కళ్ళు కూరుకుపోతుంటే అలాగే కూర్చుంది. "శకుంతలమ్మా! నేను చేయవలసిన పని ఇంకేం మిగలలేదనుకుంటాను."

"వా"
"అస్తి పెంచాను. అబ్బాయిలందరు పెళ్ళాలతో స్థిరపడినట్టే, అమ్మాయి జ్వాలితగా దానికి పెళ్ళి అయినట్టే తెక్క. మోహన్ అమ్మాయికి ఏమి తక్కువ చేయడు."

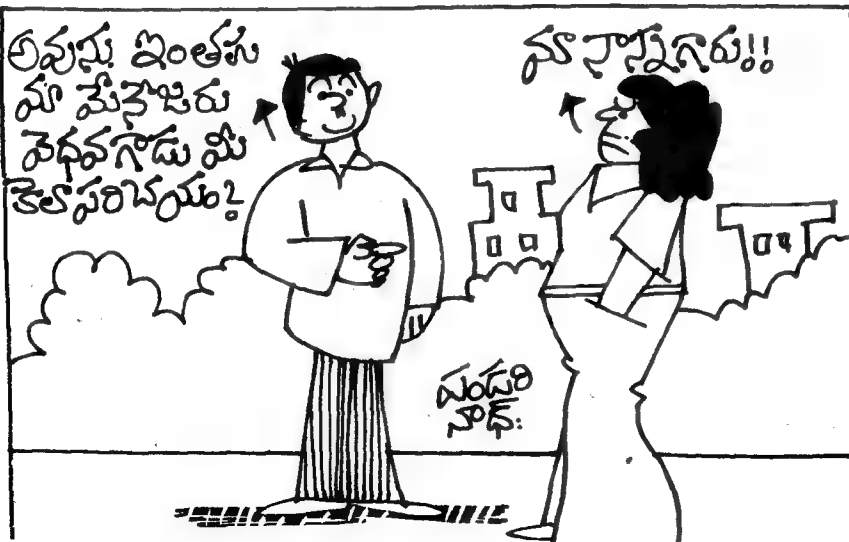
"క్షా."

"నీ జీవితం చల్లగా వెళ్ళిపోతుంది." ఆ మాటకి కళ్ళు పూర్తిగా తెరచింది శకుంతలమ్మా. ఆ కళ్ళలో అందోళన చూసి వెంకట్రామిగారు నవ్వుకున్నారు మెల్లిగా.

"వృద్ధాప్యంలో భర్తకంటే కొడుకులే తల్లికి ఆధారం."

"ఏమిటి మాటలు. పడుకోండి" అంటూ భర్తను చూసింది. ఏ అనారోగ్యం వున్నట్లు లేదు. తేగ్గా నిట్టూర్చింది. కాళ్ళ దగ్గర కూర్చుని కాళ్ళు పట్టుతూ "ఏమైనా పడకల వచ్చిందా?" అంది అవలిస్తూ.

దేవుణ్ణి స్మరిస్తూ కళ్ళు మూసుకున్నాడు

టిన్ను ముందువేపైతే
ఆరోగ్యపానీయమనే
పేరుంటూ వెనకపక్క
'కృతకంగా రుచి
చేర్చబడినది
అని డిందా?

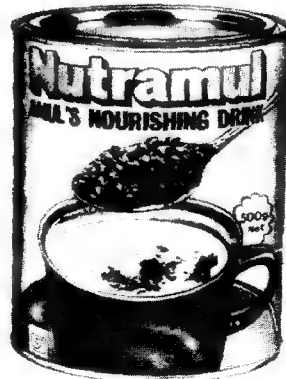
**Artificially
Flavoured**

అయితే సహజమైన కోకో, పాలు, మాల్ట్, పంచదారగల రుచికరమైన న్యూట్రాముల్ తాగటం మొదలెట్టండిక

టిన్నును ఒక్కసారి వెనక్కితిప్పి చూడండి. ఏమిటి.
కృతకమైన రుచిగల పానీయాన్ని తాగుతున్నారా? ఆ
టిన్నుపైన 'Artificially Flavoured' అనిగనక వుంటే.
అది మీ కుటుంబపు ఆరోగ్యానికి అది తగిందా అని?
ప్రకృతి సహజమైన ఆరోగ్యాన్నిచ్చే
పానీయాన్ని తాగి, ఆ అసలైన ఆనందాన్ని పొందండి-
న్యూట్రాముల్. న్యూట్రాముల్ లో రుచికరమైన కోకో,
మాల్ట్, పాలు, పంచదార మాత్రమే ఉన్నాయి. ఇందులో
కృతకమైనది ఏమీ లేదు. అందుకే, న్యూట్రాముల్
తాగండి—అసలైన ఆనందాన్ని పొందండి.
న్యూట్రాముల్—అముల్ వారిది.

అముల్ వారి

న్యూట్రాముల్

ప్రతి కప్పు మీకు పోషణను ఇచ్చు

వెంకటాపుగారు. తూర్పు తెల్ల బడింది. వెంకటాపుగారింటి నుంచి అంగలావులు వచ్చాయి. సూర్యుడు తన కొడుకైన యుముద్దు తలచుకుంటూ మెరిమెరిగి పైకి వస్తున్నాడు.

“వాస్తవం స్వర్గమైత్యయ్య” అని వాని దగ్గరనుంచి తెలిగ్రం చూసి నవించి అక్కజవడింది.

* * *

బంగ్లాదేశ్ స్వతంత్రపు బాపులా నెగురవేసింది. పశ్చిమ పాకిస్తాన్, ప్రభుత్వాధికారులు, తూర్పు పాకిస్తాన్ శాశ్వతంగా తమనించి విడిపోతుందని భయపడ్డారు. బంగ్లాదేశ్ స్వతంత్రపు గాలులు పీల్చుకోవటం సహించరానేరంగా ఎంచారు. ఏ ప్రభుత్వం వూరుకోదు అన్నారు.

ఆ సమయంలో జనరల్ టిక్లాఖాన్ ఠక్కాలోని పశ్చిమ పాకిస్తాన్ సైన్యాన్ని అధిపత్యముందనుకున్నాడు.

టిక్లాఖాన్ నిర్ణయించు. తడిగడ్డలలో గొంతులుకోసేరకం. కసాయివాడి జంతువులను తరికితే, టిక్లాఖాన్ మనుష్యులని నరికే కసాయివాడు. సివిల్ ద్రస్టులో పాకిస్తాన్ సైనికులు ఠక్కాకి వచ్చిన తర్వాత యావ్యా - ముజిబుర్ రహమాన్ తో ప్రతిఘటించుట జరుపటానికి వచ్చాడు. గోముఖ వ్యాసం. యావ్యా సంప్రదింపులు జరిపి మన విత్తగడలు సాగవనుకొని తిరిగి పాకిస్తాన్ కు వెళ్ళిపోయాడు. ■ సాయంత్రమే టిక్లా సైనికులు బంగ్లాదేశ్ మీద విరుచుకుపడ్డారు. రేగిపోయారు. బంగ్లాదేశ్ ను వెన్నుపోటు పొడవసాగింది.

హిందూదేశం ధర్మయుద్ధం చేసింది. ధర్మానికి, నీతికి, పౌరుషానికి పెట్టింది పేరు ముద్దం ప్రకటించాకనే తలవదేడి. మూర్ఖుడు అస్తమించగానే ఆరోజుకి యుద్ధం సమాప్తి అయినట్టు బూరలు వూడేవారు. ఆ రాత్రికి సైనికులు, తిని త్రాగి, విశ్రాంతి తీసుకొని సూర్యోదయంతోపాటు రణరంగంలోకి దూకేవారు. ఆ రాత్రి ఇరువజేలవారు యుద్ధ భూమిలో గాయపడ్డవారిని, సురక్షితమైనచోటికి తరలించి వైద్యసదుపాయాలు కల్పించేవారు. అనాదిగా వస్తున్న ఆచారం కట్టుబాటు.

పాకిస్తాన్ సైనికులు టిక్లా అధిపత్యంలో వంగులుగా, హంతకులుగా మానభంగం చెమ్మా సైలానుల్లా విజృంభించారు. ■ సైనికుల కాళ్ళ క్రింద ఠక్కా పెట్టణం వణికిపోయింది. టాంకులతో కదాపోయింది. టాంకులు భూమిని దద్దరిల్లిస్తూ వీధులు, వీధులు తిరిగాయి. ఎదురొచ్చిన ప్రతి మనిషిని కాల్చారు. ఇండ్లల్లో దూరి మనుష్యుల్ని వీధుల్లోకి లాగి లాగి కాల్చారు. పోలీస్ స్టేషన్ ల మీద, కార్యాలయంపై నిర్ణయంగా గెరంగులు కాల్చారు. నిగయుధులైన అమాయక ప్రజలు చీమల్లా మాడిపోయారు. బంగ్లాదేశ్ కి అయిపుపట్టు అయిన విద్యార్థులు నిద్రించుచుండగా, మెషిన్ గన్ లతో వారిని పొట్ట పెట్టుకుంది. రజయాలూనా లాంటి విద్యార్థినులు దేశంకోసం జీవితాలను త్యాగంచేసి, మానానను రక్షించుకున్నారు. ఎదురొస్తున్న

న శ్చి ని

టాంకులపైకి పై దిక్కునుంచి, బాంబులు పట్టుకొని దూకారు. వీరవనితల ముందు సిగ్గుపడవలసిన సైనికులు, ధర్మాన్ని వితిని వివర్ణించారు.

మేధావంతులైన సైంటిస్టులను, వైద్యులను, పండితులను, కవులను ఒక్కరిని ఎదువలేదు. అర్మీ హెడ్ క్వార్టర్స్ కి వెళ్ళిన ఏ ఒక్కరు తిరిగిరాలేదు.

ఠక్కా పట్టణంలో మానవ మారణబోమం చేసిన ఖ్యాతి టిక్లాకి దక్కింది. శిథిలమైన ఠక్కా పట్టణం నుంచి టిక్లా శీతల మాపులు గ్రామస్థులవైపుకు మళ్ళింది. పాకిస్తాన్ సైనిక సుంపులు జనపదాల్లోకి అడుగుపెట్టాయి. అడుగుపెట్టిన ప్రతి వల్లె నేలమట్టమైంది. ఇండ్లకు నిప్పు పెట్టారు. ముస్లింలను, హిందువులను కత్తులకు ఎరచేశారు. స్త్రీలను మానభంగాలు చేశారు. క్యూలో నిలబడి ఒక స్త్రీని అనుభవించేవారు. చిత్రహింసకు గురై నిలవిలదాడుతూ ప్రాణాలు వదిలేవారు. టిక్లా సైనికులు రాక్షసులైనారు. స్త్రీని భర్త ముందు, పిల్లల ముందు చెరిచి తుడిచుకున్న కత్తి కాళ్ళ మధ్య పొడిచి శరీరాలపై నడచి వెళ్ళేవారు. పారివే తల్లుల చనుమొనలు కోసేవారు. పసిపాపలు నోరెండిపోయి, గుక్కెడు ప్రాణాలను వదిలారు. మానాభిమానాలు పోయి, మట్టిలో కలిసిపోయారు జానపదులు. మిగిలిన స్త్రీలను తెరపట్టి, తమ స్థావరాలలో వుంచి వాళ్ళకి కడుపులు చేశారు. బంగ్లాదేశ్ లో బెంగాలీలు వుండకూడదు. వారికి పుట్టేది పాకిస్తాన్ లో.

ఆ ర్ష భూ మి

స్వతంత్ర భారతావనిని పారిశ్రామికంగా వ్యాపసాయకంగా పెంచాలి. కత్తి సత్తె కాడి జోడెడ్లు డీకాం. పంట ఇంట పాతరై మూర్చింది.

తలలు పగలకొట్టుకొనే ఎడ్ల మగంసంలోంచి అరువులతో అన్నా, దూకుళ్ళతో దూడ వస్తే కతలతో కబుర్లతో కడుపు నిండింది.

గాదెలోంచి కాళి హస్తం లేస్తే మనిషి నాగిలో పొలం పొగా భుజం చెక్క మురికి రక్తులైన ముక్కలయ్యాయి.

ః దూడ ఎడ్డై, ఆ బతికున్న ఎడ్డు తోడై కాడికోసం వెదుకుతుంటే మనిషి నాగి కత్తి తో సమీపిస్తే అవుగోడు అడవిగోడు.

గోడై వవధ చేయక మనిషి తినక పొలం పండిక ఇనుకరేణువులైన కట్ట ప్రజల ఎడారి ఆర్ష భూమి.

అలా ఆ జాతి ప్రజలను మోసం చేశారు. బంగ్లా బంధు ముజిబ్ ను తెల్లగా పాకిస్తాన్ కు పట్టుకు పోయారు.

సరిహద్దు అడవుల్లో వుండి బంగ్లా గెరిల్లాలు పాకిస్తాన్ కావలా సైనికుల్ని అణగదొక్కసాగారు. రైల్వే మార్గాలను చిందరవందర చేశారు. పాక్ సైనికులు రాకుండా వంతెనలను, రోడ్లను పడగొట్టారు. అలా పడగొట్టడంలో ఎందరో సైనికులు, సామాన్య ప్రజలు ప్రాణత్యాగాలు చేశారు. చిట్టగాంగ్ ఠక్కా రైల్వే మార్గాన్ని, ప్రసిద్ధ హార్మింజా వంతెనలు పడగొట్టారు. ముక్తిబాహినీ రాకిడికి పాకిస్తాన్ ప్రజలమీద తన కోపాన్ని, కక్షని తీర్చుకునేది. తల్లుల ఎదురుగా దిడ్డలను చంపేవారు. భార్యల ఎదురుగా భర్తలను అతికూరంగా హింసించి చంపేవారు. వృద్ధుల ఎదుట తమ ఆడువారిని వస్త్రవిహీనుల్ని చేసేవారు. అలా చితికిపోయిన ప్రజలు ప్రాణాలను చేతపట్టుకొని తమ స్వదేశాన్ని, అత్యీయులను పోగొట్టుకున్నవారు పుట్టెడు దుఃఖంతో ఇండియ సరిహద్దుల్లోకి పారిపోయి రాసాగారు.

■ శరణాగతులను ఇండియా రెండు చేతులతో ఆదరించి ఆశ్రయ మిచ్చింది. ప్రతిఒక్కరి వెనుక ఒక నిషాదగాధ. రోజు వేలకువేలు రాసాగారు. ఇక్కడ వారికోసం, కొత్తరకము బాధలు వాచుకున్నాయి. ఆ వేలమందికి ఆశ్రమాలు, తృణ మిఠాయిలు ఏర్పాటు చేయవలసివచ్చేది. అవి వారేపాపు చుట్టూ బురద, మట్టి పేరికలను ముఖమీద కప్పకొని పడుకునేవారు. ప్రాణం శరీరం చితికిపోయిన శరణాగతులు, వారి ఆహారం కోసం క్యూలో పదిగంటలు నిల్చుంటున్న వారి ఎంత వచ్చేదికాదు. పిల్లలు నరిగిపోయారు. ఆకలితో అనారోగ్యంతో, అంటువ్యాధులతో ఇండియా దాక్కుర్లు వారిని మాచేరోపల చనిపోయి వుండేవారు.

హిందూదేశ ప్రజలు ధారాళంగా విరాళాలు ఇచ్చి వారిని ఆదుకోసాగారు. చేతనైనా తవరకు ఇస్తూ, అడవుల సమీపం పక్క దేశపు సోదరి ప్రజల కొరకు అనందంగా మోసారు.

గెరిల్లా దళానికి, సైనిక శిక్షణ మన దిశలు యివ్వసాగాయి. బంగ్లా సముక్తికోసం, స్వతంత్రం కోసం, స్వతంత్రప్రియులైన హిందూదేశ ప్రజలు చేయూతనివ్వసాగాయి. వంగవీధులు చేతికి దొరికినదానితో దాడిని ప్రతిపటిస్తూ ఆ దునిక మారణాయుధాలకు ఎదవిచ్చి, స్వతంత్ర్య వాంఛ ప్రపూరితులై ఎదుర్కొంటున్నారు.

ప్రపంచ సభ్య రాజ్యాలు మామూలు వూరుకున్నాయి. ఐక్యరాజ్య సమితి అత్యల్ప నిషయం అన్నట్టు పట్టించుకోకుండా వుంది. కాని పొరుగు రాజ్యంలోని సైనిక నియంతృత్వంతో దుర్భరంగా ప్రాణహరణం, ప్రజాహింసం జరుగుతుంటే మామూలు వూరుకుండలేకపోయింది హిందూదేశం. పొరుగుల్లా కాలిపోతుంటే ఏ గృహస్థు వూరుకుంటాడు? ఇండియా గొంతెత్తి అరచింది. బంగ్లాదేశ్ సైన్యానికి అయిదాలను ఇవ్వసాగింది. అప్పటికి అగ్రరాజ్యంలో

అను కలిగింది. సోవియట్ యూనియన్ చాహుటంగా పాకిస్తాన్ ఐర్లను నిరసించింది. ఆ మోరాన్ని ఆపమంది. అయినా శంభాగతులు వెల్లవలా ఇండియాకి రాసాగారు. భారతమాత ఆదనపు బరువుతో మూగింది. భారత ప్రజల్లో కోపం, ఆనానం రగుల్తోంది.

* * *

పగలు రాత్రిని చూడాలని - రాత్రి పగటిని చూడాలని తొందరపడుతూ పరుగెత్తుతూనే వున్నాయి. గృహస్థులంతరాస్తవైపోయాడు. ఐభకార్యం చేయలేకపోయారు. వానవి వివాహం మరో సంవత్సరానికి వాయిదా పడింది. అందాక ఇంట్లో కూర్చోవటం దేనికి యం. ఏ. లో చేరమని సలహా ఇచ్చాడు మోహన్.

"వెంటనే బయలుదేరిరా" అని నళిని ఇచ్చిన టెలిగ్రాం చూసుకొని మరో మాట తలంచక రైలు ఎక్కింది వానవి. పున్నట్టుండి నళిని ఎందుకు రమ్మంది? నాన్నగారు పోయారు. తను రావలసింది. ఎందుకు రాలేదు? ఇలాంటి ఆలోచనలతో వానవి ప్రయాణమంతా ఆందోళనగా సాగిపోయింది. ఆ రైలుకి తాను వస్తున్నట్టు టెలిగ్రాం ఇచ్చింది. కనక స్టేషన్ కి నళిని వస్తుందని తెలుసు. ప్లాట్ ఫారమ్ పై నళిని కోసం కళ్ళు వెలికాయ. "వానవి!" అంటూ పిలిచింది నళిని. పరుగెత్తి దాటిపోయిన రైలుపెట్టెను అందుకొంది. నళిని ప్రక్క ఆజయ్ వున్నాడు. నవ్వుతూ "హలో!" అని పలుకరించి మూట్ కేస్, బెడ్డింగ్ క్రిందకి దించాడు. నళిని, ఆజయ్ కి భుజాలవరకే వుంది. అందమైన జంట అని ముచ్చటపడింది. అరమరికలేని ఆజయ్ నిర్మలమైన నవ్వు చూసి మంచిమనిషి అని తలచింది. బహుకాలానికి కలుసుకున్న మిత్రులులా నళిని, వానవి ఒకరినొకరు ఆప్యాయంగా చూసుకున్నారు. కలిగించుకున్నంత దగ్గరగా జరిగారు. ఆ ప్రేయసనని చూడగానే అంతవరకు మనోగతమైన దుఃఖం పైకి వచ్చి, వానవి కన్నులు కన్నీళ్ళలో కలకబారిపోయినవి.

"వానవి! నేను రావాలనుకున్నాను. ఆజయ్ నాకు తెలియకుండా నీకు టెలిగ్రాం ఇచ్చాడు రమ్మని... రహస్య ఆలోచిస్తే మంచిపని చేశాడనుకున్నాను. ఇక్కడికి వస్తే ఈ పట్టణపు గజిబిజిలో, మన దుఃఖంకూడ గజిబిజి అయిపోయిందట. పైగా నిన్ను చూడాలన్న కోరిక ఈ విధంగా వెకవేరుతుందట." వానవి చెయ్యి పట్టుకొని వత్తింది నళిని.

ఆజయ్ కళ్ళు చురుగ్గా, ప్రేమగా ఏదో కలలు కంటున్నట్టు నళిని వైపు చూస్తున్నాను. 'అబ్బాయిగారు పూర్తిగా ప్రేమలో పడ్డారు' అని తలుస్తూ, నళిని చెయ్యి బదులుగా వత్తింది. 'నాకు నచ్చాడు' అన్న సమాధానంగా.

"ఇక్కడ వుండిపోయేలా వున్నాడు" అంటూ ఒక చేత్తో సూట్ కేసు, మరో చేత్తో హోల్డరుల అవలీలగా పట్టుకొని బయలుదేరాడు.

"అయ్యో కూలీని పిలుద్దాం. మీకెందుకు వెళ్ళు" అంటూ వెనకబడింది వానవి.

నళిని నవ్వుతూ, "పోనీవే. అంత ఇష్టమైతే

తీసుకురానీ. అరిగిపోదురే" అంది. కనరత్తు చేసే మనిషిలా చురుగ్గా, తేలిగ్గా పోతున్న ఆజయ్ ని అందుకోలేకపోయారు. వీరు బయటికి పోయేటప్పటికి ఆటోరిక్షలో సామాను పెట్టి వీరికోసం చూస్తున్నాడు. తను తలచినట్లే వుంది అనుకున్నాడు. ఆ మనస్సేని ఒకే ఎత్తులో ఒకే లాపులో వున్నారు మాట్లాడుకుంటూ మదాలన గ వస్తున్నారు. ఆజయ్ కళ్ళన్నీ నళిని మీదనే కేంద్రీకరించి వున్నాయి.

"ముందు ఆటోలోకి పోదాం. సాయంత్రం అమ్మని చూద్దానికి వెళ్ళవచ్చు. ఏమంటావు?" అంది నళిని.

"అలాగే" అంటూ ఆటోలో ఎక్కింది వానవి.

నళిని ఎక్కుతూ "మరి వస్తా. మీ శ్రమకు థాంక్స్" అంది ఆజయ్ తో.

"ఒకే. మీ ప్రోగ్రాం ఏమిటి" అని ఆజయ్ అడిగాడు. ఆ మాటతో వానవికి నాన్న జ్ఞాపకం వచ్చారు. పృథ్వీ బరువెక్కిపోయింది. ముఖం మ్లానమైంది.

"ప్రోగ్రామ్ కి తొందరేమిటి? దీర్ఘమైన దినాలు మా ముందుండగ... బై" నళిని - ఆటో కదిలించిచూడగా వానవి నమస్కారం చేసింది.

అంశం ప్రేమ పాశం కాతల సీరియల్

"ఎందుకు నమస్కారం చేస్తావ్? ఎన్నిసార్లు చేస్తావు? అటు చూడు మన వెనకే వస్తాడు. అంత తేలిగ్గా వదలండి" అంటూ పకపక నవ్వింది. ఆ నవ్వుతో మమకారం, గర్వం మిలితమై విసిపించాయి.

"అంతగా ప్రేమిస్తున్నావా?" అని వానవి అడిగింది.

"నీవు బావని ప్రేమిస్తున్నంతగా."

"నేను పుట్టిసప్పటినుంచి బావ నాకు తెలుసు. ఆ ఉత్సాహంతో పెరిగాను..."

"ఆజయ్ నాకు ఎన్నో జన్మలనుంచి తెలిసినట్టుగా వుంది. వానవి!... భావాలు భాషలో పెట్టలేము. ఆ ఫీలింగ్ వ్యక్తంచేయలేనిది. ప్రేమలో యితర మాధుర్యం వుందని నాకెప్పుడూ నీవు చెప్పలేదు..."

"చెప్పితే అర్థమయ్యేదికాదుకాని ఈ ప్రేమ ఏ ప్రమాదానికి దారితీయదుకా? రెండువైపుల రైలు క్లియరేనా?"

మమతగా వానవి వైపు చూస్తూ "వానవి! నీవు అన్నీ ప్రాక్టికల్ గా ఆలోచిస్తావు. నీ అంతగా ఆలోచించటానికి నమయంతేదు. అందాక మనస్సు ఆ గతం చది. ఆజయ్ కి అర్చితమై పోయింది."

వానవి మారుమాట్లాడకపోవటం చూసి, "ఆజయ్ ను చూశావు. అంతే, అతనితో మాట్లాడి పరిచయం ఏర్పడితే నీకు తెలుస్తుంది."

"ఆజయ్ మంచితనం గురించి కాదు. మీ పెళ్లికి అమ్మవాళ్ళు, అటు వారివాళ్ళు అంగీకరించే పరిస్థితులు వున్నాయా లేదా అని."

నళిని అతిహాసితా చేసింది. "ఇంకా మొదటి దశలోనే వున్నాం. పెళ్లిదాకా ఆలోచించలేదు... ఈకాలంలో ఒక రివోకరు ఇష్టమైతేవారు. తక్కినవి పెద్ద అటంకాలు కావు. ఆజయ్ స్వతంత్రుడు. భార్యాసెల్లిల్ని పోషించుకోగలడనుకుంటాను..."

"మార్గరెక్కినీ నీళ్ళ అవిరై పోవటం చూడలేం. అలాంటిదే ప్రేమ. ఎప్పుడు ఎక్కడ మొదలవుతుందో చెప్పలేము. మజ్బూలాంటి ప్రేమ గుండెల్లో గూడుకట్టుకొనిపోయవుంటుంది."

"ప్రేమలో కవిత్వం కూడ వస్తుందే" అంటూ వానవి నవ్వింది.

హోర్న్ వినిపించింది. నళిని ఆజయ్ ని వెక్కిరించింది. అలా వెక్కిరిస్తున్న నళిని కన్నుగీలాడు. కళ్ళు విప్పారించి చూస్తుంటే ఆజయ్ నోరంతావిప్పి నవ్వాడు. చలుక్కున తల లోపలికి తీసుకొని, "వానవి, ఆజయ్ తుంటరి. అన్నీ పోకిరిపేయి. బావగారిలా పెద్దమనిషికాదు" అంది.

బావ మోహన్ తలపుంతో పృథ్వీనిండిపోయింది. "చిన్నదిల్లాడిలా ఏడ్చాడు. అన్నయ్యలకంటే బావే ఎక్కువ దుఃఖించింది" అని నళిని చెప్పింది.

నాన్నగారిమీద నుంచి వానవి మనసు మల్పించటానికి ప్రయత్నించింది నళిని.

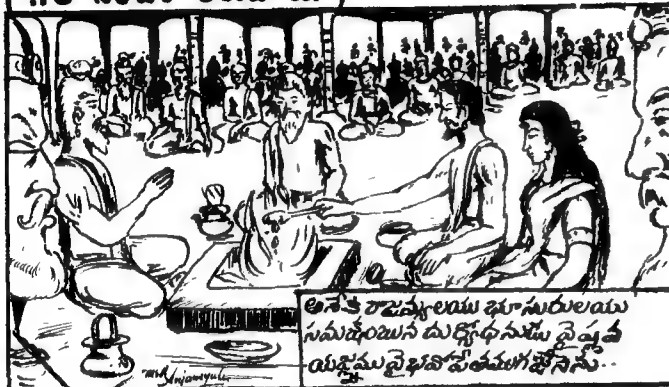
ఆటో ఆగింది. ప్రక్క ఒక అంగడిముందు అంగడి కాటోలు పడేళ్ళ కొడుకుని చావబాదుతూ, ఆ దెబ్బలకి ఏస్తుంటే, "ఏడుస్తావా? నోర్ మయ్!" అని మరొకటి తగిలిస్తున్నాడు. రోడ్డున పోయేవాళ్ళు వింతను చూస్తున్నారు. "ఆ అంగడి ఎవరో ఇంద్రుడిలా వున్నాడు. 'అదితి' కడుపులోకి యోగమాయతో దూరి శిశువును వజ్రాయుధంతో ముక్కలు ముక్కలుగా పురుకుతుంటే శిశువు ఏడుస్తుంటే మారుదం, మారుదం (ఏడవకు) అంటూ చంపజేశాడు. ఆ పెద్దమనిషిని చింతబరికతో కొట్టితే ఏమంటాడో?" వానవి అది వూహించుకుంటూ నవ్వుతూ,

"పెద్దవాళ్ళు ఒక సారి రాక్షసుల్లా ప్రవర్తిస్తారు వినివాడికి బలం వుంటే అక్కడ నిల్చుంటాడా?"

ఆటో ఇంటిముందుకు వచ్చింది. నళిని కళ్ళు మూసుకుని ఆజయ్ ని వెక్కిరించి ఇంట్లోకి పరుగెత్తింది. ఓ పది నిమిషాల తర్వాత తన గది బాల్కనీలోకి వచ్చి నిల్చుని "వానవి! ఇక్కడ కూర్చుంటే పొద్దుపోతుంది. మనమెక్కడికి పోనక్కరలేదు." అంటూ ప్రక్క ముఖద్వీ ఇంటి వైపు చూసింది. కటకటాల వెనుక నిల్చున్న ఆజయ్ మాటలాపి చూస్తున్న నళిని కన్నుగీటి క్రిందికి వెళ్ళాడు. నళిని కోపంగా పెదాలు ముడిచింది.

[ఇంకా వుంది]

(గత సంచిక తరువాయి)

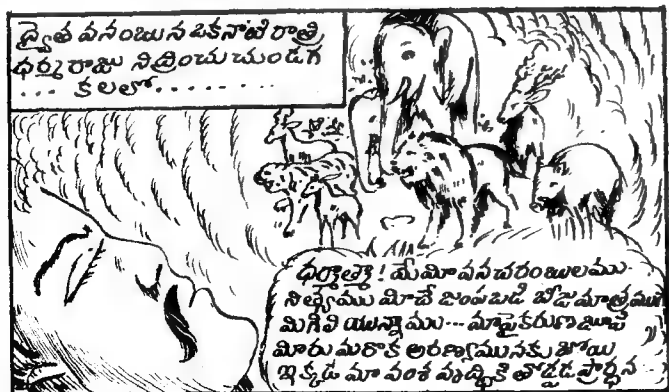

అనేక రాజవంశాలు భూసురులయి
సమర్థులైన దుష్టాదులను దైత్య
యజ్ఞము ప్రభవోపేతముగా జేసెను..

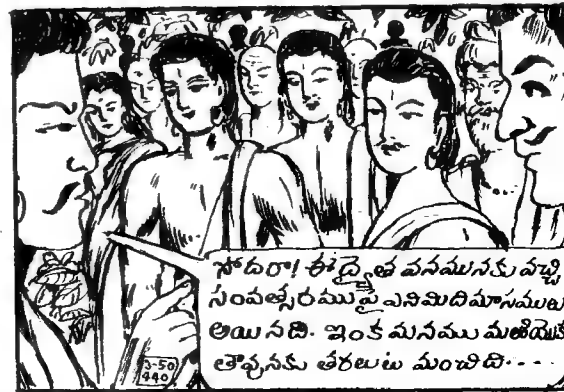
మహారాజా! వైష్ణవ యజ్ఞంబు
నిర్దిష్టముగా నెరవేరినది.. ఇక
ఆ పాండవుల నిర్లిఖితరాజసూయం
చెయ్యవలసి డండి అది అసాధ్య
మని అనుకోవద్దు ఆ అర్జునుని
అంతమొందించే ప్రయత్నము
పాదప్రభృత సముచేయను..

కర్తా! నేయండ నాకుండగ ఆ
పాండవులన నెంతవారు..

ద్వైత వనంబున ఒకనాటి రాత్రి
ధర్మరాజు నిద్రించుచుండగ
... కలలో...

ధర్మరాజా! మేమి వనపరంబులము
నిత్యము మీ బే జంపబడి బోధమాత్రము
మిగిలి యున్నాము... మా పైకరుణాబాస
మీరు మరొక అరణ్యమునకు బోయి
ఇక్కడ మా వంశ మాధ్యుకే తోడ్పడ ప్రార్థన

సోదరా! ఈ ద్వైత వనమునకు వచ్చి
సంవత్సరము పై ఎనిమిది మాసములు
అయినది. ఇంక మనము మఱియొక
తావునకు తరలట మంచిది...

పాండవుల కొమ్మక
వనంబునకు వచ్చి
నేవాసంబు లేర్పఱచు
కొని శాత్రువులమూలం
బులందైన బేబలు
నడుపుము అందు
పడిన పాము తలలను
కొని కొద్ది శత్రువుల
అమలా సువశేషము
కొనుచు కాలము
వెళ్ళుచున్నామంటి.

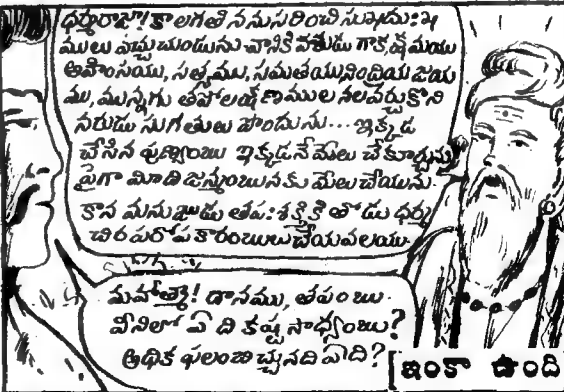

పదకొండు సంవత్సరముల
అరణ్యవాసము అంత
మయినది... అంత...

అన్నయ్యా! అటు చూడు
వ్యాసమహర్షులు వస్తున్నాడు

ధర్మరాజా! అనుచు
సహితముగా వచ్చి
వెళ్ళి వ్యాసుని తోడ్పా
వచ్చి విశేషార్చనలు
జూపించెను.

ధర్మరాజా! కాలగతిననుసరించి సుఖము: ౩
మేలు పట్టుచుంటును వానికి వశమే గాక శత్రువులు
అపొసయి, సత్యము, సమతయు నిర్లిఖితులు
ము, మున్నగు తపాలాద్య కౌముల నలవర్చుకొని
నరులు సుగతులు పొందును... ఇక్కడ
తేసిన అరణ్యంబు ఇక్కడనే మేలు చేకూర్చు
ప్రగా మిది జన్మంబునకు మేలుచేయును
కొన మనుభూతు తప: శక్తికి తోడు ధర్మ
చిరపరపకారంబులు చేయవలయు

మహాత్మా! దానము, తపంబు.
వీనిలో ఏది కష్ట సాధ్యంబు?
క్రథిక ఫలంబు భుజనది ఏది?

ఇంకా ఉంది

విశేషాలు "మండే గుండె" ..

తెలుగు లెక్కరర్ రాధాకుమారి "అమ్మడు రాక్షసుడు" విష్ణుగుప్తా, లోబడినయితిని. ఎట్టి కార్యముకైననూ అంగీకరింపజేయు మిత్ర స్నేహితులకు నే దం వ్రాల్చెదను" అని అన్నాడు. అది విన్న రాణకుమారు తన పన్నాగం పరిస్థితిని "అమ్మ! చంద్రగుప్తుడితో ఇలా అన్నాడు: "వృషభ! అమాత్య రాక్షసులవారు శత్రుగ్రహణము చేసిరింది యనుగ్రహంపగా," అంటూ ఆగి, లత

వంక చూసెంది. లత (జయప్రద), పక్కమన్న మౌడెంటు కాగిలంమీద గీతలు గీసి, మక్కలాట ఆడుకుంటున్నారు. "అలా!" అని అరిచింది లెక్కరర్. "శత్రుగ్రహణము - అంటే ఏమిటి?" లత ఉక్కిరిచి లేచి నిలబడింది. "పెళ్ళి, మేడం..."

"క్లాసు రూమ్లోనూ పెళ్ళి ధ్యాసేనా? పాణిగ్రహణం - అంటే పెళ్ళిమ్యా. ఏ గ్రహణం అన్నా 'పెళ్ళి' అని కాదు. అసలు మువ్వ నరిగ్గా పితం వింటున్నావా? చంద్రగుప్తుడెవరు?"

"ఎన్. టి. రామారావు, మేడం .. రాణకుమారు క్కినేని, రాక్షసుడు పత్మనాభాయణ - శ్రీ రామకృష్ణ సీసీ మ్యాడియోస్ వారి వాణిక్య-చంద్రగుప్తు'లో..."

లత బాబుకు మిగతా విద్యార్థిమణులతో కలగడం నవ్వులు. లెక్కరర్ సీరసింపిపోయి, "అయ్యో, రాఖ! ఈ కాలం పిల్లలకు ఈ రెండింటి మీదే ధ్యాస - పెళ్ళి, పినిమాలు... అలాగేవచ్చు. మికడే అర్థమవుతుందంటే-ఇకనుంచి 'రామారావు' ఇలా అన్నాడు. పత్మనాభాయణ పద్యం పాడాడు" అనే చెప్తాను. అసలు చదువుమీద ఇద్దరేవివాళ్ళు కాబట్టి ఎందుకొస్తారమ్మా?"

"అటుండేన్ కోపం! మేడం!"

మళ్ళీ నవ్వులతో క్లాసులో మార్గోగింది. ఇంతలో పూన్ ఓ కాగితం తెచ్చిచ్చాడు. అది చదివి లెక్కరర్ "అలా, నిమ్మ ప్రెస్సిపోల్ గారు రమ్మంటున్నారు. అనిదే దగ్గరా ఇలాగే రామారావు, వాగ్గేర్ రావ్ - అవకు," అంది.

"అలాగే, మేడం! 'ఎన్. టి. వాగ్గేర్ రావ్, అక్కినేని రామారావు' అంటాను," అంటూ లత పూన్ వెంట బయలుదేరేసరికి క్లాసులో మళ్ళీ నవ్వులు...

జయప్రద-కృష్ణ, జయసుధ-శోభన్ బాబు, మాధవి-చంద్రమోహన్ జంటలతో కె. బాపయ్య దర్శకత్వంలో డి. రామనాయుడు నిర్మించిన సురేష్ మూవీస్ "మండే గుండెలు" చిత్రం విడుదలకు సిద్ధమవుతోంది.

'మండే గుండెలు'లో కృష్ణ, జయప్రద

ఆంధ్రపత్రిక

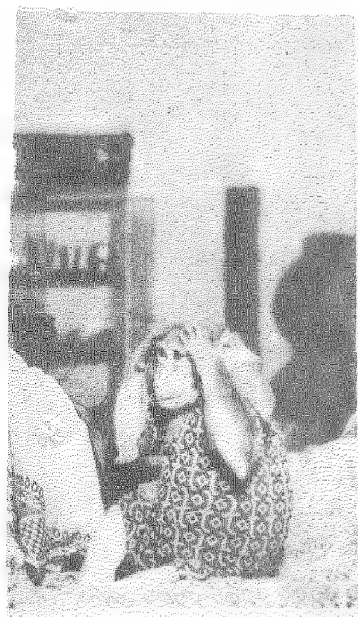
దినపత్రికలో

* మన సీనిమాలు

* ప్రేక్షకుల తీర్పు

కీర్తికలు

చూస్తున్నారా?

ప్రిన్సిపల్ చక్రవర్తి:

టి.యల్.వి.ప్రసాద్

కథ:

డా.బి.నాగయ్య

అనిల్ మౌండ్స్...

మీది ఎడమైతే

నిర్మాత:

తాతా ప్రొడక్షన్స్

నటులు:

డా.బి.నాగయ్య

THAKARARMA

తారకరామ్

'నవ్వాలు అవ్వన్న' ప్రారంభోత్సవ దృశ్యం

అపర్ణ కంచెస్

"ఆకాదీపాలు" అనే నవ్వల చిత్రాన్ని
కె. పి. రెడ్డి కథ, స్క్రీన్ ప్లే దర్శకత్వంలో సంగీత

సినిమా

దర్శకుడు ఛాంజీ సర్పిస్తున్నారు. జయంతి,
ప్రభాకరరెడ్డి, ఖుభ, విశ్వేంద్రకుమార్,
అల్లరామలింగయ్య, బేబీ రోహిణి, మాస్టర్ హరి,

మాస్టర్ సునీల్ కుమార్, కల్పవరాధ్య, సాషి
రంగారావు, శ్రీరాం, జయమాలిని ప్రాతధారులు,
గీతాలను పి నారాయణరెడ్డి, గోపి రాజు.
పి. పియ్యసహిద్ ఛాయాగ్రాహకుడు. శిల్పం,
కూర్పులను కౌశార్, కె. లాలు నిర్వహిస్తున్నారు.

తమాషా ట్రైయిలర్

"అప్పా పాన్" హిందీ చిత్రం ట్రైయిలర్ కు
నిర్మాత జె. ఓంప్రకాష్ ఓ గమ్మత్తు చేశాడు.
ప్రారంభంలో కొన్ని పైట్లు తెరమీద కనిపిస్తాయి.
కొన్ని వేదాల తర్వాత అవి అదృశ్యమై, ధర్మేంద్ర
కనిపిస్తాడు. "పాదబాలున కేబిన్ లోని అవరేషన్
ఇంకేదో సీనిమా తాటాకు రీల్ చేశాడు. 'అప్పా పాన్'
వ్యంజులంటి మసాలా లేని కుటుంబగా
చిత్రం," అని ప్రకటిస్తాడు. ధర్మేంద్ర, ఇంతకీ,
ఈ చిత్రంలో ప్రధాన ప్రాతధారి సంచన్
కుమార్.

ఆగస్ట్ 17 న గంధర్వకన్య

ప్రభ, వరసింహరాజు ప్రధాన పాత్రలు
నిర్వహించిన నితల్ ప్రొడక్షన్స్ "గంధర్వకన్య"
వర్ణ చిత్రాన్ని ఆగస్ట్ 17న విడుదల చేస్తున్నట్లు
తెలియజేశారు దర్శక నిర్మాత బి. విజలాధర్య.
జి. కె. మూర్తి, కర్పూరపు అంజనేయులు రచన,
విజయకృష్ణమూర్తి సంగీతం, హెచ్. ఎన్.
వేణు ఛాయ, గోఖలే శిల్పం, తెర వెమక
హంగులు.

శ్రీనివాసాను ఆర్ట్ షిప్స్ ప్రకల్పించు

భీష్మబురుసేజీవితం
కృష్ణమనోహర్

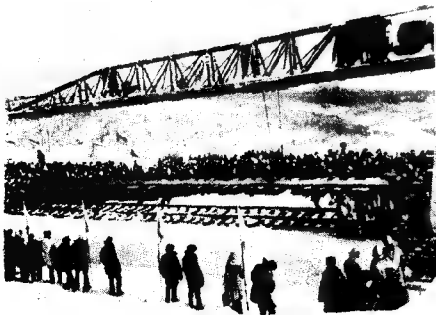

మంచుకొండల మధ్య భూకంపాల మీద అద్భుతమైన

రైలు మార్గం "బామ్"

ఈ శతాబ్దపు ఏకైక "బామ్"

బైకాల్ - అమూర్ రైలు మార్గాన్ని
ఈ శతాబ్దపు ప్రపంచ చింతగా పేర్కొన

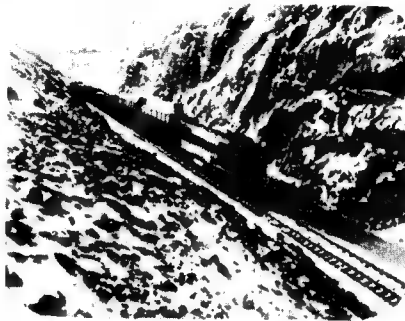
రైలు మార్గంపై వంతెనలు దిండుతున్న దృశ్యం

వచ్చు. "బామ్" అనే పేరుతో ప్రసిద్ధి
జిక్కిన దీని పొడవు 2100 కిలోమీటర్లు.
సెబీరియాలోని మారుమూల ప్రాంతాలను
సంపర్కంలో ఈ రైలు మార్గం కలుపుతుంది.

1974 లో ప్రారంభం అయిన ఈ మార్గం
1983 కి పూర్తి అవుతుంది. ప్రపంచంలోకెల్లా
సాదవైన రైలు మార్గం అయిన దీనిపై 8 నుంచి
పదివేల టన్నుల బరువైన రైళ్ళు ప్రయాణం
చేస్తాయి.

దీనిదాట

ఈ శతాబ్దం ప్రారంభంలో నిర్మించిన
ట్రాన్స్ సెబీరియన్ రైలు మార్గానికి ఉత్తరంగా
180 నుంచి 600 కిలోమీటర్ల దూరంలో
"బామ్"ని నిర్మిస్తున్నారు. ఈ రైలు మార్గం
సాదవునా 11 పెద్దనదులు, వందకు పైగా
చిన్ననదులు పరవళ్ళు త్రొక్కుతుంటాయి.
అరేబియాలో మైన 60 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడు,
వేసవిలో వన్ 40 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడు శీతోష్ణ
స్థితులతో, ధృవప్రాంతాలను పోసే మంచు
విజృంభణతో, మహాపర్వతాలతో చుట్టర వాతావరణం
నెలకొనివుంటుంది.

మంచు కొండలమధ్యనుంచి యుహానా చీకె రైలు

రోజూ భూకంపాలే!

ప్రతి మూడుగంటల కొకసారి భూకంపం
వంటివూ వుంటుంది. గత రెండు దశాబ్దాలలో
అరుదైన శ్రీవ భూకంపాలు సంభవించాయి.
శిలాపాతాలకూ బురద ప్రవాహాలకూ పెట్టింది
పేరు. అలాంటి ఈ ప్రాంతంలో సంవత్సర
మొత్తా నిర్మాణ కార్యక్రమాలు నిరంతరంగా
అరగటం చెప్పుకోదగిన విశేషం.

ఈ రైలు మార్గంలో దాదాపు సగం
పర్వతాలను తొలగి పారంగమార్గం నిర్మించాల్సి
వుంటుంది. అందులో ఒక దాని పొడవు
15 కిలోమీటర్లు. చాలా భాగం లోయలు,
పల్లడిభూములనుండి ప్రయాణం చేస్తుంది
కాబట్టి చాలా ఎత్తయిన కట్టలను నిర్మించారు.

బైకాల్ - అమూర్ మధ్య నిర్మింపబడ్డ రైలుమార్గ భాగం

కొత్త నగరాలు

బామ్ రైలు మార్గం వల్ల ఎన్నో కొత్త
నగరాలు, విద్యుత్ కేంద్రాలు, పారిశ్రామిక
కర్మాగారాలు నిర్మింపబడుతున్నాయి. దీని
నిర్మాణంలో ఎదురించే సమస్యల్ని పరిష్కరించ
డానికి 300 లకు పైగా పరిశోధనా
సంస్థలు పనిచేస్తున్నాయి. ఈ మార్గంలో మరో
తొమ్మిది మహానగరాలు వెలుస్తాయి.

ఒకనాటి మరుభూమి అయిన సెబీరియా
2 వేల సంవత్సరం నాటికి శక్తి వంతమైన
పారిశ్రామిక నాటికగా వెల్లడిస్తుంది.

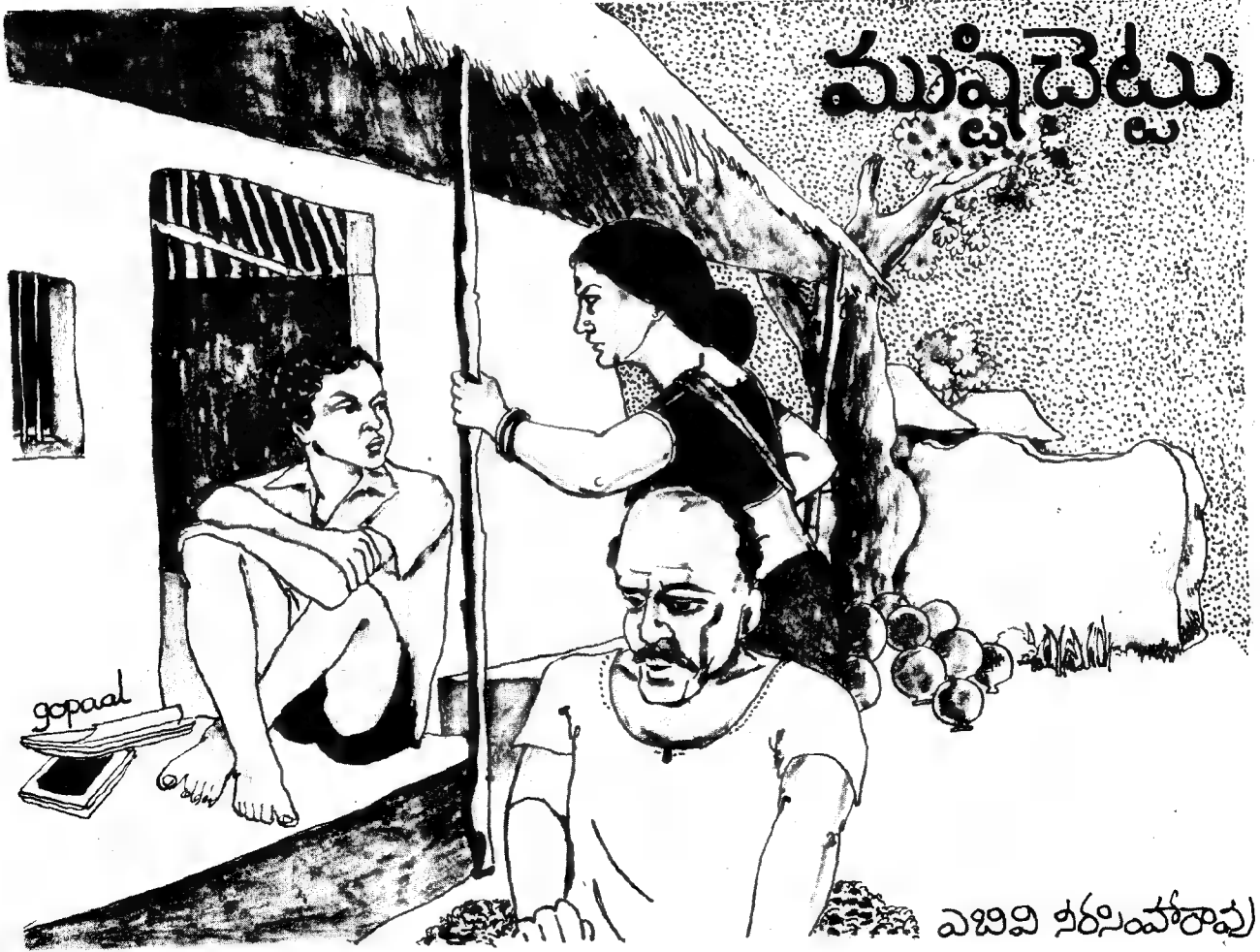
ప్రత్యేక సదుపాయాలు

"బామ్" నిర్మాణంలో పాల్గొంటున్నవారిలో
జెబ్రియకాతం యువజనులు. మొత్తం ఒక లక్ష
ఇరవైవేల మంది పని చేస్తున్నారు. దుర్భర
వాతావరణ పరిస్థితులధృష్టిపై సవారందరికీ
ప్రత్యేక సదుపాయాలు కల్పించారు. వారికి, వారి
పిల్లలకూ అవసరమైన ప్రత్యేక గృహాలు, పావులు,
అస్సెతులు, పాతకాలలు, కెరెటలు, కిండర్ కార్టెన్లు
నెలకొల్పబడ్డాయి.

సెబీరియా అర్థికాభివృద్ధిని, సోవియట్
యూనియన్లోని రైల్వే రవాణాను గణనీయంగా
పెంపొందించే ఈ రెండవ ట్రాన్స్ సెబీరియన్
రైలు మార్గం నిర్మాణంవల్ల జపాన్, పశ్చిమ
యూరప్ దేశాల మధ్య కంటైనర్ రైల్వే సర్వీసు
చెప్పుకోదగినంతగా పెరుగుతుంది.

[సా. వా. సం.] ★

ముష్టిదెట్టు

ఎబివి శ్రీనివాసరావు

కుండలు చెయ్యడానికి మట్టిని కొక్కుకున్న గవరయ్య కొడుకు మాటలు విని నిశ్చేతుడయ్యాడు రోజిలో జొన్నలు తొక్కుతున్న సీతమ్మ కొడుకు గాటలు విని కొయ్యలారీపోయింది అమ్మ చేతిలో రోజిలో మరీ కదలలేదు. ఆ క్షణంలో బరిందలేని నిశ్శబ్దం అక్కడ ఆవరించింది.

క్షణాలు దొర్లిపోయాయి. సీతమ్మ తేరుకొని తేలికో రోజిని గోడకు అనించింది.

"మనవంతు కుండలు సేసుకొనే బతికారా... సీతాత, ముత్తారత, ఇంకా అల్లు పెద్దోళ్ళంతా ఈ కుండలు చేసుకొనే బతికారా - ఇయ్యాల ఎట్టంలో ఇంగిలీసు సదువు సదువుతున్నానని మీ అయ్య కుండలు పెయ్యడం మానుకోవాలా? పట్నాని కొచ్చి కుండల బేరం పెయ్యడం మానుకోవాలా? - నివరకు ఇట్టా తయారైనా నేందిరా?" - సీతమ్మ గొంతులో మందరింపుకన్నా అనేదన ఎక్కువగా ధ్వనించింది.

బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ చోద్యంగా అడుగుతున్న తల్లివేపు మాడలేక తలదించుకొన్నాడు వెంకటేశు. మళ్ళీ నిశ్శబ్దం రాజ్యంచేసింది కొంతసేపు.

"ఈ కుండలు అమ్మకొనే మనం కట్ట కించి కయ్య కొన్నారా! - ఇయ్యే మనకు ఈ గూడను నింబెట్టాయి. ఇప్పుడు నీ కియ పనికిరాకుండా పోయాయి! ... అయినా నీకు పెద్ద సదువులు సదివించాడంటే ఇన్నాదా మీ అయ్య? - ఇప్పుడు నీకు ఈ కుండలు పనికిరాకుండాపోయాయి. అటని సేసుకొనే అమ్మా, అయ్య కూడా పనికిరాకుండాపోయాయి. అట్టే డబ్బు మృతం పనికొల్పాది." - ఈసారి సీతమ్మ కంఠంలో ఆగ్రహం ధ్వనించింది.

"కుండలు - కుండలు కుండలు - వెధవ కుండలు - ఇవి మనకు మేడలిచ్చాయా - మిర్చెలిచ్చాయా? అయినా ఇవన్నీ నాకనవరం. అడికీ అయ్య బండిమీద కుండలేసుకొనివచ్చి అమ్మతావుంటే నాకు తల కొట్టేసినట్లున్నాది. నా స్నేహితులంతా ఎగతాళిచేస్తున్నారు..." ఉక్రోషంగా అన్నాడు వెంకటేశు.

"కుండలుకాక ఏం పెయ్యమంటావురా - ఉద్యోగాలు పెయ్యమంటావా - ఊళ్ళేమంటావా మీ అయ్యని? - కుండలు ఏవకపోయి పట్టంలో అమ్మితే అవమానమా? తల కొట్టేసినట్లుండా నీకు? మరి అటని సేసి అమ్మకోకపోతే ఏం తింటావు బువ్వ? మువ్వ సదుంకుని నొచ్చడికై ఉద్యోగం చేసేటప్పుడు ఇయ్య

పెయ్యడం మానేస్తారేంరా." - సీతమ్మ నిశ్చరించింది.

"ఎందుకులేయే అడికో కురసన్నానీ తెలిసి తెలిక వాగుతాడు. ఈసారి పట్టంపోకుండా ఈ పక్క పూరి పంతుకు పోతారే - అడికీ సిగ్గుగా వుండదు." - నివరయ్య మెల్లిగానే అన్నా అతని కంఠం ఎందుకో వణకినట్లుయింది.

"ఓసో - ఎవరేమీమీ కొమ్మండా ఇయ్య ఇంతోట కొడుకుని ఇట్టా సేసే అడ. ఈగతికి వచ్చాడు. పట్టం బల్ల అచ్చరముక్కలేం వచ్చాయో తెల్లయిరి. ఇటు కులపు ఇద్దె నేర్చుకోకపోయే - మట్టిలో కాలెట్టడం నేర్చకుండా ఇంతోట్లో చేస్తే. ఇయ్యాల అడికీ ఈ కుండలు పనికిరాకుండా పోయాయి. రేపు మనవో పనికిరాకుండాపోతాం." సీతమ్మ విసురుగా జొన్నలు తొక్కుడం ప్రారంభించింది.

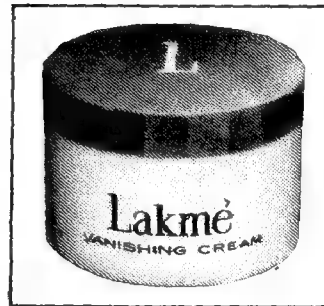
గవరయ్య కాళ్ళు మట్టిలో కదిలాయి వెంకటేశు విసురుగాలేచి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. దూరంగా వెళ్తున్న కొడుకును సదిపోయిన పెరిటిగోడమీదనుంచి చూసి నిట్టూర్చాడు నివరయ్య.

* * *
"ఏందిరా గవిరిగా! - ఎంకటేశు పదో కలాసు తప్పాడంటగా - అడికీ సదువు ఒంటబట్టి ఎట్టులేదు" - కట్లో మట్టి పిసి మువ్వకుని

లక్మే వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ తో 'నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను' అని గుసగుసలాడే చర్మం

లక్మే వ్యానిషింగ్ క్రీమ్. ఇది మేకప్ కు, పొడర్
చేసుకు ఎంతో చక్కనిది. మీ ముఖంపై సున్నితంగా...
రక్షణనిచ్చే అనురాగ స్పర్శలా... ఏ వాతావరణంలో
నైనా సరే... ఎప్పుడైనా సరే... మీ రూపం అందంగా,
తాజాగా, దోషరహితంగా రూపొందేందుకు.

లక్మే
వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ తో

చర్మ రక్షణ గురించి తెలిసినవారు

లక్మే

•మేమీ అన్నాడు మునసలు వడకకుర్చీలో బరువుగా కదులుతూ.

మునసలు మాటలకు గవరయ్య ఏమీ బాల్గాడలేదు. ఎడ్లమందు గడ్డివడేసి వాటిని మురుతూ ఉండిపోయాడు మౌనంగా.

"పోన్లే తప్పితే తప్పదులే - దిగులుపడువాక. అడు పాస్సేత్రమాత్రం చేసేది ఏమంది? మహా:

ము ప్పి చె ట్టు

మహా: ఎమ్మేలు, బియ్యేలు నదివివోళ్ళే చేతులూపు కుంటూ తిరుగుతూ ఉండారు ఉద్యోగాల్లేక. మన రైసుమిల్లుకు వంపించు-లెక్కలు రాయడానికైనా పనికొస్తాడేమో" - మునసలు అన్నాడు.

గవరయ్య ఇంకా మౌనంగా ఉండడం చూసి,

"సీతాలు చెప్పిందిలేరా - ఆడు పెయిలయ్యాడుని ఒకటేమైన బాధపడిపోతన్నావంటగా-పర్లేదులే- ఇంకా చిన్నోడేకదా - మన దగ్గర కాస్త పని చేర్చుకుంటే..." నోట్స్ చుట్టూ గుండ్రంగా తిప్పతూ అన్నాడు మునసలు.

"ఇన్నేళ్ళు కట్టపడ్డాను - కుండలమ్మి, తవరిచ్చిన జీతం పెట్టి ఆడిని ఈడదాకా

బ్రిటానియా హాల్ బిస్కట్

**పెరిగే పాపాయిలకు రుచివంతమైన
తోడు!**

రుచికరమైన, పుష్టికరమైన

బ్రిటానియా

మిల్క్ బిక్సీస్

ఒకేసారి అనేక విషయాలను గురించి ఆలోచిస్తున్నా, ఒకేసారి ఒకరికంటే ఎక్కువమందికి సమాధానాలు చెబుతున్నా యీ పలుకుబడిని ఉపయోగిస్తారు. ఒక్కొక్కసారి ఎవరైనా వంటరిగా కూర్చోని దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నా, తెలుకారంగాకూడ, "ఏమిటో అష్టావధానం చేస్తున్నావు" అంటుంటారు.

అష్టావధానం ఒక సాహిత్య ప్రక్రియ. ఒకేసారి ఎనిమిది సమస్యలను గురించి ఆలోచించటం, ఆ సమస్యలను పూరించటం, అష్టావధానంలో ప్రధాన భాగం.

ఈ గొప్ప ప్రక్రియ, ఒక్క తెలుగు భాషకే మట్టుకే పరిమితమైనదని చెప్పవచ్చు. తెలుగు భాషాభిమానులు గర్వించవచ్చిన విషయం కూడాను. శతావధానాలు కూడా వున్నాయి. చేసిన తెలుగు పండితులూ వున్నారు.

అవధానాన్ని చేసే పండితుణ్ణి అవధాని అంటారు. అవధానిని ప్రశ్నించే ఎనిమిదిమందిని పుచ్చకులు అంటారు. ఈ ఎనిమిదిమంది పుచ్చకులూ సమస్యలు అవధానికే యిస్తారు. వాటిని అతడు పూరించాడు. సమాధానాలు పద్యరూపంలో చెప్పింది.

పుచ్చకులు న్యస్తాక్షరీ, ఆకు కవిత్వం, వర్ణన, దత్తవేది, సమస్య, అప్రమత్త ప్రసంగం, నిషిద్ధాక్షరీ, గంటలూ, నిర్వహిస్తారు.

అవధాని, వ్రత పుచ్చకునికి సమాధానం, పద్యరూపంలోనే చెప్పింది కాబట్టి, ఒక్కొక్కరికీ సమాధానంగా ఒక్కొక్కరికీ, ఒక్కొక్క చరణంలో చెబుతాడు. అలా నాల్గుసార్లు, నాల్గు చరణాలూ చెబుతాడు సమాధానం పూర్తి అవుతుంది. పద్యం చందోబద్ధంగా కూడా వుంటుంది.

అవధాని, సమాధానం చెప్పటానికి, ఆలోచనా విమలగుడై పుష్పవృక్షం, అతణ్ణి తప్పవోవని పట్టించటానికి, సమస్యను ఆలోచించకుండా చేయటానికి, అప్రమత్త ప్రసంగం నిర్వహించే పుచ్చకుడు, అప్రమత్త వ్రతాలు చేస్తూంటాడు. అతడికి సమాధానం, చివరకై మార్గంలోనే చెప్పింది అవధాని. అతడలా సతమవుతుంటే, గంటలు కొడుతుంటాడు మరొక పుచ్చకుడు. అవధాని పాపకంలో వుండకలాంటి అప్రమత్త పుచ్చకునిలో తట్టుకుంటూ, కాళ్ళి గంటలను కూడ గుర్తు పెట్టుకోవాల్సి వస్తుంది.

ఒక్కొక్క చరణాన్ని చందోబద్ధంగా చెప్పటమేగాక, నాల్గు చరణం తరువాత, పూర్తి పద్యాన్ని కూడ చెప్పి, వ్రతవిచ్చకుని సమస్యలనూ పూరిస్తాడు. కార్యక్రమము వివరవరకూ గంటలెన్ని కొట్టిందో ఖచ్చితంగా చెబుతాడు. అంతటితో అష్టావధానం పూర్తవుతుంది.

అవధాని ఎంత కష్టపడతాడో, అష్టావధానాన్ని స్వయంగా మూసేస్తే తెలుస్తుంది. ఇక శతావధానాన్ని గురించి చెప్పనవసరంలేదు.

పదివించాను. నుదుటి రాల బాగాలేక తప్పింది. ఈ కథాను పాసు సేయించాక - అనక ఉద్దగం సేత్తే బాంటుంది - లేకపోతే పెయింట్‌య్యవనే ఆడుకీ మనసు నీకుతుంటుంది దొర!!

గవరయ్య మాటలు విని అప్రతిభుడైనాడు మునసబు. చాలాసేపు ఆయన ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"సరే - నీ ఇష్టం. సీతాలు మరీ మరీ ప్రతిమిలాడితే కదనలేక అన్నాను."

మునసబు గురుగా అన్నాడు.
గవరయ్య గట్టిగా నిట్టూర్చాడు.

* * *

'ఏరా ఏరెడు లేపు - పదో కథాను పదిసార్లు పదివిని పాసుకాలేని ఎదవిని తాగుడు కావాలి'నిచ్చిం

దంట్లా? - ఏరాడైనా నీ ఆయ్య తాగుడు మాననావంట్లా? - నగలనక, రెయ్యనక రెక్కలు ముక్కలు సేసుకొని, కుండలు సేసి సంపాదించి పంపుతావుంటే సోకైన గుడ్డలెసుకొని సేమ సారాయి తాగుతావా? - అదేదిరా అని అడిగితే ఆయ్యమీద పెయ్య సేసుకొంటావట్లా మువ్వ? పట్నం వచ్చి కుండలు అమ్మితే అవమానమని అనుకోవినోడివి తాగి తందనాలాడితే అవమానంగా లేదురా - సేగితుం ఘుంధర కన్నతండ్రి పైన తిరగబడితే అవమానంగా లేదంట్లా నీకు - ఇదేరా మువ్వ వేర్నివ పదువు - ఇదేవంట్లా నీకు ఇవ్వేవుమంది పట్నం బల్లో పెప్పిన పదువు? గునం, మంచి - పెడు పెప్పని పదువులెందుకురా వీకు? అదేది పెప్పని ఈ పుల్లకాతెందుకురా - తగలెయ్యను. పదు పురుంట్లా పు - పుర్దిలోకి

వస్తావు - మమ్మల్ని పుర్దిరిస్తావు అని ఆశపడ్డామే కానీ ఇంత బమ్మడవులావనుకోలేదురా - ముష్టి చెట్టుకు నీళ్ళు పోసినందుకు మాకు కావలసిందే ఈ శాస్తి - పో అవతంకి" - సీతమ్మ భద్రకాలిలా లేచింది. ఆమె కేకలు విని బెడరిపోయాడు వెంకటేశు. ఎదురుగా పెట్టెమీద ఉన్న పుస్తకాను తక్కి పాయ్యలోకి విసిరేస్తూంటే తల చంచుకొన్నాడు వెంకటేశు.

ఆ పుస్తకాను అతని మెడకులో ఏమి జ్ఞానాన్ని నింపాయో కానీ, పాయ్యలో మండిపోతూ అతని మొహమీద ఎర్రని రంగును మ్రాతం పురమాయి. కాలిపోతున్న పుస్తకాను మూసి కళ్ళు పడుకున్నాడు గవరయ్య.

PUBLISHED SIMULTANEOUSLY FROM VIJAYAWADA & HYDERABAD

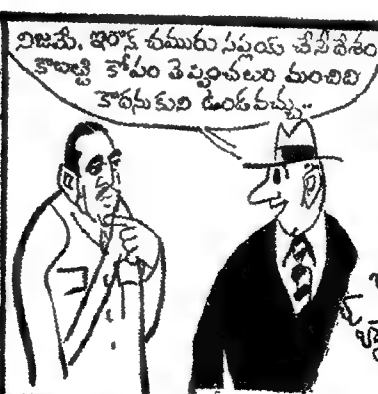
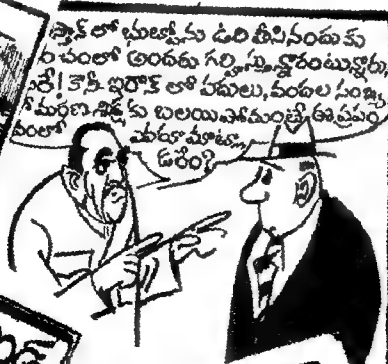
ఆంధ్రపత్రిక

FOUNDER: DESODDHARAKA K. NAGESWARA RAO

ప్రజాస్వామ్య కౌన్సిల్ ఆకర్షణలు మా ఘోరి నమస్కారం

అరణ్య కౌండ
* యామినిల వర్ణనానుసారం

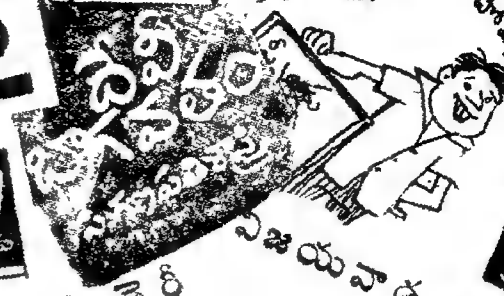

విప్లవం

మన సినిమాలు

ఇది నారీ దృక్పథం

మొదటి దశ
ప్రతిపక్షం

మద్రాసు సినిమాల జాబితా

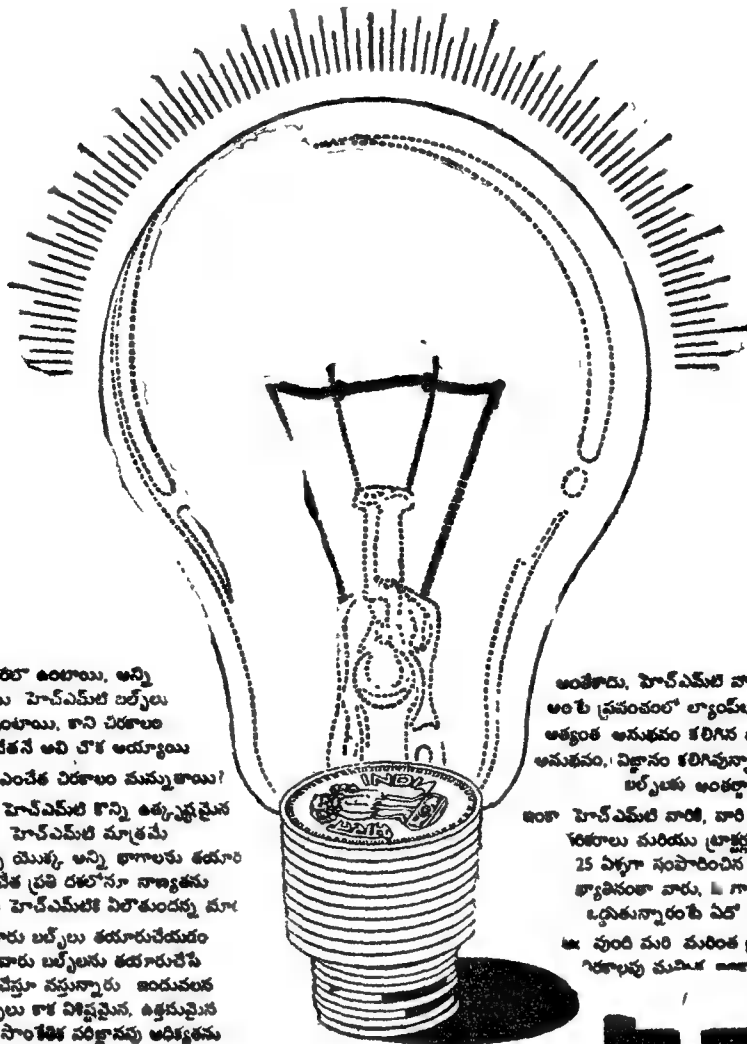

ప్రజ్ఞకుల పురుష

డాక్టర్ కబుర్లు

నమ్మదగిన వార్తలకి, నిజాయితీకల వ్యాఖ్యలకి ఆంధ్రపత్రిక

మీరుకేవలం ఓ బల్బ్ కొనాలనుకుంటే, ధారాళంగా దేసినైనా కొనండి కాసిమీరు చాకగా కొనాలనుకుంటే, హెచ్ఎమ్టిసి కొనండి

రాతా బల్బులు, ఓ.ఐ. ధర్మం ఉంటాయి, అన్ని
ఓ.ఐ. కాటం మున్నుతాయి హెచ్ఎమ్టిసి బల్బులు
కాతా అంతే ధర్మం వుంటాయి, కాని చిరకాలం
మున్నుతాయి అందుచేతనే అవి చాక అయ్యాయి
హెచ్ఎమ్టిసి బల్బులు ఎంచేత చిరకాలం మున్నుతాయి?
ఇతర ఉత్పాదకులన్నా హెచ్ఎమ్టిసి కొన్ని ఉత్కృష్టమైన
లాభాలను కలిగివుంది హెచ్ఎమ్టిసి మాత్రమే
తమంతటా కామె, బల్బ్ యొక్క అన్ని భాగాలకు తయారీ
చేసే ఏకైక సంస్థ. అంచేత ప్రతి దశలోనూ నాణ్యతను
అదుపులో ఉంచేందుకు హెచ్ఎమ్టిసి ఏర్పాటుచేస్తున్నా
ఇంకా హెచ్ఎమ్టిసి వారు బల్బులు తయారుచేయడం
ప్రారంభించడం ముందే వారు బల్బులను తయారుచేసే
యంత్రాలను ఉత్పాదనచేస్తూ వస్తున్నారు ఇందువలన
కేవలం సాధారణ బల్బులు కాక విశిష్టమైన, ఉత్తమమైన
బల్బులు తయారుచేసే సాంకేతిక పరిజ్ఞానపు అధికారము
హెచ్ఎమ్టిసి కలిగివుంది.

అంతేకాదు, హెచ్ఎమ్టిసి వారు బంగ్లాదేశ్ వారి-
అంటే ప్రపంచంలో ల్యాండ్ లు తయారుచేయడంలో
అత్యంత అనుభవం కలిగిన ఒకానొక విశిష్ట సంస్థ...
అనుభవం, ఏకాగ్రత కలిగివున్నారు ఇది హెచ్ఎమ్టిసి
బల్బులకు అంతర్జాతీయ నాణ్యతనిస్తుంది
ఇంకా హెచ్ఎమ్టిసి వారి, వారి గడియారాలు, యంత్ర
గడియారాలు మరియు ట్రాక్టర్లు తయారుచేయడంలో
25 ఏళ్ళూ సాగిపోయిన భారతీయ వుంది మరియు అ
భారతీయంతా వారు, 1 గాజు ముక్కపై పనిచేస్తూ
ఉద్భవించారంటే ఏదో వుందన్న మాట మరియు
ఇది వుంది మరియు ప్రజామతమైన కాంతి
గిరిభావ మున్నుతా ఇంకా ఉత్తమమైన నాణ్యత
ఇంకా చాకలానా

hmt

హెచ్ఎమ్టిసి బల్బులు-మాజీవెంటెల్ వెలుగులు

ediffusion /H/750 TL0

ప్రసాద్ - నాశనము

మానవజాతిలోని వాళ్ళు సర్దుబాటు పర్వతా
జీవనం జీవితంలో అంబులతోంది. వాళ్ళు?
| జీవిత నాక సాగిగా సాగంన్న తానెంతయారో
మానవుడు ఎన్నింటిని పోరాడుతాడు? ఎన్నింటి
కని అరటనడకలు? అందుకే- అన్నింటికీ పద్దు
కాటు! అన్నింటితో సర్దుకు పోవడం.

కె. ఎల్. కె. ఎస్. కె. జె. - కాజూరు

కరూణావాయుడు మూశారా? చివరి సుటూ
లలో మీరు కన్నీరు చొర్చి ఉంటారని మేనూ, ఆమెది
దాని గుండె ఆమె అనలు కన్నీరు దాని అంటున్నరు
స్నేహితులు.

మూశామ. జానుంది అనగలనాని మీలాగా సీల్గగా
కూర్చున్న కంటికి, మంటికి, ఏక ధారగా విడ్డెనని
అంటే మీరు నవ్వుతారు. నీనిమాలా మనా విడ్డె
స్నేహి దాటేశారు!

డి. ఎల్. ఆర్. - మిట పల్లి

మనిషికి విలసన పాపాలు ఉంటున్న.
అత్యుగ్రహం చంపుకుంటుకు ప్రతి చిన్నదానికీ
సిద్ధంగా లేనట్లును.

నేటి సమాజంలో నేటికి ఉంది విలసన?
నెక్కి, దుబ్బకి, అదివారానికి.

డి. ఎల్. - డెంబలె

అడవికి ఒక నీలి, మగవాడికి ఒక నీలి. ఇది
మన దేశ సంప్రదాయమా? అడవికి కానమా,
మగవాడు చొలినుంచి దానిన నీలి శాస్త్రం.

ఆర్. ఎల్. - చిత్రావల్లభం

క్షణికమైన పాపం కోసం స్వర్గం వెంటు
కుంటున్న మానవునికి చివరికి మీలింది ఏమిటి?
మానవుడు ఏ సుఖాన్ని క్షణికం అనుకోడు,
కాళ్ళకు అనుకుంటాడు!!

ప్రశ్నావళి

టి. ఎల్. ఎస్. - గుడివాడ

మోదలు కంం స్నేహితులుగా పరిచయం అయి,
అరువత నోడరా లంటూ సందోధించి రాస్తే
అంతయ్యం ఏమిటి?

కంం స్నేహంలో సోధక ప్రేమకు కాపు లేదనా
మీ ఉద్దేశ్యం? సోదరి అని ప్రాశంధించి ఏయికి
పోయేవారూ ఉంటారు చిత్రగించండి.

బి. ఎస్. ఎల్. - చితూరు

అడవి పోకు ఎక్కాన మేమకుంటూ టైము చేస్తూ
చేస్తూ ఉంది.

అలాగా పోనీ అదిమానవిలాగన ఈనవ్లాగానో
ఉండి పొమ్మంటారా? జడదారాల్లే సరిపదాలను
చట్టిమారలున్నట్టు అనిపిస్తుంటే, కాశాన్ని నక్షత్ర
మారలట్టు కన్నీపున్న అడవిని ఎందుకు అది
పోకు కుంటారు?!

హుస్సేన్. కావాలి

ఇలాంటి శిర్షి కలలో తమ జీవిత సమస్యలగురించి
(ప్రశ్నలు సందేహాల అవివేకులని నా అభిప్రాయం?
మా అభిప్రాయం వారా తప్పు మానసికాదో!
ఇంకెవరైనా యిదే సమస్య నెండ్లానా పరిష్కరించారా
అప్పుది తెలుసుకుంటుకు కూడా ఇదొక మార్గం.
ప్రశ్నకి తేవలాంటి జవాబిచ్చానవి కాదు. ఎందరెందరా
ప్రశ్న చదివారన్నది కూడా- మీరు అలోచించాలి.
అది కూడా చాలా ముఖ్యం. అందుకేమీలాంటివాళ్ళు
వాళ్ళుడంటూ అన్న ప్రశ్నలు కూడా అర్థమవుతూ
నేనూ సమాధానాలిస్తూ వుంటాను!

వి. డి. ఆర్. చౌదరిబాద్

విడమగురి అనుబంధం అంటే
కాళ్ళకు సంబంధం అని!
ఎస్. ఎస్. బండారిగూడెం

నేటి సమాజంలో స్త్రీ, పురుషుల మధ్య స్నేహాన్ని
వివ్వకుండా!

నేడే కాదు, ఏ వాడైనా వరే, ఎవరెవరి మధ్య
వైనా వరే. స్నేహంగానే చూడాలి. అది
రూపించుతం చెందితే- అప్పుడు అది ప్రేమా
కావచ్చు, వైరం కావచ్చు, బంధుత్వం మారనవచ్చు,
విప్రేవా కావచ్చునూ.

వి. వి. ఆర్. కలకం

స్త్రీ వోట్లో సామగ్రినిజ నానదంటారు. మీకూ
చరిస్తుందా?

ఆ వి మానె గింజనైనా తొలు దళపరికడా.
అంచేత నూనె గింజలు సీత్యతో నేనినా త్వరగా
నానవే. ఈ మాత్రం తెలియదా?

ప్రేమ పగ వీటికి దగ్గర సంబంధం వుంది -
అంటారు. మీరూ?
రెండూ ఒకటే.

ఎస్. డి. ఆర్. విశాఖపట్నం

నేటి యువతరం నది సోదానికి సినిమాలు ఎంత
వరకు వారణం?

10 కాతం వారణం. మిగిలిన బాధ్యత- [1]
విరువయ్యాడైన చదువు [2] విలువలు గుర్తించేలా
వెంచుచి, పట్టించుకోని తల్లి తండ్రులు [3] అవకా
శానికి వాడుకొనే రాజకీయ వాదులు - సంఘకావాలి.

వి. సి. పి. ఆర్. వంగనూరు

మగవారు ఎన్ని వివాహాలైనా చేసుకునే అలెత్తు
వుంది. అడవికి ఒక్కటికే సరిమితం. వారణం?
అడవికి వుంది మళ్ళీ పెళ్లి పాకు. కాని,
సిగ్గులు బంగారు సంకెళ్ళయి సాధారణంగా తల్లని
ఒంటరి జీవితానికి కట్టినదేవులు.

వై. చాన్. ఎల్. ఆర్. దోర్నాకో

కె. రా. గారూ, నేనొక యువతిని పర్యావంతో
గల్గించినా మాట్లాడలేదు!
మీ పర్యావం మాటలతో ప్రతిబింబించడం
లేదో ఏమో! కాస్త ఆలోచించుకోండి.

కె. పి. ఆర్. కర్నూలు

చంపారాన్ని సమాదంతో సోపానెందుకు?
అనుచం కలుగుత.

పి. డి. వంగలూరు

మల్లె తీగ వంటిది మనుష జీవితం అంటే
ఎవరి ముగివారి జీవితం?

ఆ తీగెలు సగంపెట్టె అధారం కల్పించే
ఎందరి అనుకోండి. లేని నేటి సినిమాలు దుష్ప్రేమ
వెల్లుకోవాలంటే మూత కోసం ఆకులు దూసే
చేతులు అనుకోండి. ఏదైనా ఒకటే- మల్లెటీ,
మగువకి యీ రోజు మార్కెట్ పాటూ ముఖ్యం.
మానం, మర్యాద ఎవరూ చూస్తున్నారూ!

— కె. రామలక్ష్మి

“జెల్లా లా కనుక్కున్నావ్?” అడిగింది సుమలత గుమ్మం అవతలి విలబడ్డ డిరిధర్ని చూడగానే, కొద్దిగా విస్మయంగా.

“నిన్ను గాడాలనుకుంటే ఆ మాత్రం ఇల్లు కనుక్కోలేనా?” నవ్వాడు డిరిధర్.

“నివ్వడొక్కావ్ మద్రాసు?”

“నిన్ను.. ఓ సెండ్ గదిలో దిగాను.”

“రా”

డిరిధర్ ముందు గదిలోకి వచ్చాడు. సుమలత స్టాన్డిక్ వైర్ అల్లిన ఓ కుర్చీ చూపించి తను ఓ కుర్చీలో కూర్చుంది ఏడురుగా.

“మీ ఆయన లేరా?” అడిగాడు డిరిధర్.

“ఆఫీస్ కి వెళ్లారు.”

“నివ్వడొస్తారు?”

“ఆరు దానంటుంది.”

“పిల్లలు ఇద్దరనుకుంటాను?”

“అవును బాబు, పాప. బయటటికి చెళ్లారు. ఏం పనిమీద వచ్చావ్?”

“ఆఫీస్ పనిమీద.”

“అయిందా?”

“నిజానికి నేను వచ్చింది కేవలం ఆఫీస్ పనిమీద కాదు. నిన్ను చూద్దామని మద్రాస్ కి టూర్ వేయించుకున్నాను.”

“చాలా థాంక్స్” మర్యాద కోసం చిన్నగా వచ్చింది సుమలత.

“నన్ను పూర్తిగా మర్చిపోయావ్ కదూ?” అడిగాడు సుమలత మొహం వంక చూస్తూ.

“అవును.”

“ఏం?”

“కాశేజిలో చదివే రోజుల్లో నాకు పరిచయం వున్న అందరినీ గుర్తుంచు కంటూ కూర్చుంటే ఇంట్లో అవసరాలు ఏవయ్యే చూస్తారు?” వచ్చింది.

“ఉత్తమ గ్రూటిగా మారావన్నమాట.” నవ్వాడు డిరిధర్. ఆ మాటల్లో ధ్వనించిన చెటకారాన్ని గుర్తించింది సుమలత.

లేచి అన్నది. “కాఫీకి సిక్స్ వడేపి వస్తానుండు.”

గుమ్మం దగ్గరకి వెళ్లి ఆగి వెనక్కి తిరిగి చూసింది. డిరిధర్ ఆ గదివంక పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు.

మధ్యగది దాటి వెనకపువ్వు వంటగదిలోకి వెళింది. గేట్ వద్ద అంటించి నీల్ గివ్వెతో ఒకసారి చూడకపోతే నాకు రోజు

సిక్స్ వడేపింది. పాల గివ్వె అందుకుని ఫిల్టర్ కోసం చూస్తుంటే అకస్మాత్తుగా అనిపించింది తనా గదిలో వంటగదికి లేదని. తల తిప్పి చూసింది. మధ్యగదికి, వంటగదికి మధ్య వున్న గుమ్మం దగ్గర విలబడ్డ వున్నాడు డిరిధర్. నవ్వుతూ చూస్తున్నాడు.

“ముందు గదిలో కూర్చో, తలుపు తీసివుంది. మంగం బాకంలో దొంగతనాలు ఏక్కువగా జరుగుతూంటాయి” చెప్పింది.

“తలుపు గడియ పెట్టేవచ్చాను...”

డిరిధర్ రెండడుగులు ముందుకు వేసాడు.

సుమలత డిరిధర్ వంక చూసింది విచిత్రంగా. డిరిధర్ కళ్లలోని భావం గ్రహించి అన్నది శాంతంగా.

“ముందు గదిలోకి వెళ్ళి, తలుపు తెరిచి కుర్చీలో కూర్చో”

“నేను మద్రాస్ కేంప్ వేయించుకుని వచ్చింది మవ్వు వంట గదిలో కాఫీ కలుపు తూంటే, నేను తలుపు తెరిచివున్న ముందు గదిలో గోళ్ళని నిల్వకుంటూ కూర్చోడానికి కాదు సుమలతా.”

మరో అడుగు ముందుకు వేసాడు ఇంకో అడుగు వేసి చెయ్యి చాపితే సుమలత భుజాలు అందుతాయి డిరిధర్ కి.

“ఏమిటిది? వెళ్ళా” అనావసరంగా అన్నది సుమలత.

“ఏ గురించి అనుకోని రోజు లేనేలేదు తెలుసా? నమ్మవుకాని రోజు నీ ఫోటో ఒకసారి చూడకపోతే నాకు రోజు

గడవదు.”

“డిరిధర్. ఇది నా ఇల్లు. వేచెప్పేట్లు విచారి. అసభ్యంగా ప్రవర్తించకు. వెళ్ళి ఇక్కడి నుంచి.”

సుమలతని అందుకోడానికి చెయ్యి చాపి మరో అడుగు ముందుకు వేసాడు డిరిధర్. సుమలత రెండడుగులు వెనక్కి వేసి చెప్పింది.

“మిష్టర్ డిరిధర్! గేట్ ది హెల్ అవుట్ ఆఫ్ దిస్ రూమ్ బిఫోర్ ఐ కాలి ది వైబర్స్”

సుమలత మొహంలోని మార్పు, కంఠం లోని కరుకుటనం డిరిధర్ని మరో అడుగు ముందుకు వేయకుండా ఆపాయి.

“ఐ సెడ్ గటావ్”

కొద్దిగా తెల్లబోతూ చూస్తున్న డిరిధర్ వంక తీక్షణంగా చూస్తూ చెప్పింది సుమలత.

డిరిధర్ కోపంగా గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళాడు బయటటి సుమలత ఓ నిమిషం సేపు ఆగి మధ్యగదిలోకి వెళ్లింది. కుర్చీలో కూర్చుని సిగరెట్ గుతున్న డిరిధర్ వంక చూసి ముంద గదికి, మధ్య గదికి మధ్యగది కర్వెన్ ని పూర్తిగా అడ్డంగా లాగి మళ్ళీ వంట గదిలోకి వచ్చింది. ఆ దు సమయంలో కాఫీ తయారుచేసి కాఫీ కన్నతో ముందు గదిలోకి వచ్చి, నాన్ని టీసాయీమీద వుంచింది

“నా మీద నేను తగ్గిపోయిందన్న మాట” అన్నాడు డిరిధర్

సుమల, కోపంగా లోపలికి వెళి తన కాఫీ కప్పుతో తిరిగి వచ్చింది గిరిధర్ దిడురుగా కూర్చుంది కాఫీ తాగుతూ.

“ంతా, నిస్సంకా ప్రేమిస్తున్నాను.” చెప్పాడు.

“నీ పెళ్ళాన్ని ప్రేమించడం లేదా అంటే?” అడిగింది మూటగా గిరిధర్ కళ్ళలోకి చూస్తూ.

“నువ్వు మీ ఆయన్ని ప్రేమిస్తున్నావన్న మాట అవునా?”

“పూర్తిగా అవును”

“నా మీద ప్రేమ చచ్చిపోయిందా?”

“అవును. కాఫీ పూర్తిగా తాగాక వెళ్ళు. మళ్ళీ విన్నదా ఈ గుమ్మంలో కాలు పెట్టుకు”

సుమల తనలో సొంగుకు వస్తున్న కోపాన్ని బాధని అణచుకుంటూ చెప్పింది.

“ఈ కాఫీ పూర్తిగా తాగాక బయటకి వెళ్ళను, ఆ వాడ్యగదిలోకి వెళితాం మనిద్దరం అదే కదా మన బెడ్ రూం. మంచాలు చూసాలే గంటన్నర తర్వాత వెళ్తాను. బహుశా ఓ సంవత్సరం తర్వాత మళ్ళీ వస్తాను, ఓగంటన్నర సమయం కోసం”

“షెడల్” కోసంగా సుమల లేచి విచ్చింది దిగుబడ్డ మొహంతో.

“వెళ్ళు. గెటౌట్” అరిచింది.

గిరిధర్ నగం తాగిన కాఫీ కప్పుని టీసాయ్ మీద వున్న సానర్ లో వుంచి సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు తనీగా.

“నీ సంసారం నీకు ముఖ్యమా? లేక దిన్నడో నాకు అర్పించుకుని అప్పడే ఓ సారి

శిక్ష

కోల్పోయిన శీలం ముఖ్యమా?”

“అంతే?”

“అంటే. గంటన్నర ఇక్కడ నీతో గడవకుండా బయటకి వెళితే సరాసరి మీ ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళి నీ గుట్టు రట్టు చేస్తాను. అప్పుడేలగా నా టీ టి కి వెళ్ళాల్సి వస్తుంది నువ్వు. గెట్ వివ్ గ...”

గిరిధర్ వెంట గిరిండ్రి, అతని మాటలు పూరి కాకుండానే. సుమలత ఉగ్రదేవతలా అరిచింది.

“డ్రాగర్స్ దా నా కళ్ళ నుంచి నుంచి వెళ్ళి ముందు... అవుట్ గెటౌట్”

“నువ్వు, నేను ఓ రాతంతా గడిపాం మా ఇంటా ముడుపుదయం నువ్వు నాకు రాసిన ఉత్తరం నా దగ్గర వుంది. చూపించరా?”

“హ్యాక్ మీయిల్ చేసి నన్ను వంచించడానికి వచ్చా?” రొచ్చితూ అడిగింది

“నువ్వంటే నే రాగానే ఎంతో న తోష పడతావనుకున్నాను ఇంతకాలం లేదే అని అడగుతా వనుకున్నాను ఇలా అసహ్యంగా ప్రవర్తిస్తా వనుకోలేదు”

“అబద్ధం అనుచు అందుకే అవుతారం కూడా తెచ్చాన్.”

“ఆల్ రైట్ నీ ఇష్టం వచ్చిన విధంగా నువ్వు అనుకోవచ్చు. అది నీ హక్కు. ఈ వుత్తరం నీ భర్తగారికి చూపించరా లేక ఆయనకి తెలిసినా ఫర్వాలేదా లేక ఆయనకి ముందే చెప్పేవానా లేక ఆయన నమ్మరని

నీ ధైర్య మా లేక...” చిన్నగా నవ్వి చెప్పాడు... లేక వచ్చుకుంటారా?”

సుమలత కాఫీ కప్పు అందుకొని అందులోని కాఫీని గిరిధర్ ముహం మీదకి బలంగా విసిరి కొట్టింది

“ఇవ్వుడు వక్రించినాల్సందరినీపిలవనా? పోలీస్ స్టేషన్ కి వంపించనా నిన్ను?”

గిరిధర్ అవాక్కయి పోయాడు. సుమలత అలా చేస్తుందనుకోలేదు.

“ఇంత పొగరా నీకు? గుర్తుంచు కుంటావ్ ఈ రోజు! కలకాలం గుర్తుంచు కుంటావ్. కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తావ్” ఆవేశంగా బయటకి వెళి పోయాడు చేతి దుమాలతో మొహం మీద ఒలికిన కాఫీని తుడుముకుంటూ

సుమలత వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ కురిలో కూలబడింది నిలబడలేక. అప్పు కుండానుకున్నా ఆగటంలేదు తెరలు తెరలుగా వస్తున్న ఏడుపు

ఇంకో నాలుగు గంటల్లో వస్తాడు తన భర్త. అడిగితే నించెన గలదు తను?

* * *

“అలాగ-మిమ్మల్ని చూసిన గుర్తులేదు విన్నదా?” అన్నాడు సుమలత భర్త తన దిడురుగా కర్రతో కూర్చున్న గిరిధర్ ని చూస్తూ

“ప్రేమ మీ వెళ్ళికి వచ్చాను.”

గిరిధర్ మొహం మామూలుగా లేదని పించింది సుమలత మొగుడికి. ఎందుకో ఆవేశాన్ని, తత్పరపాటుని అణచుకోడానికి విశ్వ వయత్నం చేస్తున్నట్లుగా అని పించింది ఆయనకి

“చెప్పండి. నాతో నిదయనా పనివుండి వచ్చారా?”

అవునన్నట్లుగా తల వూసాడు గిరిధర్.

“వర్క్ ఫోండా? డబ్బు కావాలా?” నిరువస్వతో అడిగాడు.

“కాదు”

“మరెందుకలా వున్నాడు?”

ఓసారి తల వంచుకున్నాడు.

“మీరు నన్ను మనస్ఫూర్తిగా ఇమించాలి.” అన్నాడు.

“క్షమించాననుకుందాం. కాని మీదుకు క్షమించానుకుందామో తెలుసుకోవచ్చా?” నవ్వాడు.

రెస్ట్రె గావాలన్నావ్! సెల్లూజులు లేవు సాంక్షన్ జైశా!! వెళ్లు హాయిగా!! లేవులా యీ అన్న ఎని ఫూర్తి చేసుకురా!!

“మనస్సాక్షి వుంటుందని నమ్ముతారా మీరు?” అడిగాడు గిరిధర్.

“నమ్ముతాను.”

“అదే మీ దగ్గరికి లాక్కొచ్చింది కమ్మ.”

సుమంత భర్త కొద్దిగా నీరియన్ గా చూసాడు గిరిధర్ వంక.

“క్రువ్వంగా సంగతి చెప్పండి. చాలా పని వుంది.”

ఓసారి తలవీల్చి సుమంత భర్త వంక చూసి మళ్ళీ తల దించుకున్నాడు.

“నేను, సుమంత ఒకే కాలేజీలో చదువు కున్నాం. మా ఇంటోనే ఆడై కుండేవాళ్ళు.”

జేబులోంచి సిగరెట్ సాకెట్ తీసి ఒకటి సుమంత భర్తకి అఫర్ చేసాడు.

“హే. థాంక్స్. మావేసాను. మీరు క్లుప్తంగా, త్వరగా చెప్పండి సంగతి” అన్నాడు సుమంత భర్త.

“సుమంత నేను పేమించుకున్నాం. దివాసాం చేసుకోవాలని కూడా ఆనుకున్నాం. కాని కొన్నిచరిస్టికులవల్ల అది కుదరలేదు.” అగాడు గిరిధర్. తల విల్చి సుమంత

భర్త కళ్ళలోకి చూసాడు:

అతనికి ఏ భావం గోచరింప లేదు ఆ కళ్ళలో. తీక్షణంగా చూస్తున్నాను.

“ఓ రాత్రి అచుకోకుండా మేం ఇద్దరం ... ఆ రాత్రి నమ్మ తప్ప ఇంకెవరినీ చేతుకో నవి. మాట కూడా ఇచ్చింది. ఇది సుమంత రాసిన వుత్తరం. ఇంతకాలం నుంచి మీ విడుటబడి ఈ సంగతి చెప్పి, మీరు మన సారా క్షమించావని చెబితే నిశ్చింతగా వెళ్ళ చ్చని కలలు గంటున్నాను. ఐ యామ్ టెరిబిల్ సారి ఫర్... తెలియక చేసినా, తెలిసి చేసినా మీకు ద్రోహం చేసాను. ఆ త్యం త విలవయ్యవ...”

“అర్థమైంది” అన్నాడు సుమంత భర్త ఇంక మాట్లాడద్దు అప్పట్నుగా.

గిరిధర్ మాట్లాడటం ఆపేసాడు. సుమంత భర్త టేబిల్ మీద వున్న వుత్తరం అందుకుని చదివాడు. అది కాలేజీ విద్యార్థులు పునయోగించే ఓ రిక్టర్ స్కెల్ ఫస్ కం లోంచి చింపిన కాగితంమీద రాయ బడివుంది. తన భార్య చేతివ్రాత గుర్తు చటాడు.

గిరిధర్,

అబ్బ!

ఇప్పుడే నిద్ర లేచాను. వళ్ళంతా వొప్పలుగా పున్నాయి నువ్వే గుర్తున్నా వ్వా. నా జీవితం నీతోనే ముడిపడి వుంది. ఇంకెవ్వరూ నా మనస్సులో నీలా స్థానం ఆక్రమించుకో లేదు... తలచుకుంటేనే సిగ్గేస్తోంది.

ఏ

సుమంత.

టేబిల్ మీది గిరిధర్ సిగరెట్ సాకెట్ అందుకున్నాడు సుమంత భర్త. సిగరెట్ తీసి వేలిగించాడు. ఆ వుత్తరం వంక చూస్తూ, గువ్వ గువ్వన సిగరెట్ సగం కాలేదాకా ఆలోచిస్తూండి పోయాడు.

“మీకు వివాహం అయిందా?” అడిగాడు నిశ్చస్సాన్ని చీలస్తూ.

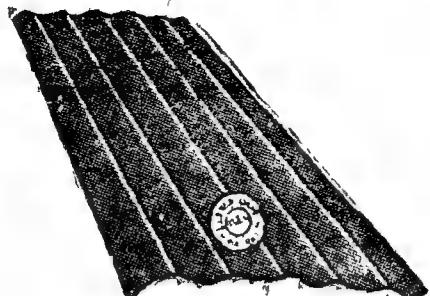
“అయింది.”

“ఇంటికి వెళ్ళానున్నారా? సుమంత కనబడిందా?”

“వెళ్ళలేదు.”

టైట్ రూప్

ఆస్పాల్టు రేకులు

కోళ్ళ ఫారిములకొక ప్రత్యేకత
మన్నికలో పేరెన్నిక గన్నవి.

విదేశసాంకేతిక పహకారముతో తయారగుచున్నవి. విదేశములకు గూడా ఎగుమతి అగుచున్నవి

అప్పటివాడు:

టైట్ రూఫింగ్స్ లిమిటెడ్,

226-లాయర్స్ రోడ్, మద్రాసు-600086

ఫోను నెం. 810725/6/7

పోర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

(అంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు, ఒరిస్సా రాష్ట్రములకు)

బాలాజీ & కంపెనీ

పెద్ది టోల్డు వారివీధి, గవర్నరు పేట, విజయవాడ-2,

ఫోను నెం. 74979 & 72484.

"అయితే వెళ్తావా?" అడిగాడు సుమలత భర్త.

"స్నేహ్ సుమలతని ఇంక ఈ బమ్మెలో చూడడం మళ్ళీలేదు. ఆమె వ్యూహంలో అల్పకల్పాలం విరచనం నా కిష్టంలేదు."

"ఇది వరకే వ్యవహారం నా వద్దాగా ముందే?"

"లేదు. ఈ అంబేద్కర్ ఇదే మొదటి సారి."

"మీరు చెప్పేదేమన్నా వుండా ఇంకా?"

"సుమలత మంచిది. ఈ కారణంగా మీరు సుమలతని దూరం చేసుకోకండి."

సుమలత భర్త గిరిధర్, కళ్ళలోకి చూసాడు తీక్షణంగా.

"అలా జరిగివున్నా గానూ మీరు?"

"సాధారణంగా మొగవాళ్ళు ఇలాంటి వరిస్థితుల్లో చేసేది అదొక్కటే."

"అని తెలిసి ఈ పుత్రులం నా చేతిలో వుండారంటే, సుమలతకి ఆలాంటి అన్యాయం జరిగినా వర్తాలేమవుతాయి?"

"అబ్బే, మీరు ఆలా చెప్పారనికోలేదు."

"మరెందుకీ వుంటుంది సహా?"

గిరిధర్ తల వంచుకున్నాడు.

"నూ వివాహం అయిన మొదటి నెల తర్వాత నన్ను క్షమాపణ అడిగివుంటే తప్పకుండా మీరనుభవ విధంగా జరిగి వుండేది. కాని అయిదు సంవత్సరాలుగా నేను సుమలతతో బ్రతుకుతున్నాను అయిదు సంవత్సరాలలో నేను సుమలతని పూర్తిగా అర్థం చేసుకున్నాను ఇప్పుడు నిదానాలు అనుకుంటే చాలా సుమనం. పిల్లలు ఏమవుతారు? వాళ్ళ బిచ్చస్థు? అది కాదు ఆసలు విషయం."

సిగరెట్ నేల మీదకి విసిరి చెప్పాడు సుమలత భర్త.

"శిలంగం భార్య దొరకడం మొగవాడి అదృష్టం. అది వచ్చుకుంటాను. కాని మొగవాడి అదృష్టం భార్య శిలవతి అయి వుండటం ఒక్కటే కాదు. భార్యలో ఇంకా చాలా వుండాలి. అవన్నీ నా భార్యలో వున్నాయి. ఉదాహరణకి నాక జ్వరం వస్తే తల్లిదండ్రు సోతుంది. దగ్గరే వుండి మా అమ్మని మరిపించేలా సేవ చేస్తుంది. పిల్లలిద్దరినీ నింతో ప్రకృతిక్షణంగా పెంచుతుంది. ఉంటేని అద్దంలా, అందంగా వుండుతుంది. నాకు కోపం విక్రమ అని ఇంకా విక్రమ

శిక్ష

అవకాశం సేర్పక అది అప్పటినుంచి నేనంటే అసరిమితమే ఏమేను"

(కోత్ సిగరెట్ వెలిగించి మళ్ళీ చెప్పాడు సుమలత భర్త.

"ఈ అంబేద్కర్ మా ఇద్దరి నుద్దా విర్యుద్ధ మానసిక బంధం.. ఇమోషనల్ అంబేద్కర్ మమ్మల్ని చాలా దగ్గరకి చేసింది ఇన్ని మంచి గుణాలు గల భార్య నాకు దొరికింది. ఒక్క "తప్పు" గురించి మరిచిపోతే నాకు బలకంలా అనందమే."

తనలో తను చిన్నగా నవ్వుకుని చెప్పాడు సుమలత భర్త.

"ఎక్కడో విన్నాను. శిలవతి అడవిలో రెండు రకాలుంటు ఒకరు సిల్కికి ముదు తిరిగితే, ఇంకొకరు పెల్లయ్యక తిరుగు తారట నా అదృష్ట నాకు సుమలత

సుమలత భర్త.

తాజా వార్తలకు

ఆంధ్రపత్రిక

చదవండి!

పెళ్ళి అయ్యాక ఏమైనా మొగడ వంక గూసే స్వభావం కలది కాదు. నిదానాలు తీసుకుని ఎంకో వివాహం చేసుకున్నా, ఆ వన్నే భార్యలో శిలం వుండి మిగతా లక్షణాలు వాటిస్తే? అప్పటినుంచి సుమలత మిక్కిలి కామించింది కాని ప్రేమించలేదు. అదొక్కటే చాలా నాకు ఈ జీవితం అనందంగా ఉండడానికి. బాబు పేరు సుమతే మార్చించింది. గిరిధర్ కాదు అది. ఏదో సందర్భంలో గిరిధర్ పేరు గం వ్యక్తి గురించిన ప్రస్తావన వచ్చింది మూడేళ్ళ క్రితం నా స్నేహితుడు పేరు అది. అంటే ఏన్నడూ ఆ పేరు విత్తదనీ, తనకా పేరంటే అసహ్యం అని చెప్పింది. చాలా కాలం అందుకు అనేక కారణాలు చూపించాను. అనలు కారణం ఇన్నో తెలిసింది" చాలాసేపు సుమలత భర్త మానంగా వుండి పోయాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ.

"వే వెళ్తాను" లేవాడు గిరిధర్.

మానంగా చేతిని చాచి, గిరిధర్ తో కరవాలనం నేనీ అన్నాడు సుమలత భర్త.

"వేలే లోగా ఓసారి ఇంటికొచ్చి కాసే తాగండి. మీరనలు ఆ సాయం గురించి చెప్పుకుండా వుండాలింది చాలా సాటు చేసారు మీ జీవితంలో మరోసారి.. ఏదీ, ఇప్పుట్లో రైట్. గుడ్ బైక్"

గిరిధర్ కి అంతా కలలో జరిగినట్లుగా వంది, సుమలత భర్త తను చూసానని అట్లుగా ప్రవర్తించక పోవటంతో. అప్పే గదిలోంచి బయటకి వడిచాడు.

"మీ సిగరెట్ పాకెట్ మరిచారు." గుర్తు చేసాడు సుమలత భర్త.

సిగరెట్ పాకెట్ అందుకుని గిరిధర్ రోడ్డు మీదకి వచ్చాడు.

కొద్దిసేపు సుమలత భర్త తనవిదారుగా చేతిలో మీద గిరిధర్ వదిలి వెళ్ళిన పుత్రులం వంక చూసాడు.

అయిన గుండెలో బాకు దిగినంత దగ్గర వుంది. పురుష స్వర్ణం. తొలి అనుభవం తనతో కాదు తన భార్యకి

తనలోని కోపాన్ని అణచుకోడానికి చాలా సేపు శిక్షించగా కూర్చుండి పోయాడు. తనాత మనసుని కాసేపు తన ఆలోచనల మీద నాంచి మరిచిపోడానికి టైఫోన్ డైరెక్టర్ ని అందుకుని అందులోని పేర్లని అయిదారు నిమిషాల సేపు చూస్తూ ఉండి పోయాడు.

గిరిధర్ తప్పు చేసాడు అందుకు శిక్ష అనుభవించక తప్పదు అనుకున్నాడు ఆ పుస్తకం చూసి. చిన్న పాతం నేర్పాలి.

ద్రామర్ నెరవి అంబేద్కర్ ని ఓ ఇరవై అయిదు పైలెట్ పోలీస్ కవరు తీసాడు. దానిమీద 'మిస్ గిరిధర్' అని రాసి కింద అవకాశాన్ని అని చెప్పిన అతనింటి చిరునామా రాసాడు.

అయ్యో బెట్ కొట్టాడు. పూర్వోరాగానే, ఆ కవరులో తన భార్య కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం గిరిధర్ కి రాసిన పుత్రులం వుంది అదికింపు ఆ కవరు పూర్వోకి అందించాడు.

"అర్జెంటిగా జి. జి. ఓ. కి గిమికిల్లి ఈ కవరు రిజిస్టర్ సెన్స్ లో పంపిరా. జోగత్త. దారిలో పారేయకూడదు. చాలా ముఖ్యమయిన పుత్రులం వుంది ఇందులో" చెప్పాడు అయిదు రూపాయల నోటు అందించి.

పట్టాభిరామ ఇండ్రజాలం :

కంద్రుడు మాయచేయడం, ఇండ్రజాలం మాయ చేయడం సమాప్తంలో విన్నాము రాముడు మాయచేయడం చదివలేదు, పిలేడు. రామి రాముడు మాయ చేయటం కల్లా రా మాచామూ జాతై 14వ తేదీ త్యాగరాయగారునలో ఆ రాముడు దశరథి రాముడు కారు, భవరాజు పట్టాభిరాముడు ఈ మాయకు అధ్యక్షత వహించినాడు శ్రీ సి వి జా. కిరాముడు (చీవీ షిటిప్పెన్లరు). శ్రీ పట్టాభిరామ్ పేరుగన్న ఐంద్రజాలికులు. దాదాపు నూడు గంటల పాటు మాయలాకంలో విహరించి జేసిన ఈ ఇండ్ర జాలం ' పట్టాభిరామ్ దాదాపు 25 అంకాలు ప్రదర్శించారు ఒకవేళులో విరంతలం మీద పూలేట్టు చేయడం, పోల్టొమార్కిడి, హెచ్చుంబు, కర్రలతో దస్తీలు, పిలసోపి కాంచం పూయింపచడం, భాగిసంపి విమృశాలులు తెప్పించడం, జేమా వులో పిపురాయి తెప్పించడం, అంజులంపి పిపు రావి మాయంచేయడం, దస్తీ పి నంపి వేపి బ్రావ రివి తెప్పించడం, మూడుల కలపరగున పిమా వులూ, చీలూ తీయడం, గంతలూ కట్టుకొని మంచి వ్రాతవ్రాయడం, ప్రశ్నలకుమాధాం వ్రాయడం, దస్తీతో కర్ర తయారుచేయడం, కుండేళ్లమార్కిడి, పిల్లనూమాయం చేయడం, పిప్పిసీపిలూ మార్చడం, మనుసులోది వ్రాయడం, గ్లాసును కర్రతో పట్టు కొడం, గవెటన్ మువిగ్గింటూ వరకడం నంటి పెక్కు మాయలూ చేశారు. ఉదయం, కళ్ళూ గంతలూ కట్టుకొని మోటూపైకిలూపై విక్రమర్థి ప్రదర్శించు చేశారు. కొన్ని మాయలూ చేసేప్పుడు ప్రేక్షకులూ అశ్రుర్యనందలూ పొందిల్సే, మువిగ్గింటూ సరికి పుక్కిం మంచి భిక్షుభ్రాంతి లభ్యమౌతూ అంత భ్రాంతి అవి తెలిసినా. ఈ వివేక్ష ప్రదర్శనానికి అధ్యక్షత వహించి శ్రీ సి. వి. జా. కిరామున్, ముఖ్యుడి శ్రీ టి. ముఖ్యరామిరెడ్డి, ప్రెరంభోత్సవం చేసిన శ్రీ వర్ణ ఆశంపు పట్టాభిరామ్ దాదాపు ప్రపంచించారు. సినిమాగా కాక వివేక్షలూ చాలవున్న పని, సినిమా వ్యాపారం లిగ్గించుకోని-తక్కిన వివేక్షలవైపు జనం దృష్టి మళ్లించాలని శ్రీ ఆశ రావు శ్రవారూ. ఆరాడు కన్నులు ద్రువుపడినప్పటి న పరిణాల్ చీలూ సరఫరా చేశాడట ఈనాడు పట్టాభి రాముడు చీలూ అవాయానంగా వాన వానరక్షణకు పుష్పించారు - అని శ్రీ ముఖ్యరామిరెడ్డి అన్నారు ఇంప్రభాంకి తీర నంబందాధికారి శ్రీ కె. వి. భావ్యరరావు ప్రసంగిస్తూ, ఇండ్రజాలం మాయ వరజాలం అప్రదర్శకంగా వుండగది అంటూ, శ్రీ పట్టాభిరాం ఈ విద్యతో పరిసందికి అనంగం కలి గించగది డబ్బుతరు, అధికారంలోను, సినిమాలూ భాడగంలోను పవిత్రతకయాలూ రావని, విజయైన విద్యను ప్రోత్సహించడం వల్ల గాంధీజీ అన్నవిదూ మాత్రతతో ప్రజలూ తీవ్రపిల్ల తీర్చిదిద్దుకోవాని అన్నారు. ఇండ్రజాలం ఈ ప్రపంచ విద్యవ్వం మానుతూ మారవునికి మిట్టికప్పుడు అతిజ్ఞానం తోగ్గుంపని ఆయన అన్నారు. ఈ సందర్భంలో శ్రీ మధికర్ అనుకూల విద్యను చూపిరూ . వివిధ

చైతన్యబాదు

నాటికలు

అలెగ్జు పండి సినిమా కంటూ అనుకూల, వివిధ తరహా దర్శనలూ అనుకరించి ఆయన శ్రేణిలూ అనందపడారు. ప్రెరంభోత్స (సినిమా మజాతరాపు ప్రార్థనచేశారు. శ్రీ ఎన్. వి. వాగేశ్వరరావు ధన్యవాదం సమర్పించారు. ఈ ప్రదర్శనాన్ని అభియ అర్జిన్ పర్యాయ చేంది. శ్రీ జి. వి. సత్యమూర్తివి, మరెకొందరినీ సహావించారు.

విశాఖ ఉక్కు కర్మాగారంలో ఉద్యోగాలు :

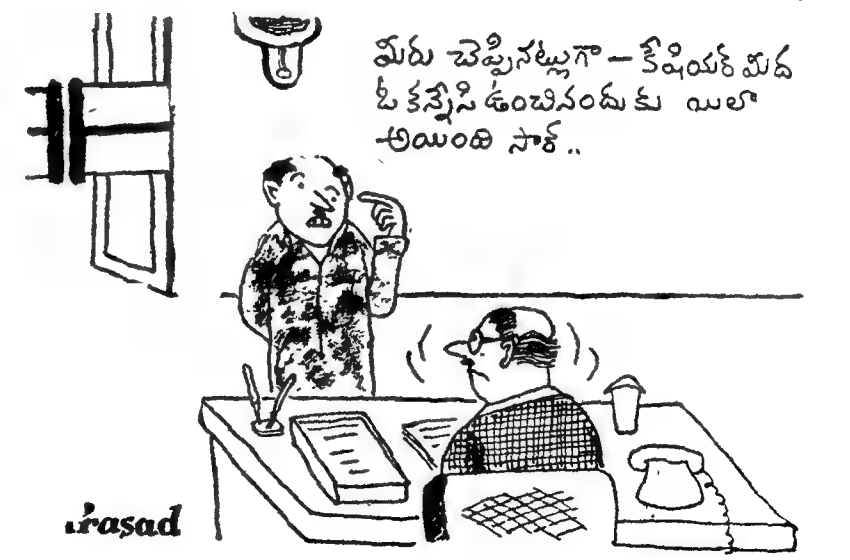
మన రాష్ట్రంలో భారీ పరిశ్రమలెంకన్న. ఉన్న వాటిలోని తెలుగువారికి ఉద్యోగావకాశాలూ తక్కువ. వి. గుంపాపిమ్మలలో, పుచ్చపేటలలో తప్ప. కాటం పున రాష్ట్రంలోని విశ్వవిద్యాలయాలలో అందరి శ్రమలకు కనెలపిన శిక్షణ ఉండదు గమక. విశాఖ ఉక్కు కర్మాగారం నంగతే పొద్దొంది. ప్రతినియ తుదా 'విశాఖ ఉక్కు కర్మాగారంలో ప్రిక్షణక ఉద్యోగా' అని ఉపవాసాలూ కుండమే తప్ప ఎలావనైయప్ప నంగతి అలోంచరూ. విశాఖ ఉక్కు కర్మాగారం ప్రిక్షణకనూమం దాదాపు ఒకతరం నుంచి ప్రెరంభోత్సంది కదా, మన రాష్ట్రంలోని విశ్వ విద్యాలయాలూమ ఉక్కు వాగ్మకు అనవర నయన శిక్షణ ప్రెరంభించిందా? మరీ అలాంటి అర్హతలూ లేనప్పుడు పాంకేతిక తక్కు నుంచిందించ ఉద్యోగాలూ కొంతే ఎలావనైయ? ఇతర రాష్ట్రం వారూ, అర్హతలవారూ తప్పక ఉద్యోగాలూ నంపి దిస్తారూ. మన రాష్ట్రంలోని విశ్వవిద్యాలయాలూరజత

త్వూలూ, వ్యవోత్పూలూ, వాగ్మత్పూలూ చేమ కోవ్పూలూ. ఇంతవయసులో రాష్ట్రవరూ నాగతి గ్రామాలవలేకపోయారూ! ఈ దృష్టితో కమ్యూనిస్టు పార్టీ రాష్ట్రతాళ కాంగ్రెడర్ని శ్రీ ఎన్. గిరివేదే ముఖ్యమంత్రి డక్టర్ పర్యారెడ్డికి (ఎమిర్ శాఖ ఎంత సేదావ్వం గెంచి గాన్వంలో అంజిరింపి, టెక్నాలజీ, ఐ టి ఐ, సెలిటెక్స్ కోర్సులూ చదివి విద్యాద్యులగా పున్నదికి విశాఖ ఉక్కు కర్మా గారంలో వై నుంచి కిందివరకూ పున్న ఉద్యోగాలూ ప్రి లభించేట్టు చేయాలని ఆయన ముఖ్యమంత్రిని కోరారు. మన ఎంజిరింగు కోర్సులూ ఉక్కు కర్మా గారాలకి తాలపిం వైపుబావికి అయినామంకా తేల్చ గమక ఎలాగూ మన రాష్ట్రం పరికి పాంకేతికనయనన పెద్ద ఉద్యోగాలూ రావు. నుకలలో శిక్షణ ఇంజి నీరింగు ఇట్టభిద్యులకూ ప్రత్యేకంగా వ్యవస్థ శ్రీ గిరి ప్రవేదే నాచించారు. మన విశ్వవిద్యాలయాలూ ఈ శిక్షణలూ ఇప్పటికైనా ప్రెర-భిస్తే, డక్కు కర్మా గారం రెండవదాలో నిన్నా నావరూ అందుకోక పోతరా ?

ఉ ప శ్రు తి :

అమృతం నెంట్ కడలేశ్రు. పిం దైవరీ నిధి. మృదు కదులూతుంది బి? అని అడిగా డోక ప్రయోజికుడు. దైవరూ తాగి అవ్వున : అంత టైం ప్రకారం కదులూతుంది వీరీ. సాధా వేళా, అరూ టైం ప్రకారం కదిలిపోలేందే. అవ్వుడు. వీడిఇల్ల బంగారంకాగా! ఎంత యల లంగా పెప్పిడండి వీడు నిత్యవత్సాప్తి! అవ్వూర రవంబుత్రి శ్రీనాథి సర్వలక్ష్మి అశ్రుర్యంగా. అది వదాళతో వచ్చింది కావూర్. జీవితావధంతో వచ్చిన మాటమ్మా! అవ్వూర ఒక ప్రయోజికుడు.

- తిరుమల రామచంద్ర

దేవి

REGD

వాడండి ముఖ్యంగా అలస్యమైన,
శ్రమముగాకాక పోయిన, బాధతో కూడిన,
రేత, ఆగిపోయిన బిహిష్టుకు
ప్రత్యేక అలసిన శారీర్యమును ఎట్టాడేసి కనిగొనదు
SEALED PACKING 74 & 14 TABLETS
AVAILABLE AT ALL CHEMISTS

MFRS. SEENU & CO., MADRAS-21

దివ్య వ్యాధులకు ఉత్తమ విద్య వైద్యం!

హస్త ప్రయోగం, అంగము
చిన్నదై అవసర కాలముందు
అనుభవించి, శుద్ధనష్టము,
సంపూర్ణకర్తవ్యము, హెచ్చయ్య
చివ్వువ్యాధులు, పోస్టు వ్యాధా
కూడా వైద్యం చేయబడును.

సరిలేటిము(బుట్ట), మూత్ర వ్యాధులు శవరేషన్
లేకుండు రంజి

డా. దేవర ఫస్ట్ MBBS

మరాఠీ గుడి వద్ద వైద్యం.

తాంబి : 26, వార్డు నెంబి రోడ్, మద్రాసు-17

GLANDINER

Ayurvedic
BREAST MASSAGE OIL
FOR FEMALE

Made in India by
BESTON HERBAL PRODUCT
99, DURGA CHARAN DOCTOR ROAD
Post Box No 11241, Calcutta-700014

ORDER HONoured BY V.P.P.

3 Phials Rs. 24.75 6 Phials Rs. 49.50

Wanted Postage Rs. 6.80 Postage Rs. 8.30
Dealers & Stockist All prices including Sales Tax

లతకు పందిరే అందము!
మహిళకు

ఉభయరణమంతే
అందము!

విశేష శ్రద్ధతో

1. 14 ఇంచుల పరిమాణం	6. 10.11 గుండ్రమైనది
2. 4.50 సున్నం రోజు అందము	7. 17.50 చుక్కల పరిమాణం
3. 10.00 అందములకు సరిగ్గా	8. 18.00 చుక్కల పరిమాణం
4. 12.00 చుక్కల పరిమాణం	9. 18.00 చుక్కల పరిమాణం
5. 10.2 చుక్కల పరిమాణం	10. 18.00 చుక్కల పరిమాణం
6. 5.00 గుండ్రమైనది	11. 18.00 చుక్కల పరిమాణం
7. 10.00 చుక్కల పరిమాణం	12. 18.00 చుక్కల పరిమాణం

నవంబరు 1964

ప్రతి గ్రామంలోనూ

ఫోన్ నెంబి 235 ఫోన్ నెంబి 785

శ్రీ గాంధీ కవరింగ్ వర్క్స్ REGD

P.B.No. 35, శ్రీమహల్ మహాలక్ష్మి A.P.

అలాగే మేళావృతమయివుంది. రోడ్ నీ
జుందా చితచితలాడుతున్నాయి. పుండి
పుండి ఒకజల్లు కొట్టి పోతున్నది. చలి
చలిగా వుంది. చీకటిపడింది. వీధుల్లో
దీపాలు వెలిగియి: గాలి నెంబి చి వుంది.

రావీకిటికి దగ్గర కూర్చుని పైపు
పీలుస్తున్నాడు. అలా చెవుల చుట్టూ
మర్నరు పుండి; శరీరాన్ని కప్పిన స్వేటరు
కూడా చలిని ఆవరేక పోతున్నది. రావీ
చిరాగా వుంది. నెంబి తమయిన ఆశిశ్చిద్దం
ధరించలేదిగా అనిపిస్తూ వుంది. అన్నీ త
గజనీయంగా అతన్నో సంచలనం కలిగి
స్తోంది.

పోపు మోగింది. మాట్లాడాడు.
'హల్లో!'
అవతలి వాళ్ళు నుంచి వివరో ఏదో
చెప్పారు; దీనితో: ఉద్యోగం-ఉద్యోగం
అయిపోయింది.

రావీ మొరం వెలిగింది- గడగడ ఏదో
మాట్లాడాడు రావీ- పోస్ట్. మరుమిముం
గబగం క్రిందికి దిగివచ్చాడు. కుర్రాడి-
ఎంటిని జాగ్రత్తగా చూసుకోమని చెప్పి
'గారేజీ' నయపు నడిచాడు. తారు బుర్రని
కదిలి రోడ్డు మీదికి దూసుకు పోయింది.

పెద్ద జల్లు కొట్టింది. విదా సదా
కొట్టి గిమ్మన అగిపోయింది కాపాడబోనా.

రోడ్ నీ జలమయమయిపోయాయి. నెం
యేరుల్లా పారేయినట్లు. రావీ తార్య ఉవ
ఊరికి వెళ్ళి నెంబి జలయింది. వివ్వడు తిరిగి
వస్తుందో తెలియదు. ఉత్తరాలు రాయడంలో
తను తేజీ! పెర్వర్స్. కేరీ లెస్-అని రావీ
అనిపించింది. ఆసోను - పింగి ఇంటి
పార్శ్వకి తప్పకుండా రమ్మంటాడు; అదా-
మగా! దాన్లు కూడా వంట. దాన్లు చేసి
మందు కొట్టే - వివరికి వివరో. తనకి
దాన్లుగా అవర్సిల్లో గొప్పపేరు. అందరూ
తనతో దాన్లు చేయాలని ము. • దు కు
వస్తారు.

కారు దూసుకు పోతోంది ఊరి చుట్టూ
నందుల్లో వింత ఇరుకు!

ఉక్క. భరించగలిగితే ఉక్క. రావీ
నుదుటి మీద చుట్టు నల్లాయి అ
చుట్టు చుట్టూ కర్మిన్ తో అద్దుకున్నాడు.
రెడ్ లెస్ వెస్.

సింగి మంచి సోషల్ మాన్. అతనూ
తనలాగే దిజనెన్ మాన్. సింగి తార్య మంచి

సింగ్ బంగళా వెలుగుల్లో మేరుసేంది: శాశ్వత చిత్రం

సింగ్ బంగళా వెలుగుల్లో మేరుసేంది: ఆబంగళా విదుట కార్డు, రకరకాలకార్డు, మగళ్ళు పైలలు పీలుస్తూ పొబ్బుకబుర్లు, లేడీస్ ఎవిల్లు వవరించుకుంటూ - అంగంగ ప్రదర్శనలు చేస్తూ వసేపిలు బలాగా వాగుడు.

రావ్ విసింగ్ భార్య విదురుగా వచ్చింది అప్పరటి పెదాల్ని, బుగ్గల్ని కసిగా చూస్తూ పెదాల కొరికి చిరునవ్వుతో సుష్యుకి విష్ చేతాడ రావ్. పార్టీ మొదలయింది:

సారిస్ డింక్ గ్లాసుల్లోకి ప్రవహిస్తూ వుంది. గ్లాసులో నుంచి గొతుల్లోకి దిగు తోంది మంట. వరాల్ని కాల్చేసే మంట. మత్తు నందించే మంట కాల్చి పారేసే మంట. రికార్డు మదలయింది. హాలులో సంచలనం. గెప్పులు లే జంటలుగా జత కట్టారు ఆ జంటలు డాన్సు ప్రారంభించాయి. స్టేజ్ లయబద్ధమయిన స్టేజ్ నాగిసోతూ తూగిసోతూ పామల్లాగ వదిలి ముల్ని పెంచేసుకున్న చేతులు.

రావ్ విజృంభించేడు. అబ్బు తెలియ కుండా డాన్స్ చేసాడు. మిసెస్ మూర్తి, మిసెస్ రాజు, మిసెస్ శాస్త్రి, మిందర్ చేతులు మారేడు. అలిసి కూడబడిపోయేరు.

సుష్యు అతని దగ్గరికి వచ్చింది. నవ్వింది. అందంగా మత్తెక్కించేలాగ నవ్వింది. 'మిస్టర్ రావ్. గుడ్ న్యూస్' అంది. ఆ మాటల్ని వినిపించుకుంటూ రావ్ ఆమెను అందుకున్నాడు. డాన్స్ ఆరంభించేడు. మ్యూజిక్ ఉచ్చస్థాయిలో వుంది.

డాన్స్ ఉధృతంగా సాగింది. అతను ఉద్యోగంతో అడుగులు వేసేడు వూగి సోయేడు. అతని చేతుల్లో సుష్యు. స్వేట్ సుష్యు.

చాలసేపు సాగింది డాన్స్. సుష్యు లిపి సోయింది. రావ్ అలిసిపోతేడు. ఆమె తెలి దగ్గర వోరు పిట్టి రావ్ గొణిగడూ. 'సుష్యు డాళింగ్.'

సుష్యు ఉలిక్కినడి అతనివంక చూసింది. 'డాళింగ్ నాకు సుప్రకవాని తెలుజేగో.' సుష్యు కళ్ళు ఆశ్చర్యం నింపుకున్నాయి. 'నా. ఐ డోంట్ కేర్ ఏరీబిజీ. ఆయ్ వాంట్ యూ. కమ్మన్. సుష్యు. కమాన్. స్వీట్.'

ఆ సందర్భో సుష్యుని పక్కకి లాక్కా సోమేడు. అనీకట్టాను చి అలొగ చూసింది సుష్యు; అతని కళ్ళు విరగ జోతుల్లాగా

సోషల్ లేడీ. ఆవిడ బుగ్గల్లా పెనాలు చోరురెప్పయ్. ఆబాడిది ఎర్ ఫెక్ షేన్. అందుకే తనలో ఆ కోరిక. అజ్ఞాతవారిం చేస్తూవున్న ఆ కోరిక వయస్సు రెండు నంప త్వరాలు. రాక్షసుయిన ఆ కోరిక తనలోనే జ్వలిస్తూ వుండింది. వుంటుంది ఫెంటాస్టిక్.

అంతచిత్తడి నేలలోనూ జనం గజిబిజిగా తిరుగుతు వున్నా. ట్రాన్స్ ఫార్మ్ జంక్షన్ దగ్గర బ్రాఫేక్ డామయింది. అరగంట పైగా పట్టింది. అదామగ-చిన్నా వితకా, ముసలీయతకా జనాలు వర్షంరోలగ నూచే తమ పనులు చక్కజెట్టుకుంటున్నారు.

సింగ్ భార్య సుష్యు సుష్యు ఈ జెన్నైన్ లేడీ. ఇంకా టీన్స్ లోనే వుంది.

సుష్యు. సుష్యు. అని అని యాంత్రికంగానే అన్యష్టంగా గొణిగడూ, రావ్. ఆ అలోచనలు రావ్ వి కాల్పుకు తింటున్నాయ్. సుష్యు అబ్బిగుండెల్ని నలిపేస్తోంది. ఏమయినానరే ఇవే సుష్యుని అందుకోవాలి-అనుకున్నాడు. ఒక దృఢమయిన విశ్మయాన్ని వచ్చాడు. సుష్యు అందాన్ని స్వంతం చేసుకోవాలి తరోజు!

అమ్మక్క! ఎట్టుకేలకు గమ్మస్తానం వేరువయింది. డర్టీ రోడ్స్.

చాలామంది అదామగ చేరేటలున్నారు.

మనవి

మా కార్యాలయానికి వచ్చి కథలు, కార్టూన్లు యిచ్చేవారుకూడా వాటితో పాటు తగినన్ని తపాలాబిళ్లలంటించిన స్వంత చిరుకామాల కవరు వుంచడం మంచిది. వాటిని తిరిగి చేతికి అందివ్వడం సాధారణంగా జరుగదని మనవి. సం.

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి

ఘంటిత-డిగోహాలూరులవారి

జీవామృతం

1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

అయుర్వేదాశ్రమం

(ఘోషట)రిమిటర్

మదరాసు-11

యూకాన్

పేలుచుండు నివారిణి.

అన్ని పాపులలో దారకును

మాన్ ఫార్మా విజయవాడ-2

VTS

స్వయం ఉపాధి

హిట్ గ్రాఫీ మరియు స్క్రిన్ ప్రింటింగు పనులను పోస్టల్ ద్వారా నేర్చుకోవలసిన భుముగా వనిచేసి సంపాదించవచ్చును. అన్ని రహస్యములు ఇంగ్లీషు, హిందీ మరియు తమిళ భాషలలో నేర్పబడును. ప్రాప్త్యనుకూలకు వ్రాయండి :

KALAIMATHI NILAYAM (A.S.)
Nanjai Thalaiyur - 639204
TAMILNADU

సోషల్ లేడీ !

వున్నాయి. రాక్షసంగా వున్నాయి. మత్తెక్కి వున్నాయి.

'రామ్. యూ ఆర్ ఫూలిష్.' అంది సుష్య. 'యస్. అయామ్ మ్యాడ్ కమాన్' అన్నాడు రావు. 'స్పెషిల్. నేను మీ మిసెస్ గురించి ఒక వార్త చెప్పుదమనుకుంటున్నాను. కానీ మీరు...'...

'నో. నో, నమ్మి అర్థంచేసుకో సుష్య. అయ్ వాంట్యూ. ఐం వో యూ'. ఆగలేక పోయాడు

'దెస్. జిస్ట్ వన్ మినిట్' అంది సుష్య పెదిమ కొడుక్కంటూ ఆలోచిస్తోంది.

'!! ?'

'డ్రస్ మార్చుకుని వస్తాను' అంది: రావ్ ఆనందంతో పూగిపోయాడు. ఈజిట్ సో సింపిల్.

'ఓ. కే.' నవ్వు రావ్. నిమిషాలే యుగాలుగా ఆత్రుతగా ఆమెకోసం రావ్ విదురుమూసాడు వచ్చింది. చరచర వ్రక్క గదిలోకి- స్వర్ణం లోకి అడుగు పెట్టాడు రావ్ ఆమెతో.

పొవుగంటయింది. ఉద్యేగం పొరిపోయింది. ఉల్లాసం మిగిలింది.

హాల్లో ఇంకా మ్యాజిక్ సాగుతూఉంది. పార్టీ తారస్థాయికి చెరుకుంది. కోలాహలంగా వుంది. వివరిగడవ వారిది. వినూకండిషన్ లో లేదు.

నంతర్వాత, డ్రస్ చేసుకున్నాడు రావ్.

'మైడిమర్నె! థాంక్యూ, నా-లెట్స్ గో' అన్నాడు కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా. ఆమె బుజం చుట్టూ చేయి వేసి-తలుపు తీసాడు. ఒక్కసారిగా వెలుగు లోపలికి దూసుకు వచ్చింది.

'ఏమిట' అనుకున్నాను. యువార్ రియల్ గా వండర్ ఫుల్ మిస్టర్ రావ్ అంది; ఆమె. రావ్ వెనుదిరిగి చూసాడు; ఆగోంతు - పరిచితమగుందిగా అనిపించింది.

-అతని మొహంతో నెత్తురు చుక్క లేదు! తెల్లగా పాలిపోయాడు!

'ఆ పమయాన్ని ఆ రుకోకుండా సాయంత్రం ప్లేయిటుకి దిగితే - ఏరో డ్రోబల్ సుష్య కనిపించి తిన్నగా ఇక్కడికి రాక్కూచచ్చింది వన్ను. సో. డబ్బీట్ వాట్ యువార్ !'

"ఆ శ లు"

స్పందించే హృదయం
చిరంజీవిగా వుండాలని
చిలిపి బతుకు కోరి తోంది
వరిమళించే సౌందర్యం
కలకాలం నిలవాలని
కమ్మని కలలు కంటోంది.
వికసింపే ఆలోచన
జీవన రహదారిలో
విద్యుత్తు జాన్ని కోరుతోంది.
బ్రతుకునడిపే జీవితం
మమతల మానవతా చరిత్రతో
మాణిక్యదీపం కావాలన గుంటోంది.
- వేమకోటి.

పార్టీ పిరాయింపుదార్ల స్వేచ్ఛ

(5 వ పేజీ చదువాయి)

వోటర్లను వంచించారంటూ కోర్టులో దాఖలు చేయబడ్డ దావా పార్టీలపై దగ్గరి-పార్టీ నుంచి వెళ్లిపోయే వ్యక్తి ఆ పార్టీ బలం మీద సంపాదించుకున్న 'సేటు'ను కాదా వదులుకొనే "రాజకీయ నిత" లాంటిది- అంక్షలు అదుపులులేని యీ పవిత్ర భారత దేశంలో రాదు కనుక- దానికి అవసరమైన మార్గం లేదా చట్టం-ఒకటే ఆన్వేషించడం రాజకీయ నాయకు లందరి కర్తవ్యమూను. ఇతే సామాన్యుడు ఐదేళ్ళ కోసారి తప్ప విశ్రాంతి కనవడని దేశంలో సామాన్యుని మాట వివరు వింటాడు?...బజారునడిచితే తప్ప...

— వీరాడ

'అయ్యాసారి ఉచిత, సారీ. స్పెషల్' అన్నాడు రావు; తల వంచుకుని.

'షట్. అండ్ లెట్స్ గెటప్లెట్' అజ్ఞాపించింది డిష్.

ఆమె వెనుకనే స్పెల్ లాగ నడిచి వెళ్లేడు రావ్. ఆమె బయట కారు దగ్గరకు నడిచింది. లోపల సింగ్ ఇంట్లో పారి కోరావాలిగా సాగిపోతూనే వుంది.

నల్లగా వున్న ఆకాశం జోరుర దిమ్మ రింపటం మొదలు పెట్టింది.

అమ్మాయిలు-తెక్కలు

విదేశ విజ్ఞానము తెక్కలు బాగా చేసే అమ్మాయిలలో అడ తెక్కలు చాల తెక్కవ వుండడమేకాక, సగం తెక్కలు కూడా వుంటాయని, తెక్కలు ఎంత బాగా చేస్తే ఆ తెక్కలు అంతగా మారితోయి అని అంటున్నారు. దీనివల్ల తెక్కలలో మంచివార్లు నంపించుకున్న అదానిని చూస్తే మగవారి భయపడుతున్నారు.

ఇంటి దొంగలు!

వో పెద్ద స్టేషన్ గ్యాంగులో ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల చేయూతవుట్టు నిరర్థకంగా దొరికాయి. ఎంగ్లండ్ లో ఉన్నప్పుడు వో 14వందీ, కష్టమే కాబట్టి 13 మంది, పి. బి. ఐ. పోలీసు సంస్థలో పనిచేస్తున్న వో తొమ్మిదిగురు సహాయులు వున్నారని తెలుసుకున్నాం!

కుటుంబనియంత్రణకు గుజరాత్ ప్రోత్సాహం!

గుజరాత్ రాష్ట్రం తన ప్రజలలో కుటుంబ నియంత్రణ అవసరమని చెబుతున్నవారికి ఇరవై రూపాయల రొక్కం, 300 రూపాయల విలువ చేసే వో గుడిక, 50 రూపాయల బట్టలూబహూకరిస్తోంది. మధ్యపడే ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు వాలెన్ యిల్ కేసులు ఒకటి ఉన్నప్పుడు ఒకడల్లో నిరం చందనం!

షెరచందనం క్షరలు మహారాష్ట్ర లెండు మూడు వోడలకు విసిరి మృదాను వోడలెప్పుడు అవడ అని జాప్యకు పాగనంపిరలు. (ఎర్రా!) డిక్టేషను పాఠశాలలో అక్షరలు మృదానులోని పాఠశాలకు పడగొట్టిన పాఠశాల అని వున్నది. అన్ని క్షరలు రావాలంటే మృదానులోని యిల్లతో ఎన్నివేలా పడగొట్టాలో అన్నది. అదేగా యిల్ల షెరచందనం కట్టారా! ఈ అసల పంపిణీ విమిట తెలియ రెండు, వోడల మృతం సుంక్షితుంగా వియలు దేరకాయల- అయి!

కోర్కె గోల!

ఈ రోడ్డులో కోడనందలాలను ఆహ్వానించి ప్రారంభించి ముప్పైరంగా పిగిస్తూ వున్నప్పుడు పోలీసులు వో 24 కోర్కెల వారిసంక దార్లు అల పడిన వారిని అరెస్టు చేసి మాజి స్టేట్ కోర్టు అరెస్టుద్యోగా కోర్టు అరెస్టులో తెలెలవారే ముందు పోలీసులవారే ఆ కోర్కెల్ని ముక్తకుంటుంటే కుక్కారోక్క అని ఎలాగెల్లి అరెస్టుసంభించాయి. ఈ గోల భరింపలేక వాటిని వేలం వేయమని ఆద్య జరిగితే వేలంలో 2400 రూపాయలు ఎచ్చాయి.

గుడుకొండవాడికి వనరత్న హారం!

విడుకొండ వాడికి వనరత్నహారం మహారాజు, జిల్లాధ్యక్షులూ లక్ష్మీ కుటుంబు చేసే చేయింపు, కోడనికి ముత్యకోసం అంద్రా ప్రభుత్వం కేంద్రా కోరింది.

ఏముడా? మగడా?

తెలుగుతలవాక జాతీయ గ్రామంలో దిర్ఘరేడ్డి అనే ఆయన భార్య పద్మావతి తన భర్త పంపించుకొనికే పనికిరానందుకొ రమిరేడ్డి అనే అంబిలో చక్కని సంబంధం పెట్టుకుంది. ఈ విషయం తెలిసిన అనే భర్త అమెను వారిని, పోల్చాడుకూ వుండే వాడు. దానిలో ఆమెకు భు విరా విరాకు పుట్టి, తన భర్తను తనపాలం చూచుకోవడనికి బిష్కరం తీసుకువెళ్ళింది. అక్కడ తరాజువుంత వద్ద వారిద్దరూ అరాతిపడుకున్నారు. అంతకుముందు వీరరచుకున్న పదకం ప్రకారం ఆమె ప్రేమిని రమిరేడ్డి-అర్థరాతి లక్కడకు వచ్చాడు. ఇద్దరూ కలిసి భర్తారేడ్డిని చరసి, వో వుంతలో వారే చక్క పోయారు.

రతి మన్మథ లేవ్యం!

నెలంలో వో కంపెనీలో రతిమన్మథలేవ్యం అని వో లేవ్యం తయారుచేసి అమ్మబోయిరికి ఆ లేవ్యం తయారుకు గానీ, అమ్మబోయిరికి గానీ లేవ్యం లేని ప్రభుత్వం ఆ లేవ్యం అమ్మబోయిరికి విరాగి, ఆ కంపెనీలో తయారు చేసిన గలివ డు. ఇంద రతి మన్మథ లేవ్యం జాప్య అమ్మబోయిరికి, అసలేవ్య గుణమూ, ఫలమూ విమి!

ఆకలికి పాటలెక్కువ!

బెంగాలీయులకుడు 23 ఏళ్ళ ముక్తమార్దాను రోజు ఎనిమిది కేల కారం, తింటాడు, వరస ఆకుల కూడా తింటాడు. ఆకలికి జలబుడేస్తే అవసరం రెండుకేల, వారెండుకేల మిరం కారం కలిపి సేవిస్తాడు. డక్టర్లతల్లి పరిక్షించి ఆకలికి ఆరు పాటలెక్కువ (పాటించాలి, ఆరు పాటల! ఆరుతలలన్న వారెక్కువ వివ్వామె గానీ, ఆరుపాటలెక్కువ వివరేదే! పట్టుకా!

కానీ హక్కు!

ధీర్లో పూడియారా ను యం. యం. హెచ్. కాలెజీకి చేరిన వందమంది విద్యార్థులు దాని కట్టుట మా విద్యార్థులకు జన్మహక్కు. దీర్ల అం దనికి మిరికి అధికారం లేదు ఆరు పాటల చేయ కుంటూ పురహింబలో వూరేగరలు.

అక్రమ రవాణా!

పల్లి ఆతిషిలెవ్వ వన భారతదేశంలో మహారా వది లక్షల మందే హక్కు అక్రమ రవాణా జీవిస్తున్నవారయ్యారు. మహారా సారాక పై గా పల్లింగ్ గ్యాంగులు వ్యాయులు. అవి చాలా పెద్ద గ్యాంగులు. ఫిలికి విదేశాలకి మా, విదేశాల లోనూ కూడా హాం పలుకుబడి వున్నది.

70వ ఏట ఇరవై మూడో పెళ్లి!

కాలిఫోర్నియాలో చెందిన ఉల్క్ అనే 70 ఏళ్ళ ఆయన మొన్న మధ్య వో 20 ఏళ్ళ అమ్మాయిని వివాహం చేసుకుని అని వారెండుచుచ్చువారితో అనకి 23వ వివాహాని, 22 మంది భార్యలల్లా తనకు 93 మంది పల్లలు కలగని ఆయన తెలిసి జోరలు.

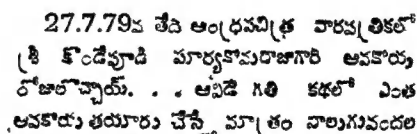
ఇంద్రకాంతుడు ప్రొఫెసర్ బి. వి. పట్టాభిరాం జులై 14 వ తారీఖున అభినయ అర్చనా దరాబాదు వారికి ఇచ్చిన మ్యూజికల్ షో సందర్భంలో శ్రీ టి. సుబ్బం మిరేడ్డి నుండి మెమెంటో అందుకుంటున్న దృశ్యం.

సృష్టికంః శాశ్వతంగా ఏదో లోపం కనిపిస్తుంది. వైద్య మోక్షం కూడా అపేక్షించవచ్చు. ఏ మాత్రం అలప్యం చెయ్యటం తగదని

మీనం : ద్రవ్యదాయానికి అనుకూలమైన వారం. శుభభార్యం ప్రవీణుల ఉంటుంది. బంధువుల దాకపోకలంటాయి, అల్పాహు వలించే మార్గం ఉన్నది. అనుకూలమైన వారం. (స్త్రీలకు : ఆర్థికంగా బాగుంటుంది. అన్ని పనులూ అనుకూలమైనవిగా సాధ్యమవుతాయి)

— విద్యానో కోట సత్యరంగయ్య కావ్యి. ●

మొత్తముగా కలిపి ప్రచురించిన కథలన్నీ వాలచాలా
 విశేషము. మొత్తముగా ముఖ్యతం యింతవరకు
 ఈ అభిమాన వాచికలకు ఎంతో ప్రచురించ
 బలమైన అనుకున్నాను. అనుకోకుండా ఈ సంచికలో

* * *

[illegible]

ముద్దు బిడ్డ మొదటి ఘన ఆహారం.
ఇందులో సులభంగా జీర్ణమయ్యే బియ్యం,
పుష్టికరమైన 11 విటమిన్లు, మరియు
యినుము కలసివున్నాయి

నెస్టమ్

బిడ్డలకై తయారు చేయబడిన
బియ్యపు సాగు.

బిడ్డల శీర్ష
విధానమునకు యింతో
అనువైనది. బిడ్డల
పెరుగుదలకు
దాహ చక్కనిది.

మీ ముద్దు బిడ్డకు ఘన రూపమైన ఆహారం పెట్టడం ప్రారంభించారంటే, ఆ బిడ్డకు మంచి పుష్టినిచ్చే ఆహారం ఇవ్వండి. అంతేకాదు, ఆ ఆహారం అతి సున్నితమైన ఆ బిడ్డ శిర్షావయవముల మీద తేలికగా పనిచేసేదిగా కూడా వుండాలి. సులభంగా శిర్ష మయ్యే దాన్య ఆహారం బియ్యమైనవి దాక్కుర్లు అంగీకరించారు. అందుకేనే మేము బియ్యంతో నెస్టమ్

క్రీమ్ తయారు చేశాము. ఇందులో మీ బిడ్డ అలోగ్యంగా పెరుగుటకు ముఖ్యంగా అవసరమైన విటమిన్లు, ఇనుము తగినంత పాళ్లలో చేరియున్నది. మీ ముద్దు బిడ్డకు 3 నెలలు నిండగానే మీ ఆహారం ఇవ్వడం ప్రారంభించవచ్చు. బిడ్డ పెరిగే కొద్దీ, యీ ఆహారానికి పండ్లు, కాయగూరలు, పెప్పర్, కలపి, క్రొత్త క్రొత్త రుచులు చేపి రూపించవచ్చు మెల్ల మెల్లగా.

గరిష్ట ధర
రూ. 7-00
స్థానిక షాపులు
ఆదనం.

పూర్తి పోషక పదార్థములతో
సులభంగా జీర్ణమగు నిండు ఆహారాన్ని
తయారు చేయుటకై దీనిని
పాలలో కలపండి.

మంచిగా
కాచియుంచిన
ఫలసే వంచుకోండి.

దానికి నెస్టమ్
కలపండి.

వెంటనే యిచ్చుటకు
తయారు

హిందూ మూర్తి

బాబా

మల్లినాథుని

అంబా

మల్లినాథుని: బి. కుమారుని దర్శనం ఇచ్చిన కె. రమణి

